

33142, II, B, g, 202 ²⁷/₂₆

W. J. ...

365. Stahlstich v. Carl Mayer's K.-A. in Nürnberg.

O Maria, ohne Sünde empfangen, bitte
für uns, die wir unsere Zuflucht zu Dir
nehmen.

KRUH NEBEŠKI

ali

NAVOD,

pobožno moliti in častiti
presveto Rešnje Telo
s trojno mašo in drugimi navadnimi
molitvami.

Na svitlo dal
JANEZ ZUPANČIČ,
župnik.

Z dovoljenjem vis. čast. ljubljanskega škofijstva.

Tretji zopet pomnoženi in zlepšani natis.

V LJUBLJANI, 1885.

Založila družba sv. Vincencija.

Dobiva se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Vse v veči čast
Trojno Edinega Boga,
Zakramenta Sv. Rešnjega Telesa,
Marije prečiste Device,
Sv. Jožefa,
In v zveličanje duš.

LN=030007105

V V O D.

Preljubi kristjan! obiskuj pogostoma in prav pobožno presveto Rešnje Telo, in Jezus bo tvoje češenje že v zdanjem življenji obilno poplačal: dodelil ti bo milost naglo in močno rasti v njegovi sveti ljubezni, dodelil ti bo tolažbo v žalosti, vdanost v Božjo voljo v terpljenji, in pomoč v skušnjavi. V nebesih boš pa deležen v obilni meri tiste svetlobe, s katero je Jezusovo presv.

Telo sedaj obdajano v svetih nebesih. Da bi kristjani Jezusa v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa vedno in bolj goreče častili, zato je katoliška Cerkev vpeljala bratovščino vednega češenja tega presv. Zakramenta. In ravno za pomoč tega češenja so pričujoče bukvice: »Kruh nebeški« spisane.

Da tvojo gorečnost za branje teh bukvic pomnožim, to opombo pristavim: Mnoge molitve prvega razdelka so s cerkvenimi popolnimi in nepopolnimi odpustki obdarovane, druge molitve so vzete iz bukev od cerkve poterjenih in pisanih od slavnega učenika katoliške Cerkve sv. Alfonza Ligvorija. V bukvicah je pa le naznanjeno, katero število sv. odpustkov lahko zadobiš; ako pa hočeš tudi zvedeti, kateri papeži in kdaj da so jih podelili, beri bukvice: »Shramba duhovnih zakladov in Odpustkov« od g. Sajovica.

Poslužuj se pervega razdelka teh bukvic, takole: Najpopred beri eno izmed dveh pripravljanj, ali vse, ali pa le polovico, kadar namreč drugim obiskovalcem presv. Zakramenta glasno in počasno bereš, da oni na tihem s tabo vred molijo. Po tem beri za verstjo vsakokrat eno izmed štirih počeševanj tega presv. Zakramenta, ali vse, ali če mnogim obiskovalcem glasno in počasno bereš, nekoliko skrajšano, in po sleherni daljši molitvi utegneš takrat pridejati Očenaš, Češeno Marijo in Čast bodi... za dar tiste čednosti, za katero si z molitvijo prosil. Poslednjič beri, ako čas pripuša, vse, ali pa le polovico tistih molitev, ktere najdeš pri pobožnosti po dokončanem počeševanju. Te poslednje molitve so pri vseh štirih počeševanjih ravno tiste, zato so samo pri prvem načinu natisnjene, pri družih treh jih torej poiši na prvem mestu.

Ker Jezusu združena molitev mnogih častivcev presv. Zakramenta bolj dopade, kakor posameznih: zato te prosim v presv. Imenu Jezusovem, beri, ako zamoreš, glasno in takrat posebno molitve z odpustki obdarovane tako počasno moli, da jih zamorejo vsi obiskovalci, če tudi le natihoma, za tabo izrekovati. Da pa odpustkov deležen postaneš, stori vselej pred molitevjo namen, da želiš vse tisto spolniti, kar je od cerkve zapovedano, da se jih vdeležuješ.

PERVI RAZDELEK.

Štirje načini

moliti in častiti sv. Rešnjega Telo.

PERVI NAČIN.

I. Molitev pred počesevanjem sv. Rešnjega Telesa.

Pervo pripravljanje.

Bodi češen in hvaljen vsaki čas
Najsvetejši in Božji Zakrament!

(Odpustka 100 dni.)

Prošnja za Božjo pomoč.

Pred tvojim svetim obličjem klečim, o pravi živi Bog, in te prav ponižno prosim, dodeli mi gnado, da bom vsaki čas, posebno to uro,

ko pred tabo klečim, ves v duhu s teboj zedinjen. Odverni od mene vse razmišljenosti, ter vse posvetne, ptuje misli, ki me zamorejo od tebe odvrščevati; izženi iz mojega serca vso mlačnost, da te ne razžalim. Daj mi milost, o Jezus! da sedaj nič drugega ne mislim, kakor le edino to, kako bi bolj obžaloval svojo dušno revšino, nezvestobo, svoje pregrehe; kako bi priserčniše zdihoval k tebi za pomoč; kako bi tebe močnejše ljubil, pobožniše molil in bolj goreče častil. O vi nebeški angeli in vsi izvoljeni duhovi, ki tukaj z menoj vred Jezusa, pa z največi pobožnostjo molite, lepo vas prosim, pomagajte mi, da se tudi jaz vam pridružim, in mu naznanujem tisto naj veči čast in slavo, ktero mu vi vedno požete. Ker pa dobro vem, da Boga nikdar tako častil ne bom,

kakor ga vi častite, zato vas prosim, nadomestujte vi, kar meni primanjkuje, in prosite ga, da vaše češenje spoznava tudi za češenje moje.

Molitev sv. Alfonza pred češenjem sv. Rešnjega Telesa.

(Za to molitev prejmeš vsakokrat 300 dni odpustka; za ves mesec popolni odpustek.*)

Moj Gospod Jezus Kristus, ki si iz ljubezni do nas v presvetem Zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo vabiš, željno pričakuješ in z milostnim srcem vse sprejemaš, kateri pridejo te obiskat; terdno verujem, da si resnično pričujoč v presv. altarnem Zakramentu.

*) Opomba. Za nepopolen odpustek zado-
stuje stan gnade Božje, za dosego popolnega od-
pustka so pa potrebne navadne pogoje: prejetje
sv. zakramentov in molitev v namen rimskega
papeža. Odpustke s priprošnjo tudi za duše v
vicah lahko daruješ.

Ponižno te molim in spoznam svojo ne vrednost. Zahvalo ti naznanujem za toliko gnad, ktere si mi podelil od prvega zdihljeja do sedaj, posebno pa za to neskončno milost, da se mi sam sebe v tem presv. Zakramentu daješ; da je tvoja Mati, prečista Devica Marija, tudi moja Mati in moja besednica pred teboj, in ker si me poklical, da te v tej cerkvi ponižno obišem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz vsega serca te tukaj častim in molim, prvič zato, da se ti zahvalim za tvojo veliko ljubezen, s ktero mi dovoliš, da te smem obiskati, in se ti, kolikor mi je po slabi moji zmožnosti mogoče, spodobno zahvalujem za neprecenjeni dar prečastitega Rešnjega Telesa; drugič zato, da vsaj nekoliko poravnam tisto neizrečeno krivico,

ktero ti neverniki, krivoverci in malopridni katoliški kristjani v tem presv. Zakramentu delajo; tretjič te želim s svojim obiskovanjem vredno in priserčno moliti po vseh tistih krajih na vsem svetu, na katerih se v tem Zakramentu zapušten brez vsega počeševanja znajdeš.

O moj naj slajši Jezus! iz vsega serca in čez vse te ljubim; žal mi je, oh kesam se, da sem grešil in do sedaj tvoji dobroti delal toliko bolečin; terdno sklenem v prihodnje s tvojo gnado in pomočjo vseh grehov in grešnih priložnost se varovati, da tebe, večna Dobrota, nikdar več ne razžalim. Sedaj se ti jaz ubogi grešnik popolnoma izročim, v tvojo sveto voljo vdam svojo slabo voljo, v tvoje sveto Serce položim svoje revno serce; vžgi ga z ognjem sv. ljubezni in izženi iz

njega vse, kar me nevrednega dela tvoje ljubezni. Ves želim tvoj biti, stori z menoj in z vsem, kar je mojega, po svoji sveti volji. Nič drugega ne išem, nič drugega ne želim, kakor tvojo sveto ljubezen vedno imeti, tvojo presv. voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanoviten ostati.

Priporočim ti tudi vse verne duše v vicah, posebno tiste, ktere so bile s posebno ljubeznijo temu presv. Zakramentu in preblaženi Devici Mariji vdane. Enako te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, prijatelje in neprijatelje, in za vse terdovratne grešnike: dodeli jim duha resnične pokore. Prosim tudi za vse nevernike in krivoverce: pripelji jih skorej v sveto katoliško Cerkev. Poslednjič sklenem vse želje in zdihljeje svojega serca z ljubez-

njivimi občutljeji tvojega presvetega Serca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presvetem imenu, iz ljubezni do tebe naj jih milostljivo usliši.

O Jezus! prosim te odpustkov za te molitve podeljenih (dalje str. 24).

Drugo pripravljaje.

**Bodi češen in hvaljen vsaki čas
Najsvetejši in Božji Zakrament!**

(Odpustka 100 dni.)

Djanje vere. O sveta vera, veliki nebeški dar! Ti učiš in me zagotoviš, da ta presveti Zakrament, ta nebeška mana, ni navadni telesni kruh, ampak ti me učiš, da tukaj je moj Zveličar, moj Odrešenik Jezus Kristus, pravi živi Bog. Ti me učiš, da je on tukaj iz gole ljubezni do mene. O moj Gospod, moje vse!

verujem in spoznam, da si v tem Zakramentu resnično pričujoč. Ako te tudi ne vidim s telesnimi očmi, te vendar spoznam v tej posvečeni Hostiji večnega Kralja nebes in zemlje, te spoznam in častim svojega Zveličarja, te molim svojega Boga. Za resnico te vere sem pripravljen tudi tisočkrat umreti, ko bi treba bilo. V ti živi veri ponižno pokleknem pred tebe, o moj Bog! te molim, hvalim in častim zedinjen z vsemi brati in sestrami naše bratovšine, tudi z vsemi drugimi pobožnimi dušami, ki te vedno molijo in častijo v tem Zakramentu tvoje neskončne ljubezni, pa tudi z vsemi nebeškimi duhovi, ki te tukaj, nam nevidno, molijo in častijo. O Jezus! povikšaj in pomnoži mojo slabo vero.

Prošnje za pomoč. V prvič se obrnem k tebi, nebeški Oče!

in te ponižno prosim: Podpiraj me sedaj v ti molitveni uri z vsega-mogočno gnado. Glej, tukaj klečim v molitvi pred tvojim Božjim Sinom, nad katerim imaš vse svoje dopadajenje. O dobrotljivi Oče! usmili se me, in daj mi gnado, da tudi jaz lepoto tvojega preljubeznjivega Sina vedno bolj spoznavam, potem me bo to spoznanje gnalo vedno bolj ljubiti njega in v njem enako tebe, svojega Stvarnika. — Obernem se k tebi, o sveti Duh! in te prosim: Razsvetli in ogrej moje serce z ognjem svoje svete ljubezni, da bom zamogel to uro molitve tako opraviti, kakor se spodobi tolikemu Gospodu, kakoršnemu se približam, da bom njegove ljubezni vedno bolj vreden, da bode Jezus ves moj, in jaz popolnoma ves njegov. Ne dopusti, o moja večna Tolažba! da bi

tudi le trenutek te ure komu drugemu daroval, kakor le njemu samemu. — Obernem se k tebi, o Jezus, večna ljubezen mojega serca! molim te tukaj na altarji resnično pričujočega, in zdihujem k tebi, rekoč: O kolikrat bi bil ti od vseh zapušen in sam, ako bi me sv. vera ne učila, da te trume angelov na altarji obdajajo in častijo, kadar te mlačnost nehvaležnih kristjanov samega pusti, in si raji med svetom, kakor pri tebi veselja in tolažbe iše. O naj ne bom tudi jaz v številu teh tvojih nezvestih služabnikov, temuč daj mi gnado, da se s svojim srcem spred sedeža tvoje ljubezni nikdar ne ločim, naj vsaj moj duh vedno s teboj ostane sklenjen. Ponizno te prosim, odpusti mi mojo dosedanjo mlačnost, ker obljubim ti, da te hočem v prihodnje bolj

pogostoma v presvetem Zakramentu altarja pobožno obiskovati.

O kako ljubeznjivo sprejmeš tukaj vsacega, kateri te pride obiskat! Kako močno ga napolniš z vsemi zakladi svoje svete gnade! Glej, tudi jaz pritečem k sedežu tvoje milosti in te prosim: nikar mi ne odreci te časti, se s teboj v ljubezni pogovarjati in z obilnostjo tvoje gnade napolnovati. Zahvalim te za vse meni in vsem ljudem dodeljene dobrote, zlasti pa, da si se nam samega sebe dal, in da nas vabiš te obiskovati in te prejemati v tej sv. skrivnosti. Posebno te tukaj pričujočega obišem zato, da ti nekoliko zadostujem za vso nečast, kar je v tej sv. skrivnosti od svojih soražnikov prejemaš, in da nadomestujem na mnogih krajih sveta tebi odrečeno in zane-

marjeno češenje tvojega sv. Rešnjega Telesa. Res slab in z grehi obložen sem, ali tvoja usmiljena roka me bo podpirala to češenje tako opraviti, da bo tebi v čast in meni in vsem vernim v zveličanje.

— Obernem se tudi do tebe, o Marija, moja ljubeznjiva Mati in Pomočnica! in te prosim: uči me ti tvojega in svojega ljubega Jezusa sedaj tako častiti, ljubiti in moliti, kakor si ga ti na zemlji molila in ga še vedno sedaj v nebesih moliš.

— Tudi vi svetniki in svetnice Božje, sv. Alojzij, sv. Terezija in vsi vi, ki ste s toliko zbranostjo duha cele noči pred svetim Rešnjim Telesom prečuli; posebno pa vé nebeške trume čistih duhov, Kerubini in Serafini, ki ste zbrani okoli Jagnjeta in mu neprenehoma hvalo in čast prepevate; sprosile mi le ne-

koliko tiste gorečnosti, ktere ste vi vsi napolnjeni, da bom vreden pobožnim častivcem Jezusovim prištet biti. Sedaj vas še prosim: Združite se z menoj v molitvi, da bo moje češenje Jezusu dopadlo, in da se usmili mene, pa tudi mojih staršev, bratov in sester, vse moje rodovine, vseh prijateljev in dobrotnikov, in vseh, ki se mojim prošnjam priporočajo ali jih potrebujejo. Prosite vi z mano Jezusa, da se usmili tudi vseh mojih neprijateljev, pa tudi revnih grešnikov in ubogih duš v vicah. Prosite vi z mano, da se usmili vseh krivovercev, razkolnikov in nevercev, in jih pripelje v naročje naše matere katoliške Cerkve. Sedaj pa, o ljubi Jezus! blagoslovi vse naše molitve, da jih v tvojem presvetem imenu začnemo, opravljamo in tudi po tvojem do-

padajenji končamo. Ne zapusti nas, o Jezus! v tej molitveni uri s svojo sveto pomočjo.

O Jezus! prosim tudi odpustkov za te molitve podeljenih.

II. Šestero djanje moliti in častiti sv. Rešnje Telo.

1. Djanje češenja. Dovolj, o sladki moj Jezus! da ti v tem Zakramentu tvoje neskončne ljubezni in milosti svoje češenje izrečem, in sprejmi milostno izreke naslednjih hvalnic: Bodi hvaljeno in češeno tvoje presveto Rešnje Telo s toliko hvalnicami, kolikor je zvezd na nebu, iskric v ognji, peska na zemlji, kapljic v morji; kolikor je rožic spomladi, sémen po letu, listja jeseni, snežnih mráznic po zimi; kolikor je vseh stvari po vseh svetovih. Zakaj ti, o Gospod! ki si Stvarnik

vseh svetov, in ki se ponižaš v podobah kruha in vina prebivati, si v njih skriti Bog in vreden češenja vseh stvari.

Bodi hvaljeno in češeno, o Jezus! tvoje presveto Rešnje Telo, s toliko hvalnicami, kolikor jih vsi ljudje zamorejo kdaj v djanji razodeti, z jezikom izgovoriti in v sercu izmisliti. Zakaj ti, ki si Kralj nebeški, pa se vendar revnemu človeku kakor jed in pijača zavživati daješ, si vreden, da te vsi ljudje brez nehanja častijo, ker so le s tvojo predrago kervjo odrešeni.

Bodi hvaljeno in češeno, o Jezus! tvoje presveto Rešnje Telo s toliko hvalnicami, kolikor jih vsi angeli v nebesih izraziti, da, kolikor jih sama presveta Trojica v svoji vsegamogočnosti izgovoriti, po svoji modrosti obseči in po svoji dobrotlji-

vosti želeti zamore. Zakaj ti, ki si večni in neskončni Bog, in ničesar ne potrebuješ, pa vendar ubogemu človeku iz gole ljubezni svoje sveto Telo in svojo sveto Kri v hrano daruješ, ti si vreden, da ne kar na zemlji, ampak da tudi po nebeških višavah tvoja hvala brez konca doni, ti, ki si slavljen in nad vse povikšan na vekomaj.

2. Djanje žalovanja. Pred tabo klečim, o Jezus! in objokujem vse svoje pregrehe, vso svojo dosedanjo nehvaležnost in merzloto do tebe v najsvetejšem Zakramentu. Mnogokrat sem pred tabo klečal, in mi ni bilo mar, da si ti pred mano; obnašal sem se tako, kakor da bi te ne poznal, kakor da bi ne veroval, da si pred mano pričujoč. Zatorej sem te pogostoma zapašal, te nisem obiskoval, kakor

da bi ti ne bil vreden mojega obiskovanja; ako sem te pa obiskoval, sem bil tisti čas, ko sem pred tabo klečal, razmišljen, neobčutljiv, zaspan in brez goreče ljubezni do tebe. Oh, še hujši! celó nespodobno, zaničljivo sem se vpričo tebe obnašal. Celó tako daleč sem morebiti prišel v hudobiji, da sem druge pobožne duše s svojim obnašanjem pred tabo motil, ali celo pohujševal; ali sem pa morebiti še celó to najsvetejši in največi skrivnost oskrunoval, in ji z bogoropnim obhajilom nečast delal! Oh, vi angeli! kličete morebiti k Bogu zarad mojih grehov za maševanje nadme. Spoznam, da sem s svojimi hudobijami resnično maševanje Božje zaslužil; ali prosim vas: nikar ne kličete k Bogu za maševanje, ampak kličete za milost in usmiljenje za-me; saj vidite,

da sedaj priserčno žalujem, ker sem dosedaj s svojim Bogom tako nehvaležno, tako ostudno ravnal. Pa tudi k tebi, o sladki Jezus! zdihujem in kličem, rekoč: Milost mi dodeli, svojo neskončno veliko milost mi skaži, in odpusti mi vse grehe, s katerimi sem te dosedaj žalil v tej prečudni skrivnosti. Odpusti mi mojo gerdo nehvaležnost! Odpusti mi mojo pregrešno mlačnost! Odpusti mi toliko nespodobnosti! Odpusti mi vse pohujšanje, zavoljo kterega zdihuje tvoja sveta Cerkev! Odpusti mi vse oskrunjenja, Božje rope in vse grehe, ktere koli sem storil zoper Zakrament tvoje neskončne ljubezni! Odpusti mi, o usmiljeni Jezus! pa tudi vse druge moje grehe; vzemi od mene vse hudo, in vse, kar ti ne dopade, če je meni še tako močno prijetno. Ne prizanašaj mi, ampak po svoji

previdnosti pokončaj v mojem sercu vse napačnosti, vse strasti in poželjivosti; odpravi vse, kar je pregrešnega in nečistega; popolnoma vsega me osnaži in očisti. Vzemi, o Gospod! v prihodnje mojemu dušnemu sovražniku stanovanje v mojem sercu, odtegni mu vso moč, in pokončaj njegovo kraljestvo v meni. Reši me iz rok peklenškega sovražnika. Če še kdaj skušnjavcu dovoliš, da me skuša, tega mu nikdar ne pripusti, da bi me premagal, da bi jaz kdaj v greh dovolil, ki ga sovražim bolj ko satana, ki se ga bojim bolj ko pekla. Ozri se name s svojim milim očesom in preženi vso nevarnost od moje duše. Osramoti vse moje dušne sovražnike, podpiraj mojo slabo voljo in usliši pohlevno molitev mojega potertega serca, ki le v tebe stavi

vse svoje zaupanje, le od tebe pričakuje svojega zveličanja, in bo ve-
komaj povelečevalo tvojo milost, ki
mu bo v pomoč zoper vse hudobne
sovražnike. Ker pa vem, da hu-
dobni, nečisti duh se le pravega
pokorjenja boji. torej te prosim, daj
mi moč, da samega sebe prav za-
tajujem, in se pokorim v vseh svojih
telesnih čutilih in v vseh dušnih
močéh; da si nekoliko pritergujem
pri jedi in pijači, in če bi me to
težko stalo, da se spominjam tvoje
žeje, katero si iz ljubezni do mene
na sv. križu terpel; da krotim svoj
jezik; da se v križih in nadlogah
spominjam tvojega bridkega terp-
ljenja, in svoje terpljenje tebi v čast
darujem. Moja postelja naj me spo-
minja hladnega groba in černe
zemlje, kjer bo moje telo postalo
živež ostudnih červov. Razsvetli me,

da karkoli pogledam, ali česar se spominjam, mi vse oznanuje minljivost in nečimernost vsega posvetnega, in da le po večnih in neminljivih dobrotah hrepenim. Očisti me, o Gospod! sleherne moje pregrehe.

O vi zvesti služabniki Božji! ki govorite za čast svojega Boga, pomagajte meni objokovati vse zasramovanja, ktere se godé našemu Bogu celó v njegovih tempeljnih. S svojo sveto gorečnostjo nadomestite, kar manjka mojemu kesanju, mojemu obžalovanju. Jaz, ubogi revež, kaj zamorem družega storiti, kakor britko objokovati svoje pregrehe. Ker družega tebi dopadljivega nimam, zato ti darujem, o moj Gospod Jezus Kristus! svoje ske-sano serce in svoj resnični sklep, ti v prihodnje zvestejši služiti. Poglej

moje žalostno serce, ki sedaj svojo hudobijo živo spozná, priserčno obžaluje in objokuje. Vlij v moje serce vso grenkost svojega bridkega terpljenja, da bom ž njo svoje grehe močnejši obžaloval in čistejši umival s tistimi solzami, ktere si ti za nje točil, in s tistim kervavim potom, kterega si ti za nje prelival. Očisti bolj in bolj s svojo sveto gnado mojo revno, v grehah zakopano dušo, da bo tvoje ljubezni deležna. Spomni se, da si tudi za mojo ubogo dušo svojo sveto kri prelil, in me s svojo grenko smertjo na križu greha in večnega pogubljenja odkupil. Saj ti je znana moja vera in moje terdno zaupanje v tvoje neskončno usmiljenje; saj tudi veš, da sedaj greh resnično sovražim in čertim, in da ga hočem po vsi svoji moči na sebi pokoriti. Pomagaj, o Gospod! da

odpadejo vse verige, ki me vežejo še na svet in na greh, da bom popolno prostost Božjih otrok uživati začel, po kateri moje serce vedno hrepeni. Le ti mi svoje milosti ne odreci, ampak poglej me s svojimi milostljivimi očmi, in moja duša bo očišena, bo bela ko sneg, in kmalo obilen sad pokore obrodila in veselo in zvesto hodila po poti čednosti, in tvoji ljubezni v svojem sercu pripravila prijetno prebivališče, da ti v meni ostaneš in jaz v tebi, in da me vekomaj nobena reč ne bo ločila od tvoje ljubezni.

3. Djanje poniževanja. Povej mi, o moj sladki Jezus! ali mar nisi previdel vseh krivic in razžaljenj, ktere sedaj prejemaš od hudobnih in nehvaležnih ljudi v Zakramentu presvetega Rešnjega Telesa? Ali nisi vedel, kako boš sam,

zapušen, zaničevan in — groza me obhaja — celó preklinjan v cerkvah prebival? Ali nisi vedel, kako te bodo hudo mučili in terpinčili hudobneži v teh posvečenih hostijah, ter jih z ognjem, z vodo, ali kako drugači nespodobno pokončavali? Ali nisi vedel, da te bodo tvoje lastne ovčice po nevrednih obhajilih vnovič bičale in grozovito križale? Ali nisi vedel, o preserčni moj Jezus! da te ne bodo ljudje celó z naj potrebnjšimi rečmi preskerbeli, da bodo tvoje staniša večkrat nesnažna, nič ozališana, in celó večna luč zavoljo človeške lenobe pred tabo ne bo gorela, ampak bo ugasnjena? Ali nisi vedel, da takrat, kader bo tvoje sveto Rešnje Telo iz tabernakeljna na altar v počešenje postavljeno, ali ko se boš pri sveti maši po mašnikovih rokah ne-

beškemu Očetu daroval, se bodo prederznili hudobni ljudje pred tvojim obličjem na mnoge načine grešiti in tebe žaliti z gerdim obnašanjem? O preserčni moj Jezus! vso to tebi v sv. Rešnjem Telesu storjeno nečast si dobro previdel, in ona je tvoje očetovsko, od ljubezni do nas goreče serce globoko ranila, ali iz ljubezni do nas sirot, do nas nehvaležnikov se vsega tega nisi prestrašil; vse to tvoje ljubezni do nas grešnikov ni moglo pogasiti, ter te odverniti, da bi ne bil postavil tega presvetega Zakramenta. O predobrotljivi Zveličar! da bi jaz zamogel s svojimi gorkimi solzami, ali tudi s svojo kervijo umiti vse tiste kraje, kjer je bilo tako strašno žaljeno tvoje ljubijoče serce v tem Zakramentu ljubezni! Ker pa tega ne premorem, saj želim in terdno

sklenem vselej s pobožnim in skesanim srcem te moliti, kakor te molim danes, da bi s tem vsaj nekoliko popravil zaničevanje, katero so ti storili nehvaležni ljudje v tem božjem Zakramentu. Sprejmi, o večni Oče! ti to moje, če tudi revno počešenje, katero danes jaz naj nevedniši Jezusu skazujem. Naj to poravná vse oskrunjenja, ktere so se kdaj zgodile tvojemu ljubeznjivemu Sinu v tem presvetem Zakramentu! Sprejmi to povračilo, sklenjeno z neskončno častjo, katero ti je Jezus Kristus na križu skazal, in katero ti še vsaki dan skazuje v tem Zakramentu. Oh moj Jezus! da bi jaz kako storiti zamogel, da bi te vsi ljudje po vsem svetu ljubili v tem Zakramentu, kjer si toliko ljubeznjiv! O preljubeznjivi Jezus! naj te spoznajo vsi ljudje, in stori, da te tudi vsi ljubijo!

Naj bolj žalujem, o presladki moj Zveličar! pa zarad tega, da tudi jaz sem bil med temi nehvaležniki, da tudi jaz sem smertno ranil tvoje preljubeznjivo Serce. O moj Jezus! koliko let sem zapravlil, ko sem živel ločen od tebe, ko te nisem ljubil? O vé nesrečne leta! o ko bi vas mogel zbrisati iz bukev svojega življenja! Tebe pa, o neskončna milost, dobrota in neizmerjena poterpežljivost mojega Boga, jaz hvalim in te zahvalim, da si me tako dolgo prenašal, ko sem te jaz, nehvaležna stvar, vedno le žalil. Prizanašal si mi pa le zato, da bi me vendar enkrat že premagala tvoja milost, me vjela tvoja ljubezen, da bi bil ves tvoj. Zaveržem in prekličem, o Gospod! tisti nesrečni čas, ko sem se ustavljal tvoji dobroti. Ne bom, ne smem biti dalje

nehvaležen. Teh ur, ki mi jih milostljivo še dati hočeš, naj jih bo malo ali veliko, ne vem boljši obrniti, kakor da le tebi služim. S tem hočem popraviti svoje hudobije, da te bom vprihodnje večkrat pobožno obiskaval v tem naj svetejšem Zakramentu; da bom pri daritvi sv. maše z naj večji pobožnostjo pričujoč in sicer ne le ob nedeljah in zapovedanih praznikih, ampak tudi ob delavnikih, kadar mi bo mogoče; da bom pogostoma z naj boljši pripravo pristopal k tvoji sveti mizi; da bom tvoje svete hiše po svoji moči zališal, in tudi druge, ne le s svojim zgledom, ampak tudi z besedo k ravno temu napeljeval. Z vsem tem te hočem tako častiti, kakor sem te dolžan častiti, kakor češen biti zaslužiš; in kar sem dosedaj premalo storil, to hočem za-

naprej nadomestovati. O Gospod! poterdi me s svojo gnado v tem resničnem sklepu. Upam, da mi je ne boš odrekel, ki te prosim za njo. Saj si tako ljubeznjivo in prijazno tako dolgo za mano hodil, ko sem bežal pred teboj. Svojo ljubezen si mi ponujal, celó silil; pa od sveta preslepljen, sem tebe zaničeval. O koliko bolj me boš ljubil sedaj, ko te išem, za teboj hodim, in te ljubiti želim! Daj mi gnado, da te resnično ljubim, o vse ljubezni vredni Bog! Za sedaj in za večno ti izročim svoje življenje, svojo voljo, svoje mišljenje in željenje, svoje djanje in nehanje, svoje terpljenje in svojo bridkost. In če ta sklep resnično v djanji spolnim, upam, da te bom po smerti z vsemi izvoljenimi v nebesih vekomaj molil, hvalil in slavil.

4. Djanje ljubezni. O moj usmiljeni Jezus! kako velika je tvoja ljubezen do nas ubogih grešnikov! Tvoji ljubezni do nas ni bilo zadosti za naše odrešenje neizrečeno veliko terpeti in na svetem križu bridke smerti umreti; oh, vse to tvoji ljubezni ni bilo zadosti! Še sedaj se daruješ dan na dan neprenehoma na naših altarjih za nas! Iz gole ljubezni do nas prideš iz nebeškega raja, kolikorkrat te duhoven na altar pokliče; kolikor je duhovnov, toliko ljudém si pokoren! Vse svoje nebeške časti in slave, vsega bliša se znebiš, celó človeško podobo prikriješ in v podobah kruha in vina k nam prideš, da svoje presveto Telo in svojo predrago Kri daješ v hrano našim ubogim dušam; kolikor duš te želi prejeti, tolikim se daš zavžiti! Noč in dan stanuješ

v svojih svetih tabernakeljnih, da te lahko obiskujemo, kadarkoli hočemo, pa se tudi daješ prestavljati in prenašati k revežem v njih borne hišice, pa tudi h kraljem v svitle palače (gradove). Tudi zato v svojih svetih tabernakeljnih stanuješ, da v tem presvetem Zakramentu kakor v ogledalu zagledamo tvoje naj imenitniši čednosti; namreč tvoje poniževanje, ker si ves ponižen revno podobo belega kruha sprejel, in ker vedno sprejemaš zaničevanje, zasramovanje in oskrunovanje. V vsakdanjem ponavljanji tvoje daritve, pri sveti maši vidim tvoje križanje. Poslednjič v vredni prejemi tvojega telesa in tvoje kervi vidim tvoj pogreb.

Povej, o presladki moj Jezus! ali si zamogel iz ljubezni do nas še več storiti? In kaj hočeš, da jaz

storim iz ljubezni do tebe, kako naj ti tvojo ljubezen povračujem? Zdi se mi, da te slišim iz tabernakeljna tako-le govoriti: Za vse, kar sem jaz iz ljubezni do tebe tebi dobrega storil in hudega preterpel, nič drugega od tebe ne tirjam, kakor to: „Moj sin, moja hči! daj mi svoje serce, in ne odreci mi ga!“ Tedaj hočeš ti, o ljubi Jezus! moje serce, akoravno ti je že velikrat bilo nezvesto. Ti meni še celó serčnost daješ, rekoč: „O moja priserčno ljubljena duša! ki me v presvetem Zakramentu obišeš, vstani, vzdigni se iz svojega revnega stanú; glej me tukaj iz čiste ljubezni do tebe pričujočega, da te obogatim z gnado, ktere ti primanjkuje. Hiti in teci k meni; ne boj, ne ustraši se mojega veličastva, mojega bliša; glej, iz ljubezni do tebe sem se vse slave,

vsega veličastva in bliša znebil; ponižal sem se in skoraj v nič djal, da ti odvzamem ves strah in vso boječnost, in ti pridobim zaupanje. Moja prijateljica si; nič več nisi sovražnica, ker jaz tebe in ti mene ljubiš. Prelepa nevesta moja si; glej to lepoto ti je podelila moja lepota. Pred si bila gerda in ostudna, in sedaj si angeljem podobna. O pridi berž, moja sestra, moja prijateljica, moja golobica! odpri mi svoje serce, ker moji lasje so polni dušeče rose.“ Vem, da so tvoje želje, o Jezus! da si ti edini lastnik mojega serca, moje ljubezni: zato, akoravno sem večno smert zaslužil, si me še pri življenji ohranil, me nisi v pekel pogreznil, da še čas imam, se k tebi spreoberniti, le po tebi hrepeneti in te večno ljubiti. Ker torej ne zaničuješ moje ljubezni, in še

celó hočeš, da naj te ljubim: zato se podam k tebi in ti dám svoje serce, popolnoma vse, brez izjeme. Res, da serce, ktero ti dám, je zastarelo, nagnjusno; pa ako ga ti sprejmeš, se bo lahko poboljšalo in zopet ozališalo. Spreoberni, o Gospod! spreoberni moje nečisto serce, saj vidiš, da je od žalosti, bridkosti in sramote vse presunjeno. Dasiravno nevreden, se vendar prederznem in bližam nogam tvojega svetega sedeža, tvoji milosti in tvoji ljubezni. Spoznam hudo, ktero sem storil, da sem žalil tebe svojega Boga in Gospoda. Prosim te najpred, vekomaj pozabi vse razžaljenja, nehvaležnosti in hudobije, s kterimi sem žalil v pretečenem življenji tebe, svojo nezapopadljivo dobroto. O moj Bog in moje vse! oh, kako nesrečen sem, da sem te

kdaj žalil! oh, da bi se nikdar zgodilo ne bilo!

5. Djanje darovanja in zedinjevanja. Na svojih grešnih kolenih klečim pred tabo, moj živi Bog, in ti darujem sebe in vse, kar sem in kar imam. Nič naj mi ne ostane, kar bi ne bilo darovano tvoji ljubezni. Moje premoženje, moja prostost, moje zdravje in moje življenje, vse, vse naj bo tvoje! delaj z menoj in z vsem mojim, kakor ti hočeš. S svojim premoženjem hočem pomagati ubogim in zališati tvoje svete altarje! moje življenje in zdravje naj bo posvečeno v tvojo službo; moje dušne moči naj mi pomagajo tebe zmiraj bolj ljubiti in častiti. Ker te nisem dosedaj ljubil čez vse, te hočem v prihodnje z vsih moči ljubiti, kakor si vreden ljubljen biti, in kolikor

te ljubiti zamorem. Tudi bridkosti in težave, nadloge in zaničevanje hočem ljubiti, zato ker mi jih ti iz tega namena pošiljaš, da sem ž njimi prisiljen, se vsemu posvetnemu odpovedati, in le tebe ljubiti, le po tebi hrepeneti, le za-te in k tvoji časti živeti. Kraljuj, o ljubi Jezus! ti nad menoj; pripni z vezmi svoje svete ljubezni moje revno serce na-se; pokončaj v meni vse, karkoli tebi ni všeč, in žareči ogenj tvoje ljubezni naj požgè vse nagnjenje, vse želje in djanja, ktere tvoji svetosti nasprotvajo. Ne pusti v meni celó naj manjši ljubezni do sveta. O moj Bog! ljubim te čez vse in samo tebe hočem ljubiti vekomaj. O nedolžno Jagnje Božje! kdaj bom tebi podoben? Kdaj bom čist, kakor lilija, neomadežan kakor jagnje? Kdaj bom belejši od snega? Kdaj

bom enako kerubinom in serafinom tiste ljubezni do tebe vnet, ktere ti do mene ves goriš? Bežite od mene, ve vse stvari; kaj čem od vas, ker mi ljubezni mojega Ženina ne prinesete; prilizujte se tistim, kateri vas išejo; jaz išem in želim samo Jezusove ljubezni. O Jezus! stori ta čudež; vžgi moje serce, da samo za-te in sicer popolnoma za-te gori. O Jezus, moj Zveličar! daj mi ljubezen, daj mi še večji ljubezen.

Tu na tvojem altarji se zamorem s tabo zediniti, se duhovno obhajati. Kolika sreča je to za-me! S tabo sklenjen zamorem nebeškega Očeta moliti in častiti, kakor se spodobi, in kakor je vreden, zakaj tvoje češenje je tudi moje češenje. Deležen sem moljenja in češenja, s katerim ti svojega nebeškega Očeta

poveličuješ in ga boš poveličeval do konca sveta v tem naj svetejšem Zakramentu. Sicer je to zasluženje vse tvoje, pa ker se ti ravno v tej skrivnosti meni daruješ, je taisto resnično tudi moje zasluženje!

6. Djanje kopernenja povrednem svetem obhajilu in poslednji popotnici. O moj Bog! bojim se pristopiti k svetemu obhajilu, ker me skerbi, da morebiti nisem prav in dobro pripravljen. Kolika nesreča za-me, ko bi tebe, o moj Bog! dobro pripravljen ne prejel; koliko večji nesreča bi pa še bila, ko bi tebe nevredno in sebi v pogubljenje prejel! O Gospod! varuj me vselej take strašne nesreče. Ti mi pomagaj se vselej vredno pripraviti, ti sam pripravi moje serce, mojo dušo, kakor veš, da tebi dopade. Pomagaj mi, da k

tvoji sveti mizi pristopim z živo vero, s terdnim zaupanjem, z gorečo ljubeznijo, tako vredno in pobožno, kakor to tirja velika svetost in vrednost tega naj svetejšega Zakramenta. Obljubim, da se tudi sam hočem vselej tako skerbno pripravljati, kakor da bi bilo tisto sveto obhajilo, katero bom prejel, moje poslednje obhajilo.

Po tvojem neskončnem usmiljenji te prosim: Dodeli mi gnado, da, prèden zapustim to solzno dolino, s svetimi in gorečimi željami prejmem sveto popotnico, da v tebi, svojem Zveličarji, zadobim gotovo zastavo večnega življenja. Takrat, o Gospod! ko bo moja duša, v naj večji nevarnosti, ko se bo peklenški sovražnik naj več prizadeval me pogubiti, takrat me poterdi, me očisti, mi polajšaj britkosti mojega

ločenja, ter me sprejmi po poti v neznano večnost. S tem boš postavil krono vsemu, karkoli si mi v mojem življenji dobrega storil, ko boš moj zadnji zdihljej posvetil in me pri sodbi med svoje zveste prijatelje milostljivo sprejel.

III. Molitve po obiskovanji sv. Rešnjega Telesa.

Tri Božje čednosti.

(Odpustka zadobiš za vsakokrat 7 let in 7 kvadragen; za ves mesec in smertno uro zadobiš popolni odpustek, če imaš navado jih mnogokrat vsak mesec obuditi.)

(Obudi jih vselej pri molitveni uri na koncu št. II. pred pesmijo, ali namesto pesmi.)

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstaril, kateri vse ohranjuješ

in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spo-

znanje, pravo obžalovanje in odpušanje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si naj večji dobroti, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem

svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevalca, razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne prilžnosti zapustiti, storjene grehe bolj in bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me spet za svojega otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Duhovno obhajilo.

O moj presladki Jezus! približal se je čas, da mojo današnjo pobožnost končam, in tebe zopet zapustim. Ali naj se tudi moje telo od tega svetega kraja loči, moje serce pa naj vedno pri tebi ostane. Preden se od tega sv. kraja ločim, se želim še v duhu s tabo skleniti, se še duhovno obhajati. To svojo sveto dolžnost hočem sedaj z obudo naslednjih čednost spolniti:

Moj ljubi Jezus! verujem, da si resnično pričujoč v presvetem Zakramentu. Ljubim te čez vse, in iz ljubezni do tebe obžalujem vse svoje grehe; vekomaj nočem več grešiti. Želim te v svoje serce sprejeti. Ker te pa sedaj v presvetem Zakramentu ne morem prejeti, pridi vsaj s svojo gnado v moje serce!

Objamem te, o Jezus! in zedinim se s teboj, kakor da bi bil že v mojem sercu pričujoč. Nikar ne dopusti, da bi se kdaj od tebe ločil. Amen.

Molitev za vse žive ljudi.

Pred tabo klečim, o usmiljeni Jezus! in te prosim vseh potrebnih gnad, v prvič za-se, potem pa tudi za vse ude naše lepe bratovšine. za svoje starše, brate, sestre, sorodovince, za tiste, za ktere sem moliti dolžan. Prosim te milosti za nevernike, krivoverce in terdovratne grešnike. O presladki Jezus! daj se spoznati vsim narodom, daj, da te vesoljni svet slavi in časti, daj, da bo skoraj ves svet enak cerkvi, kjer se ti bo večna hvala prepevala.

Molitev za spreobrnjenje zamorcev v srednji Afriki k sv. katoliški cerkvi.

Molimo tudi še za preuboge etijopske narode srednje Afrike, katerih je deseti del vesoljnega človeškega naroda: da bi Bog vsegamogočni vendar že od njih serc odmaknil Kamovo prekletje in jim dodelil blagoslov, ki se edino v Jezusu Kristusu, Gospodu našem, doseči zamore.

Molitev.

(Odpustka 300 dni za vsakokrat; za ves mesec popolni odpustek.)

Gospod Jezus Kristus, edini Zveličar človeškega rodú! ki že gospoduješ od morja do morja, in od reke do krajev vse zemlje: odprì milostno najsvetejši svoje Serce tudi preubogim dušam notranje Afrike, ki sedé še v temôti in smertni senci, — da po prošnjah Tvoje neomadežane, preusmiljene Matere Marije

Devica, in njenega prečastitljivega ženina sv. Jožefa zapustijo malike, se pred tebe na kolena veržejo Afrikanci ter bodo pridruženi Tvoji sveti Cerkvi. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena Marija . . . Čast bodi . . .

Molitve za vse duše vernih mertvih.

Gospod! usmili se tudi vernih duš, ki tolikanj hrepené po tvojem obličji, prizanesi jim, in reši jih iz strašne temote. Zlasti te prosim za tiste ude naše bratovšine, katerih duše so se v pretečenem mesecu s sveta ločile, za vse druge mertve ude, za duše mojih ranjcih staršev, bratov, sester, rodovincev, dobrotnikov, znancev in prijateljev, in za vse tiste duše, za ktere sem dolžan

moliti, za katere moliti je tebi naj dopadljivši. In zato tebi, o sveti Bog! za uboge duše v vicah po Marijinih rokah darujem vse svoje zadostivne dela in tudi vse dobro, kar bi drugi meni v življenji ali še po smerti storili, zedinjene z zasluženjem Jezusa Kristusa, Marije prečiste Device in vseh tvojih svetnikov. S sveto cerkvijo hočem sedaj za mertve moliti, rekoč: (Ps. 129. Za vsak večer 100 dni odpustka; za vse leto enkrat popolni odpustek.)

„Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod!

Gospod! usliši moj glas! Naj poslušajo tvoje ušesa glas moje prošnje.

Gospod! ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede,
moja duša v Gospoda zaupa.

Od jutranje straže do noči naj
Izrael v Gospoda zaupa!

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje,
in pri njem obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vseh nje-
govih hudobij.“

Molimo.

Bog, Stvarnik in odrešenik vseh
vernih! dodeli dušam svojih služab-
nikov in služabnic odpušenje vseh
grehov, da milostljivo odpušenje,
kterega so vselej želeli, po boga-
boječih prošnjah dosežejo. Po Kri-
stusu, Gospodu našem.

O Gospod! daj jim večni mir
in pokoj, in večna luč naj jim sveti!
Naj v miru počivajo! Amen. (Moli
Oče naš, Češena M. za duše v vicah.)

Molitev po obiskovanji sv. Reš- njega Telesa k Materi Božji.

(Za vsakokrat 300 dni odpustka, za ves mesec
popolni odpustek.)

Obernem se sedaj k Mariji, in
zaupanja poln ji rečem: Presveta,
neomadeževana Devica, moja pre-
ljubeznjiva Mati Marija! Jaz med
vsemi naj revniši grešnik danes k
tebi pribežim; zakaj ti si Mati mo-
jega Gospoda in Zveličarja, ti si
kraljica sveta, priprošnjica, upanje
in pribežališe vseh grešnikov! Pred
teboj, o mogočna Kraljica! se pri-
klonim z globokim počešenjem, in
se ti priserčno zahvalim za tolikanj
gnad in dobrot, ki si mi jih do-
sedaj od Boga izprosila; posebno ker
si me s svojo mogočno priprošnjo
obvarovala peklenškega ognja, kte-
rega sem s svojimi pregrehami že
tolikrat zaslužil. — Iz serca te lju-

bim, moja preljubeznjiva Mati in Gospa! in iz ljubezni do tebe terdno sklenem, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, tvoje lepe čednosti posnemati, in kolikor premorem, si prizadevati, da tudi druge na to pripravim, da te bodo ljubili in ti služili. Za Jezusom, tvojim ljubim Sinom, stavim na-te svoje največi zaupanje, in posebno s tvojo pomočjo upam večno zveličanje zadobiti. Vzemi me v število svojih otrok, o Mati milosti Božje! in obrani me vseh sovražnikov moje duše.

Ker vem, da pri Bogu vse premoreš, zato zdihujem in milo kličem k tebi: Prosi za-me Boga, da me reši vseh skušnjav, ali pa mi saj izprosi potrebno pomoč, da bom zamogel do konca svojega življenja vsako skušnjava premagati. Izprosi mi tudi resničnega duha pokore in

stanovitno poboljšanje življenja; izprosi mi gorečo ljubezen do Jezusa in zvesto posnemanje njegovih zgledov; izprosi mi tudi srečno smert in milostljivo sodbo Božjo. Za vse to te prosim, o moja preljuba Mati! ne zaverzi moje prošnje, pomagaj mi v življenji in v smerti. Skaži nad menoj, da si res moja mati, skaži, da si naj boljši mati, da nobena mati za svoje otroke tako ljubeznjivo ne skerbi, kakor ti, o nebeška Mati, za svoje zveste otroke skerbiš. Če tudi ktera posvetna mati pozabi svojega deteta, da se ga ne usmili; me pa ti, o milostljiva Mati! nikdar ne pozabi. Prosi tako dolgo za-me, dokler me v nebesih ne vidiš. Tam te bom večno častil in hvalil, in za Jezusom bom tebi naj večji hvalo dajal za neskončno srečo večnega zveličanja.

(Če je že ura molitve pretekla, utegneš sedaj svojo pobožnost skleniti, če imaš pa še kaj časa za molitev, moli še naslednji sklep. Ali pa sedaj s to molitvijo, drugokrat pa s sklepom molitevno uro skleni.)

Sklep molitvene ure.

Ko se sedaj od tega sv. kraja proč podajam, te še prosim, o Jezus! ne pusti me spred sebe, preden me blagosloviš. O blagoslovi v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa mojo dušo in moje telo. Blagoslovi vpervič mojo dušo. Posveti moj um in mojo pamet, da svojo dolžnost spoznam, tebe ljubiti, in da se učim, kaj mi je treba storiti in kaj opustiti, da v vseh rečeh tvojo sveto voljo dopolnim, da me ne veseli nečimerna in prazna učenost, ampak le spoznanje tega, kar je edino potrebno. Posveti mojo voljo, da vse hudo vedno studim in sovražim,

se za nebeško ljubezen vnamem, nad tvojim češenjem veselje imam in zmiraj svetejši in tvoji volji pokorniši prihajam. Posveti moj spomin, da premišljujem le tebe, tvojo neskončno ljubezen, tvojo naj večjo lepoto in dobroto. Posveti, o Gospod! tudi moje telo. Posveti moj jezik, da govori vselej le tebi k časti; blagoslovi moje oči, da ničesar ne pogledajo, kar bi me v skušnjavo zapeljati utegnilo; posveti moje usta, da te nikdar z nezmernostjo ne žalim; blagoslovi vse moje ude, kateri moji duši služijo, da ji le k dobremu, k zveličanju in k svetosti pomagajo. Posveti me vsega, na duši in na telesu, da sem ves tvoj že sedaj; in takrat, ko umerjem, da te vekomaj hvalim za vse milosti, ktere si mi s svojim sv. blagoslovom podelil.

O Jezus! s svojim sv. terpljenjem me poterdi, v svoje sv. rane me zakri, s svojo sv. kervijo me očisti. O preljubeznjivi Jezus! ki si iz ljubezni do mene svoje serce s sulico odpreti, svojo glavo pa s ternjem kronati dal, daj, da v pre-mišljevanji tega tvojega bridkega terpljenja vsako terpljenje, ki mi ga Božja previdnost pošlje, rado-voljno sprejemem, in se tebi v čast vsega posvetim. Naj me tvoja mi-lost v vseh okolišinah mojega živ-ljenja spremlja in podpira: v terpljenji in veselji, v žalosti in tolažbi, v zapušenji in razsvetljevanji. O Jezus! naj tebi živim; o Jezus, naj tebi umerjem; naj bom tvoj, o Jezus! živ in mertev, sedaj in ve-komaj! Moj Jezus! ostani pri meni in v meni, zedini me sabo, ozališaj mojo dušo s cveticami lepih čed-

nost, ohrani ji do smerti belo oblačilo kerstne nedolžnosti in čistosti, ali če sem ga nesrečno zgubil, podeli mi oblačilo svete pokore. In akoravno je pot pokore ozka, ternjeva in ostra, pomagaj mi, da raji po nji, kakor po široki poti pogubljenja hodim, zato, da se vekomaj zveličam. O Jezus! tvoj sem, in tvoj hočem ostati vekomaj.

Preden ta sveti kraj zapustim, dovoli, o Marija, moja dobrotljiva Mati! naj se tudi pri tebi poslovim in tudi tebe tvojega maternega blagoslova poprosim, rekoč: O Marija, ti me blagoslovi s svojim preljubim Detetom Jezusom Kristusom! Vsega me obvaruj! — nagle, neprevidene smerti — smertnega greha! Češeno bodi to sveto, sladko ime: Jezus! Marija! in sv. Jožef! Češena bodi vsa nebeška družba sedaj in vselej

in na vse večne čase! Amen. Po svojem devištvu in čistem spočetji, o Devica! očisti naše duše, naše serca! Vem, da je bila moja pobožnost mnogo pomanjkljiva, ali prosi za-me Jezusa, o Marija! naj ne gleda na moje slabo delo, ampak na želje mojega serca. Prosi za-me, da mi tvoj ljubi Sin vse odpusti, in me s svojo gnado nikdar ne zapusti. Naj bo tvoje materno serce moje zavetje in moje upanje. Varuj me, brani me, in prosi za-me, da se ne pogubim, temuč da te ljubim vekomaj.

Poslednjič se še pri tebi poslovim, o sv. Jožef! preden s tega svetega kraja grem, in te prosim, rekoč: Spomni se, o prečisti ženin Marijin, o moj preljubeznjivi varh, sv. Jožef! da še nikoli ni bilo slišati, da bi bil kdo nepotolažen prosil

tvojega varstva ali tvoje pomoči. Z zaupanjem pridem pred te, in se ti priporočim prav goreče. Ne zaverzi mojih prošenj, ti rednik mojega Zveličarja, temveč sliši in usliši jih milostno.

(Za poslednjo molitev 300 dni odpustka.)

**Češeno in hvaljeno naj vedno bo
Presveto Rešnje Telo!**

**Hvaljeno, moljeno, in s hvaležnim
sercem ljubljeno bodi Jezusovo Serce
v presvetem Zakramentu vsaki
trenutek po vseh tabernakeljnih
sveta do konca časov! Amen.**

(100 dni odpustka vsaki dan.)

DRUGI NAČIN.

I. Molitev pred počeševanjem sv. Rešnjega Telesa.

(Kakor pri prvem načinu, gl. str. 7 ali pa str. 13.)

II. Djanje moliti in častiti sv. Rešnje Telo.

1. Jezusova ljubezen do nas in naša nehvaležnost do njega.

Kdo si ti, o moj Jezus! ki v tabernakeljnu skrit tukaj prebivaš? Sv. vera mi pravi, da si ti pravi živi Bog, Sin večnega Očeta, Beseda, ki je zavoľjo mene meso postala; da si pa ti tudi moj dobrotljivi Odrešenik, kateri si mi dal tolikanj znamenj svoje neskončno velike ljubezni do mene. S hvaležnim srcem hočem sedaj premišljovati nekatere znamenja tvoje neskončne

ljubezni do mene. Ko sem hodil po poti pregrehe, ki pelje v večno pogubljenje, se je tvoje serce usmililo nesreče svoje nehvaležne stvari. Ponižal si se tako globoko, da si sprejel človeško natoro z vsemi njenimi slabostmi; sprejel si vse naše grehe z dolžnostjo za-nje zadostovati; in si za nje resnično zadoštoval s težavami revnega življenja, z britkostmi svojega terpljenja in z grenkostjo svoje sramotne smerti, ktere spomin še vedno ponavljaš pri vsaki daritvi sv. maše. Vse to si storil, da si potolažil svojo nezumno veliko ljubezen do mene, in da si doveršil delo mojega odrešenja od večnega pogubljenja. O edinorojeni Sin Božji! celó nič nisi odpustil in zamudil, kar je zamogla tvoja naj popolniši in naj bolj goreča ljubezen do mene meni do-

brega storiti. Iz ljubezni do mene si zapustil vso svojo nebeško čast, in sprejel si celó revno podobo belega kruha. Svoje neskončne modrosti in vsegamogočnosti si se poslužil, da si postavil Zakrament sv. Rešnjega Telesa, v katerem se zamoreš v podobi kruha z mojo dušo popolnoma skleniti, in mi dati sedaj duhovno, po smerti pa večno življenje. O nerazumljivo velika ljubezen Jezusova do moje grešne duše! O zakaj nisem pogostoma premišljeval teh znamenj tvoje neskončne velike ljubezni do mene! Ker sem nehvaležnež na tvojo dobrotljivo ljubezen do mene pozabil: zato sem se mnogokrat nespodobno v cerkvi pred tvojim obličjem obnašal, sem le z merzlim in raztrese- nim srcem pri sv. maši bil, sem te le preredkoma obiskoval v tem pre-

svetem Zakramentu, te tako mlačno, morebiti celó nevredno prejemal pri sv. obhajilu. O Jezus, moj Bog! odpusti mi; saj sedaj terdno obljubim, da se to nič več zgodilo ne bo.

2. Darovanje Jezusove iz njegovih peterih ran prelite kervi v zadobljenje odpušanja vse nečasti sv. Rešnjemu Telesu storjene.

Da zadobim odpušanje zarad vse nečasti tebi v sv. Rešnjem Telesu storjene, te hočem sedaj pobožno moliti in častiti ter te odpušanja prositi in ti v zadostenje darovati presveto Kri, katero si iz svojih peterih kervavih ran na križu za naše odrešenje preлил, rekoč:

(Za naslednje petere molitve s 5 Očenaši, 5 Češena M. in Čast bodi... zadobiš 300 dni odpustka.)

a) O Jezus, pravi živi Bog in človek, resnično pričujoči v pre-

svetem Zakramentu altarja! ponižno te molim in častim. S tem djanjem molitve in češenja želim nadomestiti mlačnost svojo in tistih kristjanov, kateri takrat, kadar memo tvoje cerkve, ali tudi memo tvojega svetega tabernakelja gredo, v katerem iz ljubezni do nas ljudi stanuješ, zato, da se nam zavživati daješ, tebe še zunanje ne počastijo, ampak s svojo merzloto do tebe razodevajo, da se jim celó gnjusi nad tem nebeškim kruhom, kakor se je nekdanj Judom v puščavi gnjusilo nad nebeško mano. V zadostenje za našo tako ostudno nehvaležnost ti darujem tvojo presveto rešnjo Kri, katero si prelil iz rane svoje leve noge, in s Kervijo te presvete rane duhovno združen govorim tisoč tisočkrat:

Bodi češen in hvaljen povsod in vsaki čas,

V presvetem božjem Zakramentu
Jezus naš!

Očenaš . . . Češena M. . . . Čast bodi . . .

b) O Jezus, pravi živi Bog in človek, resnično pričujoči v presvetem Zakramentu altarja! ponižno te molim in častim. S tem djanjem molitve in češenja želim nadomestiti nehvaležnost svojo in mnogo drugih kristjanov, kateri takrat, kadar vidijo, da te mašnik umirajočemu kristjanu za popotnico nese, zato da bi ga poterdil za pot proti večnosti, tebe na tvojem potu ne spremljajo, ampak te samega pustijo, in ti komaj majhno zunanje znamenje svojega češenja razodenejo. V zadostenje za tako gerdo nehvaležnost in merzloto ti darujem presveto Kri, katero si prelil iz rane svoje desne noge, s katero združen zdihnem tisoč tisočkrat:

Bodi češen in hvaljen povsod
in vsaki čas,

V presvetem božjem Zakramentu
Jezus naš!

Očenaš . . . Češena M. . . . Čast bodi . . .

c) O Jezus, pravi živi Bog in
človek, resnično pričujoči v presve-
tem Zakramentu altarja! ponižno te
molim in častim. S tem djanjem
molitve in češenja želim zaceliti
tiste rane, ktere v tvoje presveto
Serce sekajo dan na dan brezbožni
ljudje z oskrunjevanjem tvojih svetih
cerkev, v katerih pod podobo kruha
vedno prebivaš, zato, da bi te verni
kristjani v njih molili in častili. V
V spravni dar zarad tako ostud-
nega oskrunovanja tvojih svetih
cerkev ti prinesem tisto predrago
Kri, ktero si prelil iz rane svoje
leve roke, s ktero združen kličem
tisočkrat:

Bodi češen in hvaljen povsod
in vsaki čas,

V presvetem božjem Zakramentu
Jezus naš!

Očenaš . . . Češena M. . . Čast bodi . . .

d) O Jezus, živi kruh, ki si iz
nebes na zemljo prišel! prav po-
nižno te molim in častim. S tem
djanjem molitve in češenja želim
poravnati vse nespodobnosti, ktere
dan za dnevom doprinašajo mlačni
kristjani, pričujoči pri daritvi sv.
maše, pri kateri iz preobilne ljubezni
nekervavo ponavljaš tisto kervavo
daritev, ktero si na gori Kalvariji
opravil za naše odrešenje. V zado-
stenje za vse tiste grehe ti darujem
presveto Kri, ktero si prelil iz rane
svoje desne roke; tudi združim svoj
glas s petjem angelov, kateri te tukaj
pričujoči ponižno molijo in častijo
in ž njimi združen rečem tisočkrat:

Bodi češen in hvaljen povsod
in vsaki čas,

V presvetem božjem Zakramentu
Jezus naš!

Očenaš . . . Češena M. . . . Čast bodi . . .

e) O Jezus, pravi dar za odpušanje naših grehov! ponižno te molim in častim. To djanje molitve in češenja ti darujem v zadostenje za vse Božje rope, s katerimi te tisti hudobni kristjani žalijo, kateri se prederznejo s smertnim grehom omažežani tebe pri sv. Obhajilu prejeti. V zadostenje za tako ostudno oskrnovanje tvojega sv. Telesa ti darujem zadnje kapljice tvoje predrage Kervi, katero si prelil iz rane svoje svete strani. S to sveto Kervijo in z vsemi dušami, ktere tebe v presvetem Zakramentu altarja pobožno molijo, duhovno združen rečem tisočkrat:

Bodi češen in hvaljen povsod
in vsaki čas,

V presvetem božjem Zakramentu
Jezus naš!

Očenaš . . . Češena M. . . . Čast bodi . . .

**Spravna molitev k Jezusu v presvetem Zakra-
mentu altarja.**

(Odpustka 200 dni.)

S tisto globoko ponižnostjo, katero moram imeti poleg zapovedi sv. vere, ponižno molim in častim in iz vsega serca ljubim pod podobo hruha v presvetem Zakramentu altarja tebe, o ljubi Jezus! svojega živega Boga in človeka ter svojega naj dobrotljivšega Odrešenika. S tem djanjem moljenja in češenja želim zadostovati za vse nespodobnosti, oskrunjenja in Božje rope, katere sem v svojo naj večji nesrečo morebiti jaz storil; pa tudi za tiste, kateri so bili

od družih storjeni, ali ktere bi utegnili v prihodnjič storiti. Molim te, moj Bog, z naj večji pobožnostjo, toda vem, da te ne molim tako pobožno, kakor sem dolžan te moliti, tudi ne tako lepo, kakor si vreden moljen in češen biti; vendar pri serčno želim te tako pobožno moliti in častiti, kakor je meni ubogirevi mogoče te pobožno moliti. O moj Jezus! želim te moliti in častiti to uro in vsaki čas, in ti darujem to molitev in češenje vpervič v dosego spreobrnjenja vseh grešnikov, kateri, namesto tebe moliti in častiti, tebe žalijo; vdругič pa darujem to molitev v dosego spreobrnjenja vseh krivovercev, razkolnikov, bogoskruncev, preklinjevalcev, vražarjev, bogotajcev, Judov, Turkov in sploh vseh nevernikov. O moj Jezus! daj vsem tem ne-

srečnežem milost, da živo verujejo v tvojo resnično pričujočnost v presvetem Zakramentu altarja; daj jim pa tudi gnado, da te poleg te žive vere ponižno molijo, častijo, hvalijo in ljubijo. Amen.

Molitev.

(Odpustka 100 dni.)

Molim tebe vsaki čas, živi Kruh nebeški, presveti Zakrament!

O Jezus, milostni Sin Marije! prosim, blagoslovi mojo dušo.

O Jezus, moj presveti Odrešenik! tebi darujem svoje serce.

Spoznan, moljen in češen bodi od vseh vsaki čas, presveti Božji Zakrament!

Očenaš . . . Češena M. . . Čast bodi . . .

3. Djanje češenja presvetega Serca Jezusovega.

Ker češenje presv. Jezusovega Serca ni nič družega, kakor češenje sv. Rešnjega Telesa z ozirom na terpečo ljubezen Jezusovo, toraj hočem sedaj moliti, častiti in odpušenja prositi presv. Serce Jezusovo z naslednjim rožnim vencem, zloženim v čast presv. Serca Jezusovega :

(Odpustka 300 dni za vsaki dan, za ves mesec popolen odpustek.)

O Bog! glej na mojo pomoč;
o Gospod! hiti mi pomagat.

a) O moj preljubeznjivi Jezus! ako tvoje sv. Serce premišljujem in vidim, kako je polno sočutja in usmiljenja do grešnikov, napolnuje veselje in upanje tudi moje serce, da sprejel boš tudi mene. Res je, velikokrat sem grešil! Ali kakor

skesani Peter in spokorna Magdalena objokujem sedaj in čertim svoje grehe, s katerimi sem tebe, svojo naj veči dobroto, razžalil. Odpusti mi vse moje grehe in zavoljo svojega sv. Serca mi dodeli milost, da raji umerjem, kakor kdaj več tebe razžalim, in da le zato živim, da tebe ljubim.

1 Očenaš . . . 5 Čast bodi . . . v čast Jezusovega Serca in svetih 5 kervavih ran. Potem:

O presladko Serce Jezusovo, daj, da te bolj in bolj ljubim vekomaj!

b) O moj Jezus! častim tvoje ponižno Serce, in ti hvalo dajem, da si mi ga v zgled zapustil. Ne le opominjaš me, tvoje Serce posnemati, ampak ti mi tudi po svojem poniževanju pot kažeš, do svojega Serca. Oj, da sem bil dosihmal tako nehvaležen! Odpusti mi moje grehe! Zanaprej nočem biti več suženj na-

puha, častilakomnosti, temveč s ponižnim srcem te hočem v tvojem poniževanju nasledovati in le v tebi mirù in zveličanja iskati. O Gospod! v ta namen me poterdi s svojo milostjo, in hvalil bom tvoje Serce vekomaj.

Očenaš . . . Čast bodi . . ., kakor poprej.

O presladko Serce Jezusovo, daj, da te bolj in bolj ljubim vekomaj!

c) O moj Jezus! občudujem tvoje čez vse poterpežljivo Serce, in hvalo ti dajem za vse zglede nepremagljive poterpežljivosti, ktere si mi zapustil. Zares, sram me je, ako se na svojo preveliko mehkužnost ozrem, ki ne more nobene težave prenesti. O preljubljeni Jezus! napolni moje serce z gorečo in stanovitno ljubeznijo do težav, do križa, do zatajevanja, do pokore, da te sedaj spremljam na Golgato,

enkrat pa s teboj združen bom v veselji in slavi večnega življenja.

Očenaš . . . Čast bodi . . .

O presladko Serce Jezusovo, daj, da te bolj in bolj ljubim vekomaj!

d) O moj Jezus! ako tvoje neskončno pohlevno Serce premišljujem, prestrašim se svojega lastnega serca, ker je tvojemu tako malo podobno. Zares, če le senco razžaljenja vidim, mi že jeza zavre, in ako me kdo le neprijazno pogleda, ali neprijetno besedo mi reče, čutim se že žaljenega na svoji časti. O moj Jezus! odpusti mi mojo strastno razdraženost in daj mi gnado, da v vseh zadevah in okolišinah življenja tvojo nepremakljivo krotkost posnemam, in tako že tukaj vedno sveti mir uživam, enkrat pa večnega mirú deležen postanem.

Očenaš . . . Čast bodi . . .

O presladko Serce Jezusovo, daj, da te bolj in bolj ljubim vekomaj!

e) O moj Jezus! naj bi vendar vsi ljudje tvoje močnodušno Serce, ki je smert premagalo, brez nehanja hvalili in častili; zakaj njemu zares se spodobi vsa hvala. Sramujem se, če svoje vse boječe serce pre-mišlujem, ki se pri vsaki nepri-jazni besedi in naj manjši zoper-nosti že v obupljivost pogrezuje. Zanaprej se to ne smé več zgoditi! V ta namen mi dodeli, o Jezus! svojo močno gnado, da se na tem svetu vojskujem in zmagujem, v ne-besih pa venec zmage prejmem in se s teboj veselim vekomaj.

Očenaš . . . Čast bodi . . .

O presladko Serce Jezusovo, daj, da te bolj in bolj ljubim vekomaj!

Molitev k presv. sercu Marijnemu.

Ko sem se Jezusovemu Sercu izročil, pozdravim sedaj še Marijino serce, rekoč:

O velika Mati Božja in tudi moja Mati, Marija! Po goreči prošnji svojega naj slajšega serca mi zadobi resnično in stanovitno pobožnost do najsvetejšega Serca Jezusovega, tvojega Sina. Stori, da se z vsemi mislimi in željami zatopim v Serce Jezusovo, in da nič drugega ne mislim, kakor da svoje dolžnosti zvesto spolnujem in mir svojega serca ohranim do tistega dné, ko bom stopil pred njegov sodnji stol.

Serce Jezusovo, goreče iz ljubezni do mene.

Vžgi moje serce z ljubeznijo do Tebe!

Molimo. Prosimo te, o Gospod! da sveti Duh tisti ogenj v nas vžge,

kterega je naš Gospod Jezus Kristus iz globočine svojega Serca čez zemljo razlil in hotel, da naj se mogočno razširi. Kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti ravno tistega sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

4. Darovanje samega sebe presvetemu Sercu Jezusovemu, in prošnja za sv. ljubezen.

(Poleg sv. Marjete Alakok.)

O prečastito Serce mojega ljubelega Jezusa! bogati zaklad vseh čednost in neusahljivi studenec vseh gnad! kaj ti je zamoglo na meni tako močno dopasti, da me tako neskončno ljubiš, akoravno tebi moje z grehi omadežano serce le z neobčutljivostjo in z mlačnostjo vse to povračuje? Znamnja tvoje velike ljubezni do mene, ktere si mi še celó takrat skazoval, ko te

nič ljubil nisem, mi dajó upanje, da mi boš pokazal, kako naj te ljubim. Naznani mi, kaj naj storim, da dosežem tvojo čisto ljubezen; ti sam mi dodeli to prav gorečo in nesamopridno ljubezen. Daj mi posebno veliko ponižnost, ker brez nje ne morem tebi dopasti.

Moj ljubeznjivi Zveličar! dodeli mi tudi gnado, da bom hrepenel se popolnoma darovati v čast in slavo tvojega svetega Serca; sprejmi dobrotljivo v dar vse, kar sem in kar imam. Darujem ti samega sebe in vse svoje življenje, svoje dela in opravila in vse svoje terpljenje; ne želim si druzega, kakor biti dar v tvojo čast in ljubezen. Naj se spolnuje nad menoj tvoja sveta volja sedaj in vekomaj. Amen.

5. Prošnja k presvetemu Sercu Jezusovemu za sv. ljubezen Božjo in za sv. čednosti.

(Poleg sv. Alfonza Ligvorija.)

O prečisto Serce Jezusovo! očisti moje nečisto serce, odtergaj ga od vseh stvari, pa napolni ga s svojo sveto ljubeznijo. O presladko Serce Jezusovo! vzemi v večno posestvo moje ubogo serce. O presveto Serce Jezusovo! zapiši v moje serce vse tisto neizrečeno terpljenje, ktero si prestal vse svoje tukajšnje življenje zavoljo mene, da ga vedno imam pred očmi, da tako tudi jaz ljubim terpljenje, ali da saj poterpežljivo in vdano prenašam vse bridkosti svojega življenja. O ponižno Serce Jezusovo! spreoberni moje napuhnjeno, svojeglavno serce, da v prihodnje nič noče, nič ne želi, kakor edino le to, kar ti hočeš, kar ti

želiš. O presladko, premilo Serce Jezusovo! daj tudi meni te božje sladkosti, preženi iz mojega serca tisto napako, ktera mi škoduje, ktera bližnjega nadleguje, in ktera je tvojemu milemu Sercu nagnjusna. Vravnaj moje serce po svojem Božjem Sercu, da bo zmožno vselej spolnovati, kar ti želiš. Naj živim le edino zato, da sem tebi pokoren, da tebe ljubim, da tebi dopadem. Oh, koliko sem ti dolžan! Premalo bi bilo, ako bi se v tvoji službi jaz tudi vsega povžil! O Serce Jezusovo! ti edino bodi gospodar mojega serca.

6. Darovanje Jezusovega presvetega Serca nebeškemu Očetu v zadobljenje vseh potrebnih gnad.

(Poleg sv. Alfonza Ligvorija.)

O večni Oče! danes ti darujem vse čednosti, vse priserčne zdihljeje

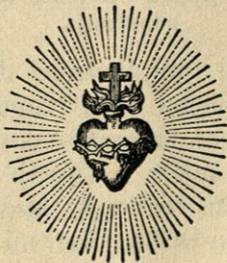
presvetega Serca Jezusa, tvojega ljubeznjivega Sina. Sprejmi jih milostno, da ti popolnoma zadostijo moje pomanjkljivosti. Sprejmi jih dobrotljivo zavoljo neskončnega zasluženja tvojega Sina. Po pravici, lahko jih tebi darujem; ker vse, akoravno neskončne, vse so moje posestvo. On sam mi jih je dal, on mi jih je prilastil. Predobrotljivi Oče! daj mi za nje vse tiste gnade, katerih Jezus od tebe za-me prosi. To njegovo zasluženje ti darujem v zahvalo za vse, kar si mi milostljivo že dobrega dodelil. To zasluženje ti darujem v zadostenje, v plačilo za tiste dolge, ktere sem dolžan tvoji pravici zavoljo svojih pregreh. To zasluženje ti darujem v prosivni dar, ter upam, da mi boš zato dal vse gnade: odpušanje mojih grehov, odpušanje zasluženih kazni, stano-

vitnost v dobrem, večno življenje, in čez vse veliko gnado, da tebe ljubim. Vem, da bom sam kriv, ako ne dobim zavoljo tega od tvojega veličastva toliko imenitnega darú vsega tega, kar želim. Ne moreš mi odreči, o Gospod! te gnade, katero tudi Jezus za-me prosi. Nočem namreč nič družega, kakor le edino to gnado, da se tebi vsega darujem, in le to gnado, da ne bom nikdar več tako nehvaležen, kakor sem ti bil dosedaj. O premilostljivi Bog! ozri se na-me, in usliši me! Veliko let sem nesrečno živel brez tvoje ljubezni. O nesrečni dnevi! da bi jih nikdar več nazaj ne bilo! Danes pa naj bo ta naj bolj srečni dan mojega življenja, da se nepreklicljivo popolnoma k tebi spreobernem, in da nikdar več ne bom jenjal tebe samega ljubiti. Ljubim

te, o moj Bog! ljubim te, o neskončna dobrota! o moja edina ljubezen! moj raj! moje življenje! moje vse! Jezus, moj Bog! ti želiš mene, tudi jaz ne želim drugzega, ko tebe! Amen.

III. Molitve po obiskovanji sv. Rešnjega Telesa.

(Kakor pri 1. načinu: glej molitve od strani 46 do str. 64.)

TRETJI NAČIN.

I. Molitev pred počesevanjem sv. Rešnjega Telesa.

(Kakor pri 1. načinu, glej stran 7, ali pa str. 13.)

II. Djanje molitev in češenja sv. Rešnjega Telesa.

1. Jezusova ljubezen do nas v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa, pa naša nehvaležnost do nje in zadostovanje za vso nečast njemu storjeno, ter prošnja odpušanja.

O moj preljubeznjivi Jezus! na kolenih klečim pred tvojim sv. altarjem, kjer si ravno tako resnično pričujoč, kakor v visocih nebesih. Tukaj si ti vedno še naš Srednik pri svojem Očetu. Kar mi nepopolnoma storimo, ti nadomestuješ; kar se mi zadolžimo, ti Božji pravici

plačuješ; ko s svojimi grehi šibo Božjo zaslužimo, ti serditega Očeta potolažiš, da nas po zasluženji ne tepe in ne pokončá. Ti nas pa v tem presv. Zakramentu vedno ne le varuješ vsega hudega, ampak nam tudi vse potrebne gnade in dobrote deliš. O kako veliko zahvalo smo ti za vse te dobrote dolžni! Toda prav pogostoma prejmeš v tem presvetem Zakramentu svoje neskončne ljubezni namesto zahvale le nehvaležnost, le žaljenje, posebno z Božjimi ropi. Naj ti jaz sedaj očitno zadostujem za vso nečast in za vso nehvaležnost, kar le tvoje Božje Serce tukaj preterpeti mora. Naj ti bo ta moja molitev očitno zadostovanje za vse razžaljenje, kar si ga prestal v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa, v Zakramentu svoje ljubezni. Naj ti bo očitno zadostovanje za

grozovitne Božje rope, s katerimi so grešniki v tem presvetem Zakramentu tebi toliko nečast delali, in ti jo še vedno delajo. Iz tega namena ta-kole molim :

Prosim te, o preljubeznjivi Jezus! odpusti toliko kristjanom, ki na te pozabijo, ki te z grehi zatajujejo, ki te žalijo, ali te le slabo pripravljene brez vsega sadú, ali pa še celó nevredno, božjeropno pri sv. Obhajilu prejemajo! Odpusti tudi toliko krivovercem, ki te v tem presv. Zakramentu zaničujejo; odpusti grešnikom in vsem, ki od sv. vere odpadejo in te preganjajo. Prizadevati si hočem, kolikor mi je mogoče, z gorečnostjo svoje ljubezni zbrisati njih zaničljivo ravnanje, s katerim tvoje presveto Serce žalijo. O kako srečen bi bil, o Jezus! ako bi zamogel s tvojo gorečnostjo

za tvojo čast popraviti njih hudobije, ako bi jih zamogel zbrisati s svojo obilniši pobožnostjo, ali jih celó omiti s svojimi solzami! Dodeli mi, ljubi Zveličar! vendar vsaj gnado, da te prav priserčno in prav stanovitno ljubim. O prečastita Devica, moja dobrotljiva in ljubeznjiva Mati! tvoje neomadežano serce naj mi odpre častito in presladko Serce tvojega Božjega Sina, Jezusa Kristusa. Amen.

2. Prošnja odpušanja zarad vse nečasti Jezusu v sv. Rešnjem Telesu storjene.

(Poleg sv. Marjete Alakok.)

S tvojo zvesto služabnico sv. Marjeto te hočem, ljubi Jezus! prositi odpušanja zarad vse nečasti tebi v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa storjene, rekoč:

O naj ljubeznjivši Jezus! ki si se nam po svoji naj gorečniši in dobrotljivši ljubezni v sv. Rešnjem Telesu dal v daritev, kjer se vsaki dan sto in stokrat za nas daruješ: kakšne bi mogle biti zavoljo te ljubezni naše serčne čutila? In vendar na vse to ne dobivaš od večine ljudi drugzega, kakor neobčutljivost, nehvaležnost, zaničevanje, ker na-te popolnoma pozabijo. O moj ljubeznjivi Bog in Zveličar! kaj mora tvoje Serce občutiti, ko vse grehe te in nehvaležnosti vidiš? Kolika mora biti bridkost, v katero taka brezbožnost in hudobija tvoje sv. Serce vtopi!

Glej me v serčni žalosti zavoljo vseh teh pregreh s ponižnostjo klečati pred teboj in ti vpričo nebes in zemlje zadostovati za vso nečast in hudobijo, kolikor si je v sv. Reš-

njem Telesu preterpel, od kar si ta sveti Zakrament postavil. S ponižnim in skesanim srcem te sto in stokrat prosim odpušanja za vse to zaničevanje. O da bi mogel pomočiti s svojimi solzami in omiti s svojo kervijo vse tiste kraje, kjer je tvoje sv. Serce, o Jezus! tako grozovitno bilo žaljeno, ali kjer se je tvoja ljubezen le z grozovitim zaničevanjem povračevala. O da bi bil le en hip gospodar vseh človeških src, da bi ti jih vse v dar prinesel, in ti tako vsaj nekoliko zadostil za vso merzloto ljudi, ki na-te pozabijo, ki te nočejo poznati, ali pa ki te spoznajo, pa tako malo ljubijo!

Ali, moj ljubeznjivi Zveličar! kar me naj bolj sramotí in me žene, da naj vedno zdihujem, je to, da sem tudi jaz izmed števila teh ne-

hvaležnikov. O moj Bog! ki vidiš dno mojega serca, tudi poznaš žalost, ki jo zavoljo svoje nehvaležnosti občutim, in moje kesanje, da sem te kdaj tako malo ljubil. Sprejmi, o moj nebeški Oče! to mojo molitev v zadostenje za vso nečast, sklenjeno z molitvijo sv. Jezusovega Serca na Kalvariji, in z molitvijo Marije Device, ki jo je molila pod križem svojega ljubega Sina. In kakor danes terdno sklenem njegovo sv. Serce s posebno pobožnostjo častiti, želim tudi v njem vse dni svojega življenja prebivati. Daj mi gnado, za katero te prosim, da bo moj zadnji zdihljej ob smertni uri v tem svetem Sercu storjen. Amen.

3. Molitve, s katerimi kristjan Jezusa v sv. Rešnjem Telesu moli, časti, zaradi storjene nečasti odpušanja, in za prihodnji čas gnade poboljšanja prosi.

(Odpustka 300 dni za vsaki dan, za ves mesec popolni odpustek.)

Da bi tebi, o preljubi Jezus! vsaj nekoliko zadostoval za vso nečast, žaljenje in Božje rope, s katerimi hudobni ljudje tebe v presv. Zakramentu altarja žalijo, zato hočem z besedami sv. cerkve tako-le moliti:

a) „*In Beseda je Meso postala, in med nami prebivala.*“ O večna Beseda! ktera si se iz ljubezni do nas včlovečila, jaz pred tabo prav ponižno pokleknem, se z vsemi močmi svoje duše naj globokejši ponižujem in te molim ter častim. Da bi vsaj nekoliko malega svojo in mnogih veliko nehvaležnost proti tvoji tako veliki ljubezni in dobroti

do nas ljudi popraviti zamogel, združim svoje serce s serci vseh tistih, kateri te goreče ljubijo in ti darujem vse te ljubezni do tebe goreče serca z naj večji ponižnostjo v tvojo naj večji čast in hvalo. Ker nad tvojim Božjim Sercem vidim naj lepši zglede ponižnosti, dobrotljivosti in ljubeznjivosti, zato se tudi moje serce vnema za te čednosti. Ker pa brez tvoje pomoči lepih zgledov tvojih čednost posnemati ne premorem, zato te prosim tako obilne gnade, da te bom v teh, tebi naj dopadljivših čednostih nasledovati zamogel.

Očenaš . . Češena M. . . Čast bodi . .

b) „*Terpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umerl, in v grob položen.*“ O Jezus! moj preljubeznjivi Odrešenik! jaz pred tabo ponižno pokleknem, se z vsemi močmi

svoje duše naj globokeje ponižam in te molim ter častim. Da bi ti pokazati zamogel svojo veliko žalost, ker te dosedaj nisem ljubil, dasiravno sem vedel, kako strašno velike krivice in bolečine je tvoje preljubeznjivo Serce prestalo za naše odrešenje o času tvojega bridkega terpljenja in tvoje grenke smerti; zato sedaj združim svoje serce s serci vseh tistih, kateri te goreče ljubijo, in te prav ponižno prosim: Odpusti meni in vsem drugim grešnikom našo nehvaležnost, naše grehe, in dodeli nam svojo gnado, da te bomo vprihodnje vedno čez vse ljubili. Močno se čudim brez konca veliki krotkosti in poterpežljivosti tvojega Serca, in te ponižno prosim: Napolni tudi moje serce z ljubeznijo do terpljenja, zato da bom vse križe in težave, ktere mi bo po-

šiljal tvoj nebeški Oče, s priserčnim veseljem sprejemal, in za svojo največi čast in veselje imel, ako zamorem tebi v tvojem terpljenji vsaj nekoliko malo podoben biti.

Očenaš . . . Češena M. . . Čast bodi . . .

c) „*Kruh z nebés si jim dodelil, kateri ima vso sladkost v sebi.*“ O Jezus! ki ljubezni do nas ves goriš, ponižno pred tabo pokleknem, z vsemi močmi svoje duše se naj globokejše ponižujem in te molim ter častim. Da bi vsaj nekoliko svojo in mnogih nehvaležnot popraviti zamogel, ker je tvoje Božje Serce v presvetem Zakramentu altarja dosedaj od nas ljudi dan na dan toliko nehvaležnosti, nečasti in krivic prejemalo, zato združim sedaj svoje serce s serci vseh tistih, kateri te goreče ljubijo in naj pobožniše molijo ter

častijo. Z njimi vred molim in častim v tvojem Božjem Sercu neugasljivi in neskončno veliki ogenj tvoje ljubezni do tvojega Očeta in do nas ljudi, in te ponižno prosim: Vnemi z ognjem svoje svete ljubezni tudi naše serca, da bodo gorele ljubezni do tvojega Očeta in do bližnjega.

Očenaš . . . Češena M. . . Čast bodi . . .

4. Kako naj se češenje vseh pobožnih duš daruje Jezusu v sv. Rešnjem Telesu za podeljenje gnade, ga pobožno moliti in častiti.

O Jezus, daritev ljubezni! darujem in posvečujem ti svoje telo in svojo dušo, svoje misli, svoje želje, svoje besede in svoje dela. Hočem edino le zato živeti, da tebi dopadem, tebe molim in povikšujem. V nadomestenje svoje slabosti ti

darujem tisto češenje, ktero ti dajejo v tvojih tempeljnih vse posebno izvoljene, drugim skrite in le tebi znane duše. Ti si njih edino veselje, njih življenje in njih ljubezen. O dobrotljivi Jezus! zavoljo njih prošenj, in zavoljo zaslužnja vseh častivcev tega presv. Zakramenta te prosim: Dodeli mi gnado, da ves čas svojega življenja častim in molim v sv. Rešnjem Telesu tebe svojega Boga, svojega Kralja, svojega Očeta in ljubljenega Ženina svoje duše.

5. Prošnja za odpušenje vsega razžaljenja Jezusovemu presv. Sercu storjenega.

O Serce mojega Zveličarja, vredno vse časti in hvale vseh ljudi! O kako močno žalujem, da sem te dosedaj mnogokrat s svojimi

pregrehami razžalil. Ponižno te prosim, odpusti mi vso mojo nezvestobo, vso mojo nehvaležnost, vso nečast, s katero sem se zadolžil pred tvojim nezmernim veličastvom. Spomni se bridkosti svojega Serca in nikar ne pripušaj, da bi bilo tvoje terpljenje in tvoja smert brez sadú za-me! Spreoberni moje hudobno serce, in obravnaj ga popolnoma po svojem presv. Sercu, da bo vse čisto, tebi vdano in za-te goreče. Tudi sam si hočem prizadevati, da s tvojo pomočjo svoje življenje poboljšam in v svojem sercu bridko obžalujem vse tebi storjene krivice, morebiti celó Božje rope. S tem pa hočem tvojemu razžaljenemu Sercu za vse svoje in vseh ljudi grehe zadostovati; ter te bom pogostoma obiskoval v tvojih cerkvah, in v presvetem

Zakramentu molil, častil, odpu-
 šenja prosil in ponižno prejemal
 v svoje nevredno serce, pa tudi
 si prizadeval pri drugih ljudeh mno-
 žiti počeševanje tvojega presv. Serca.
 Da ti bo pa to moje počešenje
 tolikanj bolj dopadljivo, ga zedi-
 nim s tistim počešenjem, kterega
 ti skazujejo tvoji sv. angelji in
 tvoja deviška Mati Marija. Usliši te
 moje želje, o Jezus! in naj gorečo
 ljubezen tvojega Serca častim in
 hvalim jaz, in naj jo častijo in
 hvalijo vsi ljudje na zemlji sedaj
 in vekomaj.

„Spoznano, hvaljeno, češeno, ljub-
 ljeno, slavljenno in povelečevano bodi
 vselej in povsod Božje Serce Jezu-
 sovo, in naj čistejši serce Marijino.“

Amen.

(Odpustka 60 dni.)

6. Darujem samega sebe Jezusa v sv. Rešnjem Telesu v zadobljenje gnade, ga prav pobožno moliti in častiti.

O presladki Jezus! na kolenih tebi pred nogami, in gnan od prisrčnega hrepenenja tebi tvojo ljubezen povračevati, se ti darujem in se ti posvetim popolnoma vsega v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa. Moja serčna želja, moj nepremakljivi sklep je, tebe častiti v tem Zakramentu ljubezni in zato skrbeti, da bi te tudi drugi častili. Zatorej te ponižno prosim zavoljo tvojega presvetega Serca, sprejmi dobrotljivo v daritev polno prijetnega duha ta moj sklep, ki ga pred tabo storim; in ker si mi dal gnado hrepenenja ti ga darovati, ne odreci mi je, ga tudi spolnovati do svojega zadnjega zdihljeja.

7. Prošnja k Jezusu za dar sv. ljubezni.

(Sv. Frančiška Salezija.)

O Jezus, moj Zveličar, po neskončni ljubezni, ki te je nagnila na svet priti, in vse ljudi večnega pogubljenja rešiti, kteremu so zavoljo greha zapadli! te ponižno prosim, stori, da občutim v svojem sercu močni sad tvoje ljubezni, in naj njen ogenj mojo dušo tako prežge, da bo vse, kar je posvetnega, zaničevaje, se vedno proti nebesom povzdigovala, ničesar ne premišljevala, kot tebe, na nič ne mislila, kot na tebe, ničesar ne poželega, kot tebe, da, kakor si ti iz ljubezni do mene na lesu križa umerl, z ravno tisto ljubeznijo tudi jaz v tebi umerjem, in tako vekomaj živim v tvojem posestvu. Amen.

„Jezus, moj Bog! ljubim te čez vse.“

(50 dni odpustka.)

„Moj Jezus! usmiljenje.“

(100 dni odpustka.)

„Hvala in zahvala bodi brez konca naj svetejšemu in Božjemu Zakramentu.“

(100 dni odpustka.)

8. Daruj samega sebe Jezusovemu presv. Sercu v zadobljenje pravega mirú in prave tolažbe.

O usmiljeni in dobrotljivi Gospod Jezus Kristus! ker si za naše zveličanje celó zadnjo kapljo kervi svojega svetega Serca prelil, da si nam velikost ljubezni svojega Serca spoznati dal: zato te ponižno prosim, sprejmi me v svoje naj slajši Serce, da v njem živim in umerjem. Daj, da bom v tem ljubeznjivem Sercu vedno iskal svojega mirú in veselja, ker vem, da ga bom v njem gotovo našel. Naj mi bo presveta rana tvojega Serca tisto zavetje,

ki me bo obvarovalo vseh viharjev skušnjav in greha. O daj mi v tvojem sv. Sercu prostor in počitek najti, ker brez tistega mirú, kterega ti daš, ne morem srečen biti. O naj bo sladkost tvojega sv. Serca vedno moja tolažba v življenji in smerti, naj bo krona večnega zveličanja. Zapiši me prav globoko v svoje Serce, in daj, da tudi jaz tvoje naj svetejše ime v dno svojega serca zapišem, kjer ga nič zbrisati ne bo moglo. O kako srečen, kako neskončno srečen bom potem! Vem, ljubi Jezus! da tega nisem vreden, ali ker vem, da je ta moja želja tudi želja tvojega Serca, zato upam, da mi jo boš gotovo spolnil. Zakleni me v svoje Serce in le ti čezenj gospoduj. Tvoj sem in tvoj želim in moram biti vekomaj! Amen.

9. Počešenje presv. Jezusovega Serca.

(Sv. Bernarda.)

O moj Jezus! velikokrat sem že v svojo srečo spoznal, kako sladko počiva, kdor počiva v tvojem Sercu. Zato hočem vse svoje misli, vse nagnjenja svojega serca potopiti v tvoje Serce, moj preljubestni Zveličar! V tem tempeljnu, v tem šotoru, v tej skrinji nove zaveze, te hočem, o Jezus! vedno moliti in klicati v tvoje presveto ime, ter se radovati s psalmistom: „Našel sem serce, da morem k Bogu zdihovati.“ In našel sem serce svojega kralja, svojega brata, svojega prijatla, oh, našel sem najboljši Serce svojega predobrotljivega Jezusa! Ker sem tedaj našel tvoje in svoje Serce, zato hočem vedno moliti k tebi, o Jezus, moj Bog! Le to milost mi dodeli, da

moje ponižne prošnje pridejo v tvoje svetišče, in da bodo tam uslišane. Oh, potegni me vsega v svoje Serce, ter me v njem očišuj vedno bolj in bolj vseh madežev mojih, in vsak naj manjši madež popolnoma zbrisi v meni, da bom v tebi in po tebi, o prečisti Jezus! ves očišen, da v tvojem Sercu stanujem vse dni svojega življenja, in da tvojo voljo natanko spoznam in tudi zvesto spolnujem. Amen.

„Ljubljeno bodi povsod presveto Jezusovo Serce.“

(Odpustka 100 dni.)

„Serce Jezusovo, usmili se nas!“

(Odpustka 100 dni.)

„Jezus, iz serca krotak in ponižen, stori, da bo moje serce tvojemu podobno.“

(Odpustka 300 dni.)

10. Molitve k presvetemu Sercu Jezusovemu s poslednjič imenovanimi odpustki obdarovane, za gnado spreobrnjenja grešnikov, in za pomoč sebi, prvemu umirajočemu, sveti katoliški Cerkvi in vernim dušam v vicah.

a) O preljubeznjivi Jezus! zaradi brezkončnega usmiljenja svojega Božjega Serca te prosim: Spreoberni grešnike, potolaži žalostne, pridi na pomoč vsim umirajočim in razveseli uboge duše v vicah. Zedini serca vseh vernih z zavezo svetega mirú in svete ljubezni; reši nas vse nagle in neprevidene smerti, in dodeli nam sveto in mirno zadnjo uro. Amen.

O presveto Serce Jezusovo! Ti vse goriš ljubezni do nas, vnemi tudi naše serca s sveto ljubeznijo do tebe.

Molimo. Dodeli, te prosimo, vsegamogočni Bog! da, ki v pre-

svetem Sercu tvojega ljubega Sina posebne dobrote njegove ljubezni do nas premišljujemo, se tudi njih del in sadú obveselimo. Po ravno tistem Gospodu našem. Amen.

Očenaš . . Češena M. . . Čast bodi . .

b) O Božje Serce Jezusovo! ponižno te molim z vsemi močmi svoje duše, in ti jih darujem v večno posestvo z vsemi mislimi, željami, besedami in djanji, in sebe popolnoma vsega. Priserčno želim tebi vedno skazovati djanja goreče molitve, počešenja in ljubezni, in sicer v tako veliki meri, v kakoršni zamorem; želim pa tudi, da bi bilo moje moljenje in češenje podobno tistemu češenju, ktero ti, o ljubi Jezus! svojemu Očetu vedno skazuješ, Zatorej tebe ponižno prosim: Zadostuj ti svojemu Očetu za moje pregrehe; obvaruj me v zdravji;

bodi tudi ob moji smertni uri moja popotnica in moje pribežališe. Zarad svoje velike priserčne bridkosti in žalosti, ktere si bil prevzet ves čas svojega revnega življenja na tem svetu, posebno pa ob uri svojega bridkega terpljenja in svoje grenke smerti, te ponižno prosim: Dodeli meni in vsem ljudem gnado pravega obžalovanja grehov, zaničevanja posvetnih dobrot in gorečih želj večnega zveličanja. Upam, da mi boš po svoji veliki milosti zavoljo neskončnega zasluženja svojega terpljenja in svoje smerti tudi poslednjo in naj veči milost dodelil, namreč milost stanovitosti v tvoji ljubezni do konca, po smerti pa večno zveličanje. Amen.

Očenaš . . Češena M. . . Čast bodi . .

c) O presveto Serce Jezusovo!
sedež svete ljubezni, ponižno te

molim, in ti darujem vse svoje pri-serčne molitve, najpoprej za-se, po-tem pa za vse kristjane sploh, po-sebno pa za tiste, kateri so se v duhu z mano sklenili, da bi z mano združeni tebe molili in častili. Za-voljo svoje neskončne dobrote sliši in usliši milostno te molitve, ter pridi na pomoč nam vsem, posebno tistemu izmed nas, kateri bo prvi pred sodbo Božjo stopil. Prelju-beznjivo Serce našega Zveličarja! napolni njegovo serce o času nje-govih smertnih bridkost s svojo sveto tolažbo, skri ga v svoje svete petere kervave rane; očisti ga v ognji svoje goreče ljubezni, in sprejmi njegovo dušo po smerti v svoje svete nebesa, da bo zamogel prositi za nas, ki še popotvamo proti večnosti. O presveto Serce Jezusovo! želim te djanja moljenja in češenja vedno

ponavljati in ti darovati ves čas svojega življenja prav do zadnje ure, vpervič za-se, vdrugeič pa tudi za vse brate in sestre naše bratovšine.

Priporočim ti, o ljubi Jezus! tudi sv. cerkev, tvojo nevesto in našo ljubo duhovno mater. Priporočim ti tudi vse pravične in grešnike, vse žalostne, umirajoče in sploh vse ljudi vsega sveta. Ponižno te prosim, ne pripusti, da bi bila tvoja za odrešenje vseh ljudi prelita Kri nad kom izmed nas zgubljena. Darujem ti svoje molitve tudi še za vse verne duše v vicah, posebno za tiste duše, ktere so v življenji rade častile presveti Zakrament tvoje ljubezni, in tvojo presveto Mater, Marijo Devico.

Očenaš . . Češena M. . . Čast bodi . .

11. Prošnja k presvetemu sercu Marijnemu za priprošnjo pri Sercu Jezusovem.

Obernem se sedaj k presvetemu sercu Marijnemu in prosim, rekoč: O preljubeznjivo serce Marije Device! ti si izmed vseh serc vseh Božjih stvari naj čistejši, Jezusovemu presv. Sercu naj podobniši, ljubezni do njega naj polniši, pa tudi naj polniši usmiljenja do nas ubogih grešnikov! Prav ponižno te prosim, zadobi mi od presvetega Jezusovega Serca vse k zveličanju potrebne gnade. Prosim te, o Mati milosti Božje, daruj le eno iskrico svoje goreče ljubezni, le eno djanje svojega ljubezni gorečega serca do Jezusa, tvojega Sina, in ž njim sem popolnoma spravljen, zedinjen in vekomaj srečen. Stori mi to dobroto, za katero te prosim, in prepričan sem, da bo zarad sinovske ljubezni

presveto Serce Jezusovo tvojo proš-
njo za-me gotovo uslišalo. Amen.

Očenaš . . Češena M. . . Čast bodi . .

III. Molitve po obiskovanji Zakramenta sv. Rešnjega Telesa.

(Kakor pri 1. načinu: glej molitve od strani 46
do str. 64.)

ČETERTI NAČIN.

I. Molitev pred počeševanjem sv. Rešnjega Telesa.

(Kakor pri prvem načinu, glej str. 7, ali pa str. 13.)

II. Molitev in počeševanje sv. Rešnjega Telesa.

1. Rožni venec v čast sv. Rešnjega Telesa.

a) Jezus, kteri v sv. Rešnjem Telesu naše duše razveseljuje.

b) Jezus, kteri v sv. Rešnjem Telesu naše duše nasituje.

c) Jezus, kteri v sv. Rešnjem Telesu naše duše tolaži.

d) Jezus, kteri v sv. Rešnjem Telesu naše duše peklenškega ognja varuje.

e) Jezus, kteri v sv. Rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo vodi.

2. Litanije v čast sv. Rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji večerji
samega sebe svojim učencem za-
vžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetem Zakra-
mentu resnično pričujoč, z dušo
in s telesom, s kervijo in z mesom,
po Božji in človeški natori,

Jezus, živi kruh angeljev,

Jezus, kruh izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, kruh čeznatorni,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

Jezus, studenec vseh gnad,

Jezus, vedni in najčistejši dar,

Jezus, nekervavi dar nove zaveze,

usmili se nas!

Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ktera je meso po-
 stala, in vedno med nami prebiva,
 O naj svetejši Zakrament,
 Naj veči skrivnost Božja,
 Spomin naj večih čudežev Božjih,
 Prečudno znamenje naj veči ljubezni
 Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mertve,
 Največi moč v skušnjavah,
 Naj močnejši orožje zoper hudob-
 nega sovražnika,
 Naj imenitnejši vseh darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega terp-
 ljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri kateri
 angelji strežejo,
 Naj veči veselje pobožnim dušam,
 Naj veči dobroti vernim kristjanom,
 Naj slajši živež našim dušam,
 Moč slabim,
 Tolažba žalostnim,
 Pomoč zapušeni,

usmili se nas!

Popotnica vsim, ki v večnost gredo, usmili se nas!

Zastava večnega življenja, usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Nevrednega prejemanja tega pre-
svetega Zakramenta,

Poželenja mesa,

Poželenja oči,

Prevzetnosti življenja,

Vseh pregrešnih priložnost in ne-
varnost,

Skrivnih skušnjav in zalezovanja
hudobnega duha,

Vseh nesreč,

Nagle in neprevidene smerti,

Večne smerti,

Z ljubeznijo, s katero si ta Zakra-
ment postavil,

Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji
večerji svoje aposteljne obhajal,

Z ljubeznijo, s katero tudi nas s
svojim presvetim rešnjim Telesom
poživljaš,

reši nas, o Jezus!

Z ljubeznijo, s katero se v tem presve-
 tem Zakramentu za nas daruješ,
 Z ljubeznijo, s katero v tem daru
 Božji pravici zadostuješ,
 Z ljubeznijo, s katero nevrednim
 kristjanom prizanašaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem Zakra-
 mentu tolikanj nečasti terpiš,
 Z ljubeznijo, s katero s stola svoje mi-
 losti tako usmiljeno na nas gledaš,
 Z ljubeznijo, s katero nas tako do-
 brotljivo poslušáš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu tolikanj gnad
 deliš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu do konca sveta
 pri nas ostaneš,
 Mi ubogi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam vse naše grehe odpusti,
 Da nas v živi veri v ta presveti
 Zakrament poterdi in obderži,
 Da v naših sercih terdno za-
 upanje v ta naj svetejši Zakra-
 ment obudi,

reši nas, o Jezus!

prosimo te, usliši
 nas, o Jezus!

Da v naših sercih gorečo ljubezen
 do tega naj svetejšega Zakramenta
 pomnoži,
 Da naše češenje in našo pobožnost
 k temu presvetemu Zakramentu
 pomnoži in ohrani,
 Da nam gnado daj, vselej z dobro pri-
 pravo k tvoji Božji mizi pristopiti,
 Da nam sad tega presvetega Za-
 kramenta obilno dodeli,
 Da resnično češenje tega naj častit-
 ljivšega Zakramenta med nami
 pomnoži,
 Da vso nečast od te naj častitljivši
 skrivnosti Božje zavaruj in od-
 verni,
 Da svojo sveto cerkev vladaj in
 ohrani,
 Da vsim nevernikom luč prave vere
 dodeli,
 Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigni,
 Da naše serca s svojim milostljivim
 obiskovanjem razveseli in očisti,
 Da nam vselej veselje nad tem pre-
 svetim Zakramentom daj,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da vedno v nas ostani in mi v
tebi,

Da nas konec našega življenja s
to nebeško popotnico previdi in
oveseli,

Da nas poslednji dan k večnemu
življenju obudi,

Da vsim dušam večni mir in pokoj
dodeli,

Da nas na sedežu svoje milosti
dobrotljivo usliši,

Jezus, Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Očenaš . . Češena si Marija . .

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin
svojih čudežev storil.

prosimo te, usliši nas,
o Jezus!

Dal je hrano njim, ki se ga bojé.
 Kruh z nebes si nam dodelil.
 Ki vse razveseljenje v sebi ima.
 S tvojega altarja, o Gospod! prejemamo
 Kristusa.
 Nad katerim se razveseljujete naša duša
 in naše telo.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga! ki si po volji Očeta s pripomočjo sv. Duha s svojo smertjo svet razveselil: reši nas z močjo presvetega Zakramenta svojega Telesa in svoje Kervi vseh naših krivic in vseh zlegov, in daj,

da bodo naše serca tvojim zapovedim vedno vdane, in se nikdar od tebe ne ločijo.

O ljubeznjivi Jezus! ki nas vedno vabiš k svoji sveti večerji, ponižno te prosimo, dodeli nam gnado, da se ji vselej s tako popolno pripravo približamo, da zadobimo v nji obilnost in popolnost vseh tistih čednost, ktere nam tukaj tvoj zgled kaže. Amen.

Molitev: „Duša Kristusova“.

(Sv. Ignacija Lojolanskega.)

(Za vsakokrat odpustka 300 dni, mašnikom po sv. maši in nemašnikom po sv. obhajilu odpustka 7 let, za ves mesec popolni odpustek.)

Duša Kristusova, posveti me. —
Telo Kristusovo, odreši me. — Kri
Kristusova, napoji me. — Voda iz
strani Kristusove, opêri me. —
Terpljenje Kristusovo, poterdi me.

— O dobri Jezus! usliši me. —
 V svoje rane skri me. — Ne pusti
 mi od tebe ločiti se. — Hudega
 sovražnika obvaruj me. — V smertni
 uri kliči me. — In k sebi priti
 pusti me. — Da s svetniki tvojimi
 hvalim te. — Na vekov veke vse.
 Amen.

(Dalje utegneš moliti molitve, ktere so po Lavre-
 tanskih litanijah.)

III. Molitve po obiskovanji sv. Rešnjega Telesa.

(Kakor pri 1. načinu: glej molitve od strani 46
 do strani 64.)

Pristavek k prvemu razdelku.

Če utegneš, moli vselej na koncu
 št. II), ali če z mnogimi skupaj moliš,
 zapoj z njimi na koncu št. III) eno ali
 dve izmed naslednjih štirih pesem:

1. Pesem pred sv. Rešnjim Telesom.

1. Cvetice vé, ki noč in dan
 cvetete — Pred Jezusom, o trikrat
 blagor vam! — Očeseč velo dokler
 ne zaprete, — Se, srečne, pred ne
 ločite od tam; — O da bi mogel
 jaz, kjer vé merjete, — Na vaši
 stopnji bit' pred Jezusom. — Da
 bi pred njim za njega dal življenje,
 — Ki dal je sebe v moje odrešenje!

2. Tud' blagor vam, vé svitlo-
 bele sveče! — Tam gorite Zveli-
 čarju na čast; — O da bi jaz de-
 ležen bil te sreče, — Goreti zanj,
 vtopljen v nebeško slast! — Da bi
 enako vam serce goreče — Po-
 vžilo v meni se Gospodu v last; —
 Bi jaz zamenjal z vami stopnjo svojo,
 — Doseglo kaj bi srečo, radost moja?

3. Bod' slava tebi, blažena po-
 soda! — Ki v tebi on prebiva,

Ljubi moj! — Vdeljena ti je prečastna osoda, — Kot božji hram se svetiš pred menoj; — O ko bi služba, v se hranit' Gospoda, — Mi dana bila le en dan, nocoj! — Ves gorel bi, ljubezni se povžival, — Ker bi ljubezni v meni plam prebival.

4. Al' vendar kel'h, in sveče in cvetice! — O koliko srečniši sem jaz, kot vi! — Če pride k meni zvest Pastir ovčice, — Mi vžiti svoje dá Meso in Kri; — Če v Jezusu prejmem nebés sladčiče, — In v sercu mojem Kristus sam živi, — Takrat medlim, merjem moči ognjene, — Ker se Zveličar moj sam z mano sklene.

5. O duša, kakor zvezdica se sukaj — Okol' te Luči neprenehoma, — Od vere in ljubezni živi tukaj, — Ogrevaj se v svitlobi Lju-

bega; — In kadar se ti dá prejeti,
 ukaj, — S teboj Mu poje truma
 angeljska; — Objemi ga, terdo se
 ga oklêni — Ter prosí: Daj lju-
 bezen, Jezus, meni!

II. Hrepenenje po Jezusu.

1. O kam, Gospod! — Gre
 tvoja pot? — Kam stopnje te pe-
 ljajo? — Se že mračí, — Se dan
 temni, — In zvezde že migljajo.

2. Zveličar moj! — Pri men'
 obstoj, — Te čem pod streho vzeti;
 — Res hišica — Je srotica, —
 Pa željna te sprejeti.

3. Straši me noč, — Sovražna
 moč, — Gospod! pri men' ostani!
 — Kjer ti stojiš, — Noč razsvetliš,
 — Strahovi so pregnani.

4. Vkup bodeva, — Večerjala,
 — O sreča ne'zrečena! — Živ kruh

mi bo — Tvoje Telo; — Men'
duša oživljena.

5. Gospod! želim — In hrepenim, — Da spolniš svete želje; — Posveti me — Da ljubim te, — Doverši mi veselje.

6. O bod' z menoj! — Preljubi moj! — Ki v lilijah prebivaš; — S cveticami, — Posteljem ti, — Serce, da v njem počivaš.

7. Pri meni čuj, — Me prebuduj, — Ne daj mi v grehu umreti; — Daruj pomoč, — Da mine noč, — Nebeški dan zasveti.

III. Hrepenenje po Mariji.

1. Veš, o Marija! — Moje veselje, — Veš moje želje? — Slavil bi te; — Zmiraj pri tebi — Hotel bi stati, — Ljubljena mati, — Zverzi me ne!

2. Kaj pa ti hočeš, — Moja Kraljica, — Sladka Devica! — Da ti podam? — Drugega nimam, — Prosim pohlevno, — Vzem' serce revno, — Rad ti ga dam!

3. Pa ti, Kraljica! — Si ga že vzela, — In si ga vnela, — Za te gori! — Mati preblaga! — Ti ga ohrani. — Hudemu vbrani, — Reši ga ti!

IV. Češena si Marija.

1. Ko v jasnem jutru primiglja — Že zvezdica daničica, — Se sliši milo že zvonjenje, — Mariji čast in počešenje, — In zlato zarjo vse časti: — „Češena si Marija ti!“

2. Ko višej sije solnce že, — Vzdiguje se, čez poldne gre, — Se sliši zopet nam zvonjenje, — Mariji čast in počešenje; — Čez

hrib in plan se oglasi: „Češena si Marija ti!“

3. In kadar solnce že ljubo, —
 Nam za goro žari slovo, — Se
 glasno sliši še zvonjenje! — Mariji
 čast in počešenje; — V večernem
 hladu se glasí: — „Češena si Ma-
 rija ti!“

4. „Češena si Marija ti!“ —
 Naj se glasi do konca dni. — Naj
 vedno sliši se zvonjenje: — Mariji
 čast in počešenje: — Nebo in zemlja
 naj glasi: — „Češena si Marija ti!“

DRUGI RAZDELEK.

Počesevanje sv. Rešnjega Telesa pri Božjem grobu veliki teden, pustne dni, ali kadar je k česevanju izpostavljeno.

PERVI ODSTAVEK.

Pobožnost v velikem tednu pri obiskanju Božjega groba.

(Če pred naslednjim počesevanjem moliš: Pripravljanje iz prvega razdelka, in na koncu tudi iz prvega razdelka: Molitve po počesevanju; ti utegne to služiti v peti način počesevanja sv. Rešnjega Telesa. Ako imaš vse hvale vredno navado vsako nedeljo v mesecu zaporedoma z enim načinom sv. Rešnje Telo častiti, ga zamoreš o prazniku v mesecu s tem petim načinom moliti.)

V velikem tednu, kadar so po cerkvah Božji grobi narejeni v spomin v skalo vsekanege groba, v kterega je bilo Jezusovo Telo položeno, se spodobi kristjanu cerkve obiskovati in Jezusa v sv. Rešnjem Telesu v Božjem grobu izpostavljenega moliti. Obiskuj tudi ti, ljubi kristjan, s priserčno pobožnostjo te svete grobe, premišljuj takrat neizrečeno veliko ljubezen Jezusovo, kteri je od jaslí do groba nas nehvaležne grešnike tako močno ljubil, da je iz ljubezni do nas vedno veliko revšino in preganjanje terpel, poslednjič bil na križ pribit, kjer je bridke smerti umerl, da nam je večno zveličanje zaslužil. Pa še več je iz ljubezni do nas storil; hotel je vedno osebno pri nas na svetu ostati, zato, da se za nas pri sv. maši nebeškemu Očetu daruje, da se nam pri sv. Obhajilu zavžiti daje, in da ga zamoremo v zakramentu sv. Rešnjega Telesa obiskati, se z njim pogovarjati in ga potrebnih milost prositi in častiti. Zahvaluj se mu za to njegovo neskončno veliko ljubezen, in terden sklep stori, mu to ljubezen s tem povračevati, da

boš rad k sv. mašam, in k sv. obhajilu hodil, in ga pogostoma v presvetem Zakramentu obiskoval. Posebno ta dan, ko je v Božjem grobu v češenje izpostavljen, ga moli, časti, vseh potrebnih milost in zlasti odpušenja grehov prosi. Prav pri-serčno žaluj, da si ga mnogokrat in hudo razžalil; žaluj pa tudi zavoľjo razžaljenja, kterega dan na dan prejema v tem Zakramentu ljubezni od nevernikov, krivo-vercev in hudobnih katoličanov. V ta namen rabi štiri načine češenja sv. rešnjega Telesa iz teh bukvic, ali pa se posluži naslednjih molitev:

**Djanje treh Božjih čednost pred sv.
Rešnjim Telesom v Božjem grobu.**

Djanje vere.

O moj usmiljeni Odrešenik Jezus Kristus! pred tvojim svetim grobom padem na grešne kolena, in te molim v Zakramentu sv. Rešnjega Telesa resnično pričujočega. S tvojo

gnado in pomočjo terdno in živo verujem, da si tukaj v podobi kruha pričujoč, pravi živi Bog in človek skupaj; ravno tisti moj Odrešenik si, kateri si na sv. križu s svojo smertjo ves človeški rod večnega pogubljenja odrešil, in kateri sedaj v nebesih na desnici Boga Očeta častitljivo kraljuješ. Ti sam, o večna Resnica! si rekel: „To je moje Telo.“ „To je moja Kri.“ „To storite v moj spomin.“ Tvojim besedam, o Jezus, moj vsegamogočni in večni Bog! verujem z veseljem in popolnoma terdno; tvojim svetim besedam rad podveržem svojo slabo pamet, in te v tem presvetem Zakramentu molim z večim prepričanjem, kakor ko bi te s svojimi očmi gledal, svoj perst v tvoje prebodene roke, in svojo roko v tvojo stran položil. Spoznam, da v tej

veri na tvojo pričujočnost v pre-
svetem Zakramentu sem s tvojimi
neskončno resničnimi besedami ve-
liko bolj poterjen, kakor ko bi te
moje telesne oči gledale, ali ko bi
to resnico moj slabi um zapopadel:
zakaj moje oči in moj um me lahko
motijo, ti pa, o Jezus! in tvoja sv.
Cerkev sta nezmotljiva in me le
resnico učita. O Jezus! večna res-
nica in ljubezen, povej mi, zakaj
pa skriješ tukaj svojo Božjo natoro
in svojo nebeško blišobo pod majhno,
revno podobo kruha? To storiš le
zato, da si ti brez strahú bližamo,
da te vžiti in se s tabo popolnoma
skleniti zamoremo. O moj Jezus!
molim te v tej nezapopadljivi skriv-
nosti; in dasiravno te moje telesne
oči ne gledajo, te gleda v živi veri
moja duša in se priserčno veseli,
tako blizo svojega pričujočega lju-

bega Zveličarja klečati, ga moliti in častiti. Priserčno se ti zahvalujem za dar sv. vere, in te prosim, poterdi in ohrani me do konca mojega življenja stanovitnega v tej sv. veri.

Djanje upanja.

O moj Jezus, kako veliko število grehov in hudobij teži mojo dušo! Oh, kolikrat sem tebe, svojega naj večega dobrotnika razžalil! kolikrat mi je bilo pregrešno veselje, majhen dobiček, nečimurna čast ljubši, kakor tvoja ljubezen! kolikrat so bile moje misli pregrešne, moje besede nepotrebne, nesposobne, opravljive ali celó sovražne! kolikrat je bilo moje djanje napačno ali hudobno! In oh, koliko grehov vidiš ti, neskončno sveti in vsega-vedoči Bog, v mojem sercu, kateri

so tebi zoperni in tvojo ljubezen do mene zmanjšujejo. O presveti Jezus! kadar svoje grehe premišljujem, napolnuje bridka žalost moje porterto in skesano serce in z žalostnim glasom moram z očitnim grešnikom zdihovati: „Bog! bodi milostljiv meni grešniku!“ Nisem vreden k tebi, o Gospod! svojih rok in oči povzdigniti. Pa saj vidiš tudi, da mi je sedaj priserčno žal, da sem bil do tebe tako nehvaležen, da sem tebe, svojega največega dobrotnika in vse ljubezni vrednega Boga, mnogokrat in hudo razžalil. O moj Jezus! ti vidiš tudi, kako sedaj vpričo tebe terdno obetam, da se bom vprihodnje iz ljubezni do tebe vseh grehov in tudi vseh grešnih priložnost prav skerbno varoval, in se vsem skušnjavam precej v začetku ustavljal, da bom vreden

sad pokore tebi daroval; le ti mi svoje milostljive pomoči nikdar ne odreci, ker brez nje nič dobrega storiti in tudi v dobrem stanoviteno ne morem ostati. Ker si milost pravega spoznanja, čeznatornega obžalovanja mojih grehov, in terdnega sklepa poboljšati se, meni nevrednemu grešniku, kakor zaupam, dobrotljivo dodelil: zato tudi terdno zaupam, da mi boš vse moje grehe odpustil, mojo dušo s svojo presveto kervijo očistil, in jo po smerti k sebi v svete nebesa vzel. Ker, kakor terdno in živo verujem vse od tebe razodete resnice, in tudi to, da si v presvetem Rešnjem Telesu resnično pričujoč: ravno tako terdno in priserčno tudi zaupam v tvojo neskončno ljubezen in milost. Saj si večkrat rekel, da nisi prišel na svet zavoljo pravičnih, ampak

zavoljo grešnikov. Saj vem, da tukaj še ni tvoj sodnji stol, da nisi tukaj pričujoč, da bi me vekomaj zaver-gel, temuč da bi me pogubljenja rešil in večno zveličal. Saj si, o Jezus! ravno tisti milostljivi Zve-ličar tukaj pričujoč, kateri si skesani Magdalenii milostljivo grehe odpustil, kateri si nezvestega aposteljna Petra milo pogledal, in s tem pogledom njegovo serce k resnični pokori omečil; kateri si tudi na križu ske-sanemu razbojniku sv. raj obljubil, in kateri še tudi sedaj svojih zgub-ljenih ovc s svojo milostjo tako dolgo išeš, dokler jih ne najdeš, in najdene z največim veseljem k svoji zvesti čedi nazaj prineseš. Če te resnice premišljujem, sem močno poterjen v svojem zaupanju, da se boš tudi mene ubogega grešnika usmilil, da boš svoj obraz od mojih

grehov odvernili, mi vse hudobije odpustil, in mi tudi pri svojem nebeškem Očetu odpušanje sprosil. V tem zaupanju povzdignem svoje oči k tebi, o dobrotljivi, tukaj v presvetem Zakramentu pričujoči Jezus! in te priserčno prosim: Oh nikdar me ne zapusti, temuč ostani s svojo gnado in ljubeznijo vedno v mojem revnem sercu, katero le tebe želi in brez tebe živeti ne more. V tebe bom vedno zaupal, in vekomaj ne bom od tebe zapušeni! Poterdi me ti v mojem zaupanju s svojo mogočno gnado.

Djanje ljubezni.

O moj Jezus, moja večna ljubezen! kakor v tebe živo verujem in terdno zaupam, tako tudi tebe čez vse ljubim v presvetem Zakramentu večne ljubezni. O Jezus! kdo

bi te ne ljubil, če premisli, kako močno si nas ti ljubil in nas še vedno ljubiš. Ker smo z grehom pravico do nebes zgubili, si iz ljubezni do nas nebesa zapustil, človek postal in na revni svet prišel; s svojimi nebeškimi nauki si nam pokazal pravo pot v večno življenje; iz ljubezni do nas si nas s svojo bridko smertjo na sv. križu s svojim razžaljenim nebeškim Očetom spravil, in nam z grehom zaperte nebeške vrata milostljivo odperl; iz same ljubezni do nas si v tem presvetem Zakramentu pri nas na svetu ostal, da naše duše razveseljuješ, z nebeškim kruhom nasituješ, ljubeznjivo tolažiš, peklenškega ognja varuješ, in v nebeško kraljestvo vodiš. O dobrotljivi Jezus! koliko milost si mi že dodelil, in mi jih še deliš vsaki dan. Prosim te, do-

deli mi še to gnado, da bom tvojo veliko ljubezen do mene tudi z največi ljubeznijo do tebe povračeval. V resnici veči ljubezni mi ne moreš dodeliti, kakor če mi dodeliš gnado, da te ljubim iz vsega serca in čez vse, da sem ti hvaležen za tvojo veliko ljubezen, da bom vedno s tabo sklenjen in da le po tvoji sv. volji živim. O daj mi prav spoznati, da sem le takrat srečen, če tebe imam; če pa tebe nimam, da sem naj nesrečniši siromak. O daj mi gnado zaničevati nečimurno veselje, posvetno čast, in vse bogastvo tega sveta: to pa za moje naj veči veselje, čast in bogastvo imeti, da tebi, o Jezus! zvesto služim, tebe čez vse ljubim, da sem tebi za tvojo ljubezen hvaležen v djanji, to je, da tvojo Božjo čast, kolikor zamorem, pomnožujem. Priserčno

žalujem, da sem te dosedaj tako malo ljubil; ali sedaj terdno sklenem, da v prihodnje me nobena reč od tvoje ljubezni ne sme ločiti.

O dobrotljivi Jezus! ponižno te prosim, poterdi me s svojo sv. gnado v terdnem sklepu, kterega sem sedaj storil vpričo tebe, kateri tukaj v presvetem Zakramentu prebivaš, in vpričo tvojih angeljev, kateri tukaj pričujoči tebe vedno molijo in časté, pa tudi naše slabo češenje in pomanjkljive molitve s svojimi gorečimi molitvami sklepajo in tebe za nas milosti prosijo. Poterdi me bolj in bolj v živi veri, v terdnem zaupanju in v goreči ljubezni, da bom po teh treh tebi naj dopadljivših stopnjah k tebi v nebesa prišel, kjer bom večno gledal, kar sedaj verujem, večno vžival, kar sedaj upam, in večno ljubil, kar že sedaj čez

vse ljubiti želim, namreč tebe, o Jezus! svojega Gospoda in Boga. Amen.

Premišljevanje terpljenja Kristusovega pred njegovim grobom.

(Po sv. Alfonzu Ligv.)

O Jezus! pri tvojem grobu želim z ginjenim srcem premišljevati tvojo neskončno veliko ljubezen, katero si nam s svojim terpljenjem razodel. S tem je začetek tvojega naj hušjega terpljenja, da se je Judež, tvoj apostelj, združil s tvojimi naj hušimi sovražniki; pa zakaj je to storil? Za trideset srebernikov Jezusa prodati, kolika hudobija in koliko zaničevanje Sina Božjega! Pa tudi jaz sem tebe, o Jezus! še velikrat tako malo ali pa še manj čislal; žalil sem te zavoljo minljivega veselja, katero me ni nasitilo; nezvest sem ti bil zavoljo časnega

dobička, in da sem ljudem dopadel. Obvaruj me, o moj Odrešenik! da nikdar več ne bom s smertnimi grehi enak tvojemu izdajavcu. O Jezus! za nas grešnike si terpel smertne bridkosti, si se dal zvezati, in pred naj hujši sovražnike peljati. Njihovo kričanje po tvoji kervi je prestrašilo boječega sodnika, ti je nakopalo psovanje, zaničevanje, in zasramovanje, in poslednjič križanje. Pa tudi na križu, v najhujšem terpljenji, si molil za svoje preganjavce, si umerl za njihove, za moje in za vseh ljudi grehe! Vse stvari so žalovale zavoljo tvoje smerti, in mnogi, ki so videli tvojo smert, so skesani se terkali na persi, in so spoznali: „Ta je bil resnično Sin Božji!“

O Jezus, moj Odrešenik! v vsi ljubezni premišljujem z ginjenim

sercem tvoje sveto telo v grobu. Tvoje oko, iz kterega se je Božja natora svetila, se je zatisnilo k sladkemu počitku! Tvoje blede usta, ktere so oznanovale tolažbo, zveličanje in večno življenje, molčé sedaj v mirni tihoti! Tvoje čisto uho je zaperto zasramovanju in preklinjevanju, s kterim te je naj bolj razuzdana hudobija zaničevala! Tvoja bleda, prebodena roka, ktero si le v blagoslovljenje ljudi povzdigoval, leži mirno na tvoji kervavi strani! Tvoje sveto telo sedaj počiva v tihem grobu! Nebeška svitloba na tvojem obličji priča veliko resnico: Dopolnjeno je! Dopolnjeno je veliko delo človeškega odrešenja, dopolnjeno človeško zveličanje in oblaženje! Dopolnjeno je neskončne hvale vredno djanje večne ljubezni, nebeški Oče je spravljen z veliko

množico grešnikov! Dopolnjeno je, satan je premagan, grehi so izbrisani, skesani ima Odrešenika! Nebeški Oče! z vso hvaležnostjo molim tvoj nezapopadljivi sklep, kterega si za naše odrešenje storil, in po svojem edinorojenem Sinu spolnil. Moj Jezus! včlovečeni Bog! z vso hvaležnostjo molim tvojo ljubezen, ker si svoje življenje za-me daroval! Tvoje telo v grobu mi pravi: Glej, umerl sem za-te!

O Jezus! ti počivaš v grobu. Ko te gledam v počivanji, me učé tvoje kervave rane: Toliko je mogel včlovečeni Bog terpeti, in po terpljenji iti v veličastvo! S terpljenjem bom podoben tebi, o Jezus! in bom poveličan s teboj, ako terpim, kakor ti, tiho in vdan v voljo nebeškega Očeta. Terpljenje daje slavo in plačilo, zato ker si ti terpel.

O Jezus! ti počivaš v grobu. Po tebi je grob posvečen, kateri me bo enkrat sprejel. Smert! ne bojim se te, in grob! za-me nisi grozovit, ker vidim Jezusa mertvega v grobu ležati. Moje telo ne bo za vselej strohnelo, ker Jezusovo sveto telo nestrohljivo v grobu leži.

O Jezus! moj Zveličar! kadar se bode enkrat moja duša ločila od telesa, tadaj ji bodi tolažnik in usmiljen sodnik, ter ji odpri nebeške vrata. Mazili me za večni počitek, kakor so nekdam tvoji ljubivci mazilili tvoje sveto mertvo telo v grobu. Bodi vse moje življenje tebi posvečeno, da mi bode smert v dobiček, da bom zamenjal časno z večnim, pozemeljsko z nebeškim. O Jezus! daj mi umreti smerti pravičnega. Amen.

Darovanje samega sebe Jezusu v Božjem grobu.

O Jezus! z vso častjo klečim pri tvojem grobu in želim s tabo umreti, in v tvoj grob položen biti, zato da bom s tabo vstal iz groba svojih pregreh, Umreti hočem sam sebi in zapeljivemu svetu in vsem grehom, da bom vstal k po-božnemu, tebi dopadljivemu živ-ljenju. O Jezus! vzemi me v svoj grob, da bom vse v njem pustil, kar me pred tabo omadežuje, da bom očiščen s tabo iz groba vstal. O moj Jezus! v tvoj grob položim svoj napuh, da bom vprihodnjič v priserčni ponižnosti spoznaval vse svoje velike grehe in slabosti. V tvoj grob položim svojo nepoter-pežljivost in jezo, da bom zanaprej vse svoje težave in zopernosti, ktere

mi iz same ljubezni pošiljaš, voljno prenašal v pokoro za kazen, katero sem za svoje mnoge in velike grehe tvoji ostri pravici dolžan. V tvoj grob položim svojo mlačnost v tvoji službi, da bom svojo naj večji ljubezen do tebe razodeval z večji gorečnostjo pri molitvi doma, pri daritvi sv. maše in pri prejemanji sv. Obhajila. V tvoj grob položim vse svoje nepotrebne in hudobne misli in besede, vse svoje opravljanje in obrekovanje, sploh vse pomanjkanje prave ljubezni do bližnjega, da bom posihmal le tisto mislil in govoril, kar je tebi in mojemu bližnjemu k časti, meni pa k zveličanju. V tvoj grob položim vse svoje pregrešno djanje, da bom v prihodnjič z vsim svojim djanjem tebe častil, bližnjemu koristil in sebi nebesa služil.

V tvoj sveti grob, o Jezus! položim sedaj tudi vse moči svojega života, da te ne bom z nobenim udom žalil, ampak te častil. V tvoj grob položim svoje oči (ktere so sedaj tako srečne, da te gledajo v presvetem Rešnjem Telesu), da se bodo vselej od nespodobnih reči proč obračale in le svete ali nedolžne reči rade ogledovale. V tvoj grob položim svoje ušesa, da se bodo opravlјivim ali nespodobnim besedam zapirale, svete, keršanske besede in tvoj sveti nauk pa rade poslušale. V tvoj grob položim svoj jezik, na kterega je bilo že mnogokrat tvoje sveto Telo položeno, da bo posihmal le tvojo čast in hvalo oznanoval, in bližnjemu z lepim podučevanjem in bratovskim svarjenjem k zveličanju pomagal. V tvoj grob položim tudi svoje roke

in noge in vse ude in moči svojega života, da mi bodo le v tvojo čast in v moje večno zveličanje služili.

V tvoj grob, o priserčni moj Jezus! položim sedaj tudi vse svoje dušne moči. Svoj um, da si bom prizadeval le tiste resnice spoznavati, ktere mi k mojemu večnemu zveličanju pomagajo; svoj spomin, da bom prav pogostoma z žalostnim srcem tvoje bridko terpljenje in tvojo grenko smert, pa tudi svoje pregrehe premišljeval, ktere so bile edini vzrok tvojega terpljenja in tvoje smerti; svojo voljo, da si bom prizadeval le tisto ljubiti, kar je tebi dopadljivo, tisto pa sovražiti, kar tebe žali; tudi vse svoje serce, da si bom prizadeval taisto čisto ohraniti, in te ž njim čez vse ljubiti. Poslednjič položim, o moj dobrotljivi Odrešenik!

v tvoj grob tudi še vso svojo dušo, in vse svoje telo, in te prav ponižno prosim: odvzemi od mene vse pregrešno; poterdi, kar je v meni slabega, zaceli, kar je ranjenega, očisti, kar je omadežanega, da bom ves spreobrnjen iz groba svojih pregreh vstal, s tvojo milostljivo pomočjo novo spokorno in sveto življenje začel, in tudi do konca življenja v tvoji službi tebi zvest ostal.

Vseh teh gnad in milost te prosim v prvič za-se, potem pa tudi za svoje starše, brate in sestre, prijatle in neprijatle in za vse tiste, za ktere sem posebno moliti dolžan. Prosim te pa tudi, o dobrotljivi Jezus! naj bo današnji dan za vse uboge duše v vicah dan veselega odrešenja, dan srečnega prihoda v večno zveličanje. O Jezus! kakor

si takrat, ko je tvoje sveto telo v grobu počivalo, pred pekel šel duše pravičnih stare zaveze razveselit, in jim odrešenje oznanit; ravno tako, prosim, pojdi s svojim usmiljenjem, s svojim zasluženjem in gnado v vice k ubogim dušam, ktere te tako težko čakajo, potolaži jih, da bodo ložej terpele, in vzemi jih, če je tvoja sveta volja, seboj v nebeško kraljestvo. Amen.

DRUGI ODSTAVEK.

Za praznik sv. Rešnjega Telesa.

Ta veselja polni praznik preišluj resnico, ktero sv. katoliška Cerkev uči, da je naš dobrotljivi Zveličar po Božji in človeški natori resnično in živ pričujoč sredi med nami v podobi kruha v zakramentu sv. Rešnjega Telesa.

Če ti je le mogoče, vdeležuj se slovesnega obhoda z naj večji pobožnostjo v prvič zato, da svojemu Zveličarju s svojim počešenjem nekoliko malega zadostuješ za veliko žaljenje, katero vse leto dan na dan prejema od nesrečnih krivovercev, pa tudi od hudobnih katoliških kristjanov. V drugič se mu posebno ta imenitni dan zahvaluj za njegovo neskončno ljubezen, da je ta presveti Zakrament postavil, in se je tebi pri sv. Obhajilu že mnogokrat dal zavžiti. V tretjič ga pri obhodu, posebno pri štirih altarjih pred deljenjem blagoslova goroče prosi, naj obilno blagoslovi tebe, tvoje in tudi vse druge ljudi, vse polja, vse pahištva in vse premoženje. Ravno teh reči prosi tudi mašnik pred delitvijo sv. blagoslova.

Vsak kristjan, ki je s pobožnim srcem pri obhodu pričujoč, čast skazuje Bogu, in je plačila vreden; do bodeš pa obilnišega plačila vreden, opravljaj naslednje pobožnosti: Če moreš, prepevaj pesmi, na čast sv. Rešnjega Telesa so-stavljene, ali časti Jezusa z molitevjo sv. rožnega venca, ali litanij sv. Rešnjega

Telesa, ktere so v teh bukvicah pri čertem načinu češenja postavljene; ali pa preišljuj in pobožno beri priserčne molitve, ktere najdeš v prvih treh načinih češenja presv. Zakramenta v teh bukvicah.

Sveti evangeliji in molitve

pri štirih altarjih obhoda s sv. Rešnjim Telesom.

I. Evangelij.

Pri prvem altarju se poje začetek sv. evangelija po sv. Matevžu. Ta evangelist popisuje pravo in resnično človeško natoro Kristusovo; razkazuje bukve rodu Kristusovega, to je, celo versto očakov od Abrahama do sv. Jožefa, moža Marijinega, od ktere je bil rojen Jezus, ki je imenovan Kristus. — Ti, ljubi kristjan, se zahvali Jezusu, da je za tebe človek postal, terpel

in umerl in ti svoje Telo za hrano dal. Moli ga v sv. Zakramentu.

(Po tem, ko je prvi evangelij odpet, mašnik naslednje verstice poje:)

V. Treska in hudega vremena.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in vsega hudega.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene smerti.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlji daj in ohrani.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da sovražnike svete cerkve ponižaj.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da sedež apostoljski, in vse cerkvene rede v sveti veri ohrani.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod bodi z vami.

R. In s tvojim duhom.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in odverni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo. Po Kristusu, Gospodu našem.

R. Amen.

(Mašnik daje sv. blagoslov in poje:)

Z nebeškim blagoslovom naj bode blagoslovljen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi, ki v njem

prebivajo, tudi polja in zemeljski pridelki, v imenu Očeta † in Sina in sv. Duha.

R. Amen.

II. Evangelij.

Bere se začetek sv. evangelija po sv. Marku. Ta evangelist popisuje, kako je sv. Janez Kerstnik enako levu v pušavi klical vsem stanovom: Pripravite pot Gospodovo, poravnajte pot Gospodovo, poravnajte njegove steze. Veliko ljudi pride k njemu, kateri svoje grehe obžalujejo in prejmejo od njega kerst pokore; zakaj on pravi: Jaz vas keršujem z vodo, kateri pa za menoj pride, vas bo kerstil s sv. Duhom. Obudi tudi ti žalost in kesanje čez svoje grehe, in prosi Jezusa duha prave pokore.

(Po evangeliju mašnik klečé poje:)

V. Treska in hudega vremena.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in vsega hudega.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene smerti.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlji daj in ohrani.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da sovražnike svete cerkve ponižaj.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da našega cesarja J., in vso cesarsko hišo obvaruj in osreči.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Gospod, usliši moje molitev.

R. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod bodi z vami.

R. In s tvojim duhom.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Kristusu Gospodu našem.

R. Amen.

(Mašnik daje sv. blagoslov in poje:)

Z nebeškim blagoslovom naj bode blagoslovljen, obvarovan in

ohranjen ta kraj in vsi, ki v njem prebivajo, tudi polja in zemeljski pridelki, v imenu Očeta † in Sina in sv. Duha.

R. Amen.

III. Evangelij.

Bere se začetek sv. evangelija po sv. Lukežu. Sv. Lukež začneja svoj evangelij s Caharijevim duhovstvom, kako je angelj oznanil Cahariju, da bo prejel sina, ki bo velik pred Gospodom in napolnjen s sv. Duhom, in bo veliko Izraelovih sinov preobrnil k Bogu. V duhu in v moči preroka Elija bo prišel pred Kristusom, da ljudstvo z resnično pokoro nanj pripravi. — Ti, ljubi kristjan, se zahvali Bogu, da živiš v času, ko je že Jezus prišel na svet; da si v pravi veri keršen in izrejen. Obudi gorečo željo, se

z Jezusom skleniti in vedno ž njim sklenjen ostati.

(Po evangeliji mašnik klečé poje:)

V. Treska in hudega vremena.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in vsega hudega.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene smerti.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlji daj in ohrani.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da sovražnike svete cerkve ponižaj.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo enovoljnost daruj.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod bodi z vami.

R. In s tvojim duhom.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

Tvojo neizrečeno milost, ponižno prosimo, vsegamogočni Bog, da blagoslovi, obiskuj in namakaj sadeže in pokrajne svojih služabnikov; škodljive vremena odvrčaj, nalive dežja ustavljaljaj, duhovne zlege odganjaljaj, zdravo vreme dodeli, in pred vsem nadlegovanjem sovražnikov varuj nas v miru, ktere si s Telesom in Kervijo svojega Sina od večne smerti odrešil.

Po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem.

R. Amen.

(Mašnik daje sv. blagoslov in poje:)

Z nebeškim blagoslovom naj bode blagoslovljen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi, ki v njem prebivajo, tudi polja in zemeljski pridelki v imenu Očeta † in Sina in sv. Duha.

R. Amen.

IV. Evangelij.

Bere se začetek sv. evangelija po sv. Janezu. Ta evangelist se že z začetkom svojega evangelija enako orlu visoko v nebo do Božjega veličastva vzdiguje, govoreč o večnem rojstvu Sina Božjega. V njem popisuje, da je Jezus Božji Sin, Bog od Boga, luč od luči, od ve-
komaj iz Očeta rojen; in da je

Beseda meso postala in med nami prebivala. — Ponižaj se tudi ti globoko pred Jezusom; spoznaj ga veselo za svojega Boga in moli pobožno njegovo Božanstvo v presvetem Zakramentu.

(Po evangeliju mašnik klečé poje:)

V. Treska in hudega vremena.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in vsega zlega.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene smerti.

R. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlji daj in ohrani.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da sovražnike svete cerkve ponižaj.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Da to deželo, in njih oblastnike s svojimi darovi napolni.

R. Te prosimo, usliši nas.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Gospod bodi z vami.

R. In s tvojim duhom.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

Prizanesi, o Gospod! prizanesi svojemu ljudstvu, in naj daleč odstopi groženje nesreč, vojská, boizen, neviht in nevarnost od nas, ktere si odrešil s predragim telesom in kervijo svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa.

R. Amen.

(Mašnik daje sv. blagoslov in poje:)

Z nebeškim blagoslovom naj bode blagoslovljen, odvarovan in ohranjen ta kraj in vsi, ki v njem prebivajo, tudi polja in zemeljski pridelki, v imenu Očeta † in Sina in sv. Duha.

R. Amen.

TRETJI RAZDELEK.

Pervo slovesno sv. obhajilo.

(Ta oddelek služi v rabo za prvo sv. Obhajilo, pa tudi v vedni spomin na ta naj lepši dan v življenji. V velik dušni dobiček namreč utegneš vsako leto o obletnici prvega sv. Obhajila ravno tisti dan, ali bližnjo nedeljo Obhajilo prejeti, in pri prejemanji takrat, ali pa tudi druge krati ravno tiste prigovore in molitve brati, ktere si tisti dan bral, ali brati slišal.)

I. Pobožnost pred sv. Obhajilom.

V nedeljo zjutraj ob določenem času pridejo otroci v kako sobo blizo cerkve. Tisti čas, ko na Božjo službo čakajo, molijo klečé glasno sv. rožni venec. Ravno preden se Božja služba začne, pride mašnik v sobo in podelí vsacemu otroku voščeno svečico, ktero neprižgano v roki derží. Sedaj prideta dva z malima bandercema do hiše, v kateri so otroci zbrani. Z vsemi zvonovi začnó zvoniti ali priterkavati, banderci neseta proti velikim

cerkvenim vratam, in otroci stopajo v sprevedu za njima. V cerkvi gre spreved do prižnice, in obstojí. Sedaj otrokom kdo svečice našge, in mašnik pri otrocih stojé utegne naslednji ogovor brati:

Ogovor.

Hvaljen bodi Jezus, Marija in sv. Jožef!

Preljubi otroci! stopili ste sedaj v hišo Božjo zato, da bode te čez malo časa prejeli presveto živo Jezusovo Telo in presveto živo Jezusovo Kri. Premislite tedaj, kako imeniten je za vas ta čas! Če bote pervikrat vredno in pobožno sv. Rešnje Telo prejeli, imam upanje, da ga bote tudi druge krati vselej vredno prejeli. Da pa bote torej danes z večí pobožnostjo prvo sv. Obhajilo prejeli, zato bomo v prvič taisto sv. kerstno obljubo, ktero so namesti vas vaši botri in botre storili, sedaj v pričo vse duhovnije očitno in slovesno ponovili.

Pred enajstimi ali dvanajstimi leti so vas precej po vašem rojstvu do te cerkve vaši botri prinesli, tamkaj pri unem kerstnem kamnu na rokah deržali, in vsacega izmed vas so mašnik s kerstnim

imenom poklicali, ter trikrat vprašali, rekoč: I. se odpoveš hudobnemu duhu, in njegovemu djanju, in njegovemu napuhu? Ker vi, ljubi otroci, takrat govoriti niste mogli, sta namesto vas, torej v vašem imenu, boter in botra odgovarjala. Ker pa vi sedaj govoriti zamorete in se zaveste, morate obljubo svojih botrov pred sv. Obhajilom ponoviti. Poslušajte tedaj zvesto, vas bom sedaj ravno tako vprašal, kakor so vas mašnik vprašali, prěden so vas kerstili, in na moje vprašanje naj vsaki izmed vas glasno odgovorja. Vprašam v prvič: „Se odpoveste hudemu duhu?“ Odgovorite glasno: „Se odpovem.“ Ravno tako na moje drugo vprašanje: „In vsemu njegovemu djanju?“ odgovorite: „Se odpovem.“ Tudi na moje tretje vprašanje: „In vsemu njegovemu napuhu?“ odgovorite: „Se odpovem.“

Še tisto čveterno vprašanje moram sedaj z vami ponoviti, s katerim so vas mašnik pred podeljenjem zakramenta sv. kersta poskusili, če ste voljni kristjani biti in keršanske dolžnosti spolnovati, na ktero vprašanje so zopet vaši botri namesto

vas odgovarjali, sedaj pa naj vsaki iz med vas sam odgovarja. Na prvo vprašanje: „Veruješ v Boga Očeta, vsega-mogočnega Stvarnika nebes in zemlje?“ odgovorite kakor vaši botri: „Verujem.“ Enako, kakor so botri odgovarjali, na drugo vprašanje: „Veruješ v Jezusa Kristusa, Sinú njegovega edinega, Gospoda našega, kateri je rojen bil, in je terpel?“ naj sedaj odgovori vsaki izmed vas, rekoč: „Verujem.“ Na tretje vprašanje: „Veruješ v sv. Duha, sveto keršansko katoliško Cerkev, občestvo svetnikov, odpušanje grehov, vstajenje mesa, in večno življenje?“ naj odgovori vsaki: „Verujem.“

Preljubi otroci! dobro premislite, komu ste se sedaj in pri sv. kerstu odpovedali, kaj ste sedaj in pri sv. kerstu tako slovesno obljubili. Odpovedali ste se hudobnemu duhu, to je vsem takim mislim, željam, besedam in delom, ktere od satana izvirajo, in so Božjim zapovedim in resnicam sv. evangelija naravnost nasprotne. Odpovedali ste se napuhu, to je, vsem ošabnim ali prevzetnim mislim, željam, besedam; posvetni in

ošabni obleki in vsemu nečimernemu obnašanju, ter ste obljubili, da hočete v vseh rečeh ponižni biti. Preljubi otroci! premislite, komu ste se še odpovedali pri sv. kerstu? Odpovedali ste se tudi svetu, to je, odpovedali ste se hudobnim ljudém, kateri si bodo prizadevali z zapeljivimi in sladkimi besedami, ali še celó z žuganjem in s pohujšljivimi zgledi vas od Jezusa odverniti ter satanu vas izročiti. Odpovedali ste se pa tudi svojemu lastnemu hudemu poželenju, ktero vas bo vedno v slabo in v tisto zapeljevalo, kar se slabim in spačenim počutkom prileže, kar je pa od Jezusa ostro prepovedano. Kaj ste pa pri sv. kerstu obljubili? Obljubili ste pred sv. kerstom ne le to, da hočete verovati vse, kar sv. mati katoliška Cerkev verovati zapoveduje, temuč da hočete tudi natanko po vseh naukih sv. vere do zadnjega zdihljeja svojega življenja živeti. Po tem ko ste te obljube, ktere ste sedaj ponovili, pri sv. kerstu storili, je bil vam zakrament sv. kersta podeljen. O blagor vam, ljubi otroci! če jih bote do konca svojega življenja vselej zvesto spolnovali;

večno zveličanje bote za to od Boga za plačilo prejeli.

Mašnik so potem, ko ste sv. kerst prejeli, belo oblačilo na vas položili in rekli: „Obleci belo oblačilo nedolžnosti, ktero neomadežano prinesi pred sodnji stol našega Gospoda Jezusa Kristusa, da imaš večno življenje.“ Daj, o Gospod Jezus! na prošnje svoje preljube Matere, Device Marije, angeljev varhov in svetih kerstnih pomočnikov teh otrok, da vsi svojo kerstno nedolžnost do smerti neomadežano ohranijo.

Poslednjič so vam mašnik podali tudi še gorečo svečo, ktero so namesto vas vaše botre v rokah držale, sedaj pa vsaki izmed vas gorečo svečo, podobo nekdanje kerstne sveče, v roki derži; in tiste besede, ktere so vam pri sv. kerstu govorili, jaz sedaj ponavljam, rekoč: „Vzemi gorečo svečo, in nesvarljiv ohrani svoj kerst, spolnuj zapovedi Božje: da, kadar Gospod pride k ženitovanju, zamoreš njemu naproti hiteti, z vsemi svetniki v nebeškem dvoru, in da prejmeš večno življenje, ter živiš vekomaj. Amen.“ Ljubi

otročiči! goreča sveča, katero sedaj v rokah držite, vam daja ta nauk: Kakor goreča sveča v temni noči ljudem pot razsvetljuje, da zamorejo po pravi poti hoditi in da z nje ne zajdejo; tako tudi vi z lepimi zgledi pobožnega življenja druge ljudi za vse dobro v nemajte, da bodo vaše lepe zglede videli, jih posnemali, ter se tako z vami vred zveličali. Blagor vam, če bote to storili!

Sedaj pokleknite in z mano vred pobožno ponovite sv. kerstno obljubo, tako-le:

Kar sem nekdaj pri sv. kerstu po svojih botrih obljubil, to obljubo sedaj s hvaležnim srcem ponovim. Odpovem se hudobnemu duhu in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsem zapeljivcem, ki so njegovi najemniki. Odpovem se napuhu in vsem napčnim šegam, in vsem drugim pregreham, kakor vsemu zapeljivemu svetu. — Verujem v Boga Očeta, vsegamogoč-

nega stvarnika nebes in zemlje. Verujem v Jezusa Kristusa, edino-rojenega Sina Božjega, ki je rojen bil in je terpel. Verujem v sv. Duha, sv. keršansko katoliško Cerkev, občestvo svetnikov, odpušenje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. — Po nauku sv. keršanske katoliške Cerkve hočem kakor njen pokorni otrok do smerti živeti, sv. zakramente vredno prejemati, in skozi te vrata v večno življenje priti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po prošnji Marije vselej Device, vseh Božjih angeljev, svetnikov in svetnic, posebno mojega angelja varha in mojih patronov. Amen.
(Sedaj vstanite).

Nasleduje sv. maša, in med mašo po branem sv. evangeliju utegne pridigar pred altarjem ali na prižnici naslednji ogovor brati:

Bodi nam vsem pozdravljen in počešen, prelepi in veseli dan prvega sv.

Obhajila pričujočih otrok; veselimo in radujmo se ga vsi! Vaše sreče, ljubi otroci, da se bote danes z Jezusom sklenili, se veselijo vsi nebeški prebivalci, vsa katoliška Cerkev in ž njo tudi vsi njeni dobri verniki. Jezus Kristus bo zdaj popolnoma vaš, vi pa Njegovi. Njegovo presveto Serce se bo z vašim čistim srcem popolnoma združilo. Tiste besede, ktere je pri zadnji večerji svojim aposteljnem govoril, govori tudi vam, rekoč: „Željno sem pričakoval z vami jesti velikonočno Jagnje.“ Vaše sreče, da bote Jezusa prejeli, se veseli tudi Njegova presveta Mati Marija, ki je tudi vaša Mati, ker vidi, da vaše serca imajo, kakor upamo, lepo belo svatovsko oblačilo milosti Božje, ste tedaj vredni svatje Jezusovi, kateri ste povabljeni na tisto nebeško večerjo, pri kateri bote nasiteni z angeljskim Kruhom. Z veseljem na vas gledajo sedaj vaši zvesti angeljci varhi, ki je dobri Bog vaše duše v njih varstvo izročil. Vaše sreče se veselijo tudi vsi kori angeljev in vsi zbori nebeških prebivalcev. Zdi se mi, kakor,

da sedaj iz nebes slišim neki glas, ki po vsih nebeških prostorih tako-le doní: Ta je veseli dan, kterega je Gospod Bog naredil dobrim otročičem; veselimo in radujmo se ga tudi mi tukaj; zakaj Jezusa Kristusa, kterega gledamo mi z obličja v obličje, bodo sedaj vpervič prejeli od Boga posebno ljubljene in izvoljene otroke na zemlji! Resnično je tedaj, da današnjega vašega dneva se veselijo v nebesih; veseli se ga pa tudi vaša mati sv. katoliška Cerkev, in vsi njeni dobri otroke na zemlji.

Tega dneva ste se, dobro vem, že dolgo veselili tudi vi, ljubi otroke! in zavoljo tega ste se tudi pridno učili kersanskega nauka in skerbno pripravljali se za prvo sv. Obhajilo. Kaj ne, da vam danes prijazniši zvonovi zvoné in svete pesmi po cerkvi lepši doné? Glejte, že je udarila tista srečna ura vašega življenja, v kateri bote nasiteni s tistim presvetim Telesom, ktero je za vas viselo na sv. križu, in napojeni s tisto presv. Kervjo, ki je za vas tekla iz ran Sina Božjega.

Vašega častitljivega in presrečnega dneva se še posebno močno veselé vaši skerbni očetje in matere, vaši dobri botri in botre, veselimo se ga pa tudi vsi drugi tukaj pričujoči. Solze hvaležnosti in priserčnega veselja zalivajo danes oči vašim staršem, ker vas gledajo pervikrat pristopati k Gospodovi mizi. Zato pa tudi goreče Boga prosijo, naj vam milostljivo podeli močno gnado, da bote Jezusa Kristusa pri sv. Obhajilu ne le samo danes, ampak tudi zanaprej vselej vredno prejemali. Predragi starši teh otrok! mnogo vzrokov imate Bogu hvaležni biti; zakaj v teh letih, ko so vam ti otroci rastle v veselje, so marsikteri starši žalovali, ker jim je Bog vzal ktereга njihovih ljubljencev. Vam, ljubi očetje in matere! pa je nebeški Oče ohranil ljubljence vašega serca do današnjega dneva, do te ure, da se sedaj veseliti zamorete, ker je tudi vaš sin, vaša hči tukaj pred altarjem, ker so doživeli dan pervega sv. Obhajila.

Kaj pa hočem tistim staršem v tolažbo reči, ktere vidim danes se solziti,

ker pogrešajo svojih otrok med veselo in presrečno družbo tukaj zbranih za prvo sv. Obhajilo? Tiste besede jim rečem, ktere so zapisane v sv. pismu o smerti nedolžnih mladih ljudi: „Odvzet je bil, da ni spridila hudobija njegovega serca.“ Da hudobija tudi nedolžnih serc teh za prvo sv. Obhajilo tukaj pričujočih otrok spridila ne bo, za to posebno skerbite vi, njih očetje in matere, njih bratje in sestre, njih botri in botre! Da bote to svojo naj imenitniši dolžnost spolnovali, vam naslednje resne besede rečem: Glejte, posvečene na novo bote danes prejeli svoje ljube otročiče od sv. matere katoliške Cerkve. Ozrite se semkaj, in glejte! te ljube vaše otroke bo vaši skerbi izročil danes vse posvečene naš ljubi Oče nebeški; pa spomnite se tudi tistega resnobnega dneva, o katerem jih bo On ravno tako posvečene iz vaših rok nazaj tirjal, kakoršne jih vam bo danes izročil. O da bi bil pač tisti strašni sodnji dan vesel za vse, za vas in za vaše otroke. O da bi zamogli tisti dan vsi starši tako govoriti: Nobenega tistih,

o Gospod! ktere si mi bil izročil, nisem zgubil. Sedaj so ti otroci še dobri in čisti; ali oh, kmalo bodo pohujšani, zapeljani, ako vi zanje ne bote molili, nad njimi čuli in jih varovali pred slabimi tovaršijami; še zlasti, ako bi jim sami slabe zglede dajali. Vi ste od Boga postavljeni za njih vidne angelje varhe, pomagajte njih nevidnim angeljem varhom; varujte jih vsega hudega, in vadite jih v vsem dobrem! Slišali ste, kaj so vpričo vse duhovnije danes Bogu obljubili: vaša dolžnost je, jim pomagati, da te svete obljube zvesto spolnijo. Učite jih z besedo, pa še bolj z zgledom, kaj jim je storiti, česa se varovati. Skerbite za njih časno, pa skerbite še bolj za njih večno srečo. Kaj bi pomagalo, ko bi jim tudi tisoče zapustili, ko bi bile pa njih duše po smerti vekomaj pogubljene! Zavoljo tega vas prosim, keršanski starši! hodite tudi vi sami po poti pravičnosti in strahu Božjega; naj bodo vse vaše besede vašim otrokom lep nauk in vaše dela naj jim bodo svetla luč na poti proti svetim nebesam. Ko bi se morebiti med vami,

keršanski starši! kateri znašel, ki dosedaj ni zadosti pobožno živel in ni dajal lepih zgledov svojim otrokom, o takega prosim in opominjam, naj sklene od danes zana prejš svetejši živeti, kletve, pijanosti, opravljivosti, lenobe in vsacega greha se varovati, pobožno moliti, zvesto k Božji službi hoditi, večkrat v letu vredno sv. zakramente prejemati. Če bote to storili, bote s svojimi otročiči tudi vi Bogu vnovič pridobljeni; tako bo današnji dan tudi za vas dan veselja in sreče.

Čas hiti, zavoljo tega, da vas predolgo ne zadržujem, hočem za sklep le še nekoliko malo besedi vsim odrašenim tukaj pričujočim reči. Vprašam te, ljubi brat, ljuba sestra v Kristusu: Ali nisi pred nekimi leti s priserčnim veseljem tukaj ali kje drugej klečal in pervikrat Jezusa Kristusa v sv. Rešnjem Telesu prav pobožno prejel? Kaj ne, to je bil lep, to je bil vesel in milosten dan, ko si s tolikim zaupanjem in s tako gorečnostjo pervikrat k altarju pokleknil in prejel sv. Rešnje Telo? Takrat je bilo napolnjeno tvoje serce z živo vero, s po-

nižnostjo, zaupanjem do Boga, plamečo ljubeznijo do Jezusa Kristusa. Vprašam te, dragi brat, draga sestra v Kristusu! če je tvoje serce sedaj še kaj podobno tvojemu takratnemu pobožnemu sercu? So li še v tvojem sercu čednosti, ki so bile pri prvem sv. Obhajilu? Ali ljubi tvoje serce Jezusa, kakor takrat? Imaš li tako duhovno zaupanje do ljubega Odrešenika, kakor takrat v svojih otročjih letih? Ali ga še prejemaš s toliko pobožnostjo in s tolikim veseljem? Ali spolnuješ sv. obljube, ktere si takrat Bogu storil? Ali živiš po naukih in zgledih Jezusa Kristusa? Ali nosiš še venec nedolžnosti v svojem sercu? Ali si še čist in Bogu dopadljiv, kot takrat? Ali ni nobenega, nobene tukaj, da mora sedaj jokati in zdihovati zavoljo zgubljene nedolžnosti? Blagor tebi, brat, sestra v Kristusu! ako imaš še čisto vest, nedolžno serce. Skleni danes, da ti ne sme nobena reč raztergati vezi ljubezni do Kristusa. Ako je pa ljubezen do Boga v tvojem sercu oslabela in se ohladila; trudi se od današnjega dne zanaprej, da

dobiš nazaj pobožnost, katero je imelo tvoje serce takrat do zakramenta sv. Rešnjega Telesa. Če je pa kateri izmed vas dosedaj od prave poti na pot pregrehe tako hudo zašel, da je prvo nedolžnost zgubil, ga danes lepo prosim in opominjam, rekoč: Ne obupaj, pa tudi ne ostani terdovraten, brat, sestra v Kristusu! ne živi še dalje v grehu! Brez odlašanja zapusti greh, poverni se zopet k svojemu Jezusu, kterega si nehvaležno zapustil; saj pravi, da On noče smerti grešnika, temuč, da se poboljša in spokori. Če si pot nedolžnosti zgubil, podaj se na pot pokore, tudi ta pelje k Bogu. Ako to storiš, bo današnji dan za-te dan tolažila, dan sreče.

(Naslednji ogovor in molitve moli pridigar precej, če so otroci med sv. mašo obhajani; če so pa po sv. maši obhajani, jih moli po sv. maši ravno pred obhajanjem otrok.)

Sedaj se še enkrat obrnem k vam, ljubi otroci, svatje nebeški, po posebni milosti Božji izvoljeni in odbrani izmed vse druge množice, da današnji dan vpervič k sv. Obhajilu pristopite! O kako

srečne vas moram imenovati in vas blagrovati; zakaj sv. trenutek, v katerem bode Jezus, vaš Odrešenik, vaš Bog k vam prišel, se že bliža, je že tukaj. Vendar neka groza, nekak strah mora prešiniti vaše mlado serce, če pomislite, da vsegamogočni Kralj nebes in zemlje, neskončno sveti Bog hoče v vaše serce priti, se z vami skleniti. Oh, otročiči! dobro premislite, če ste zadosti čisti in vredni Jezusa Kristusa, pravega živega Boga, v svoje serca sprejeti? Ali ste grehe močno obžalovali in terdno sklenili za naprej se jih varovati, zmiraj raji vbogati, zmiraj raji moliti in še pridnejši v cerkev hoditi? Blagor vam, če bote svoje obljube spolnili, zmiraj dobri, in Jezusu, Ženinu vaših duš, vedno zvesti ostali.

Pa kakor ste se učili pri podučevanju za sv. Obhajilo, da je za vredno prejemanje tega naj svetejšega zakramenta perva, naj potrebniši priprava ta: imeti čisto dušo; ali druga enako potrebna priprava je, imeti pobožno in s čednostmi Jezusu naj dopadljivšimi ozališano serce. Imejte toraj veliko skerb, da

svoje serce ozališate s čednostmi, potem bo ljubi Jezus z velikim veseljem k vam prišel, in vam še obilniših darov prinesel. V tem posnemajte zgled dobrih ljudi, kateri, če pride kak posebno imeniten človek k njim, taisto stanovanje, v kterega ima priti, z vso marljivostjo in skerbjo ozališajo, ter ga sprejmejo z naj večim spoštovanjem, včasih mu podajo, ko doide, lep šopek ali venec v roke. Cvetlice pa za tako olupšavo naj raji izvolijo samo take, ki vedó, da so mu naj bolj všeč. Naredite tudi vi, o srečni otroci, zdajle tako: ozališajte svoje serce, v katero želi Jezus priti, s samimi takimi cveticami, ki so Jezusu naj dopadljivše. Tiste duhovne cvetlice ali čednosti, ktere Jezus naj bolj ljubi, so vam znane. Da se jih bote ložej spomnili, in mu jih ložej darovali, vam hočem nekoliko pomagati.

1. Perva duhovna cvetlica ali čednost, Jezusu naj dopadljivši je deviška čistost ali nedolžnost. O blagor tebi, če boš Jezusu zdajle tudi to prežlahtno cvetlico imel pokazati in darovati!

2. Ko bi mu pa kateri izmed vas te prelepe čednosti pokazati in darovati ne imel, daruj drugo cvetlico, Jezusu močno dopadljivo, ki se imenuje čednost pravega, čeznatornega kesanja. Vsi ste kolikor toliko žalili ljubega Jezusa, ako ne z velikimi, pa gotovo z malimi grehi, zato dajte sedaj Jezusu vsi prelepo cvetlico priserčnega obžalovanja vseh dosedaj storjenih grehov, vsi vsi obžalujte svoje dosedanje zmote in grehe, ter recite Jezusu: (Popred pa pokleknimo.)

Molitve pred sv. Obhajilom.

O neskončno usmiljeni Jezus! iz vsega serca obžalujem vse storjene grehe celega življenja, tudi tiste, ki sem jih morebiti premalo spoznal, ali premalo obžaloval, ali celó pozabil; oh vse, vse priserčno obžalujem.

3. Darujte v tretjič Jezusu čednost ali cvetlico, ki se imenuje terden sklep poboljšanja, in recite:

O Jezus! od danes za naprej se hočem poboljšati, in nikdar več Tvojega ljubeznjivega Serca z nobenim grehom ne žaliti. Obljubim, prav terdno sklenem, da hočem v prihodnje ves drugačen biti; podpiraj me Ti s svojo vsegamogočno milostjo, da zopet v kak greh ne padem.

4. Četertič darujte Jezusu čednost žive vere, in recite Mu:

O Jezus! terdno verujem, da si pričujoč v naj svetejšem Zakramentu v podobi kruha, čeravno te s telesnimi očmi ne morem videti. Ravno tisti vsegamogočni Gospod boš prišel v moje revno serce, kateri si bolnike ozdravljal, slepim dajal videti, gluhim slišati, mutastim govoriti; ravno tisti Bog se boš ponižal moja jed biti, kateri si mladenčca v mestu Najmu, Lazarja in druge

mertve zopet oživil, kateri si poslednjič iz ljubezni do mene in do vseh ljudi na sv. križu grozovite smerti umerl, in kateri sediš sedaj v nebesih na desnici Boga Očeta. O Jezus! pomnoži s Svojo milostjo mojo slabo vero.

5. V petič darujte Jezusu cvetlico ali čednost terdnega zaupanja, ter recite:

O Jezus! ker si neskončno usmiljen, zato terdno upam, da mi bo to sv. Obhajilo po tvoji milosti v večno življenje služilo; da mi boš sedaj odpušenje grehov, po smerti pa večno zveličanje dodelil. O Gospod! poterdi moje upanje.

6. V šestič darujte Jezusu čednost goreče ljubezni, in recite:

O vse ljubezni vredni Jezus! kako srečen bi bil, ko bi Te tako močno ljubiti zamogel, kakor sta

Te ljubila in Te še ljubita Marija in sv. Jožef; kakor sta Te ljubila sv. Alojzij, sv. Stanislav; sploh kakor so Te ljubili vsi svetniki in svetnice takrat, kadar so Te pri sv. Obhajilu sprejemali. Ker Te pa tako močno ljubiti ne morem, pomagaj mi s svojo milostjo, da Te vsaj tako močno ljubim, kakor mi je mogoče Te ljubiti. O Jezus! vnemi z ognjem Svoje neskončno velike ljubezni iskrico goreče ljubezni do Tebe, in pomnoži jo bolj in bolj v mojem sercu.

7. Dalje darujte Jezusu čednost p o n i ž e v a n j a, in recite:

O Jezus, neskončna svetost in nezmerna čistost! nisem vreden Te sprejeti v svoje revno serce; pa ker sem Te tolikanj potreben, zato pridem bolan k Tebi, svojemu zdravniku, nečist k Tebi, studencu usmi-

ljenja, slep k Tebi, luči, reven in ubog k Tebi, Gospodu nebes in zemlje!

8. Darujte Jezusu tudi cvetlico gorečega hrepenenja po sv. Obhajilu, ter recite:

Pridi, o Jezus! moj Zveličar, moj Bog in moje vse, ker po Tebi hrepeni moja duša. Pridi, Ti veselje angeljev, in vseh pobožnih duš, in razveseli mojo ubogo dušo s svojim svetim obiskanjem. Pridi, o moj Jezus! in posveti me s svojim svetim mesom; zedini se z menoj, da bom s Tabo enega duha, da ne živim več jaz, temuč, da ti v meni živiš. Blizo si, o Gospod! že slišim Tvoj glas. O kako ljubeznjiv si, moj Zveličar! da se tako globoko ponižaš k meni priti. Pridi, Gospod Jezus Kristus! in pride naj čez-me ves Tvoj sveti blagoslov!

(Sedaj obžalovanje obudite.)

II. Pobožnost po prvem sv. Obhajilu.

(Precej po sv. Obhajilu premišlujte, ljubi otroci! nekoliko časa, kdo se je vam zavžiti dal, in neskončno srečo, katero ste dosegli; potem pa molite tako-le:)

Duša Kristusova.

Duša Kristusova, posveti me.
 — Telo Kristusovo, odreši me. —
 Kri Kristusova, napoji me. — Voda
 iz strani Kristusove, operi me. —
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me.
 — O dobri Jezus! usliši me. —
 V svoje rane skrij me. — Ne pusti
 mi od Tebe ločiti se. — Hudega
 sovražnika obvaruj me. — V smertni
 uri kliči me. — In k Sebi priti
 pusti me. — Da s svetniki Tvojimi
 hvalim Te. — Na vekov veke vse.
 Amen.

Izročnja in čednosti precej po svetem Obhajilu.

O Jezus! Tebi živim, o Jezus!
 Tebi umerjem, o Jezus! Tvoj sem
 živ in mertev. — O moj Jezus!
 verujem v Tebe, ker si večna res-
 nica. — O moj Jezus! upam v
 Tebe, ker si neskončno usmiljen.
 — O moj Jezus! ljubim te čez vse,
 ker si naj večji popolnost. — O
 moj Jezus! od kod mi je tolika
 sreča, da se Ti, neskončni Bog!
 ponižaš k meni priti. — O moj
 Jezus! ponižno Te molim, svojega
 Boga, in se Ti brez konca zahva-
 lujem za toliko dobroto! — O moj
 Jezus! darujem Ti dušo in telo;
 vse kar sem in kar imam, bodi
 Tebi posvečeno! — O moj Jezus!
 ostani pri meni s svojo milostjo,
 poživi in poterdi me sedaj in ob
 moji smertni uri. Amen.

Prošnje po sv. Obhajilu.

O Bog vse svetosti, kateri si sedaj v mojem gorečem sercu sedež svoje neskončne milosti postavil, prosim Te ponižno, dodeli mi, da grehu, svetu in sam sebi vedno bolj in bolj odmerjem. Daj mi gnado, da Te nikdar več ne razžalim, posebno pa tega greha (imenuj greh, s katerim si dosedaj posebno Boga žalil) nikoli več ne storim! Očisti mojo dušo vseh madežev greha in vdeleži me zasluženja Jezusovega bridkega terpljenja in smerti. Napolni me, o Jezus! s svojim duhom, zedini se z menoj, in živi v meni, da tudi jaz v Tebi ostanem in Tebi samemu živim. Posveti sedaj moje misli, moje želje, besede in dela, da le Tebi dopadem. Dodeli mi milost, da vse hudozne skušnjave in želje

stanovitno premagam, zlasti tiste, ki me večkrat nadlegujejo. Pomagaj mi, o moj Jezus! da vedno v dobrem rastem, in se nikdar ne ločim od tvoje svete ljubezni. Daj mi ponižnost v sreči, poterpežljivost v nesreči, resničnost v govorjenji, zvestobo v djanji, ljubezen v obhoji z bližnjim. Vstvari v meni čisto serce, in ohrani moje telo v spodobnosti in čistosti. Dodeli mi, o Bog ljubezni! vse gnade, katerih za časnost in večnost potrebujem.

Ravno tega Te prosim, o ljubi Jezus! tudi za vse tiste, za ktere sem posebno moliti dolžan, za svoje žive ali že mertve starše, kerstne in birmske botre, za brate in sestre, za dobrotnike, za duhovske in deželske višji, prijatle in neprijatle, za vse bolnike, zapušene in revne ljudi, za vse nevernike, krivoverce,

razkolnike, grešnike in posebno tudi za vse duše v vicah.

Sedaj se ves skrijem v Tvoje sv. rane, o moj Jezus! oklenem se Tvojih sv. kolen in ne spustim Te, dokler me ne blagosloviš. Blagoslovi, o Jezus! moje oči, ktere so Te prejele; jezik, na kterega si bil položen; blagoslovi moje roke, ktere proti Tebi povzdigujem; blagoslovi moje serce in mojo dušo, ktero si prišel razveselit. — O Jezus! kteri si danes dušo s svojim presvetim Rešnjim Telesom in s svojo presveto Rešnjo Kervjo nasisil, daj mi gnado, da bom vedno s Teboj sklenjen ostal, da me nobena reč več od Tebe ne loči. Sedaj se moram sicer po zunanje od Tebe ločiti, o moj Jezus! ali moje serce naj vedno pri Tebi ostane. Amen.

III. Pobožnost popoldne po prejtem pervem sv. Obhajilu.

Molitve in dobri sklepi.

O moj Jezus! ki si se danes dopoldne zedinil z menoj, prosim Te, ostani vedno s svojo gnado pri meni! Obljubim Ti, da le Tebi hočem živeti in umreti, in se vsega skerbno varovati, kar je greh in bi utegnilo Tebe iz mojega serca pregnati. Vsake priložnosti v greh se hočem ogibati in bežati iz tacega kraja, kjer bi utegnil Tebe razžaliti. Moja prva misel zjutraj bodi Tebi darovana, moje prve besede naj bodo te-le: Jezus, Marija in sv. Jožef! pridite mi v tolažbo in pomoč sedaj in vselej in mojo zadnjo uro. V cerkev hočem, kadar mi bo mogoče, z veseljem hoditi, v nji pobožno moliti in zvesto Božjo be-

sedo poslušati. Kakor v starosti, tako tudi v Tvoji milosti hočem rasti! Tvojo čast povikševati; in Tebi v presvetem Rešnjem Telesu storjeno razžaljenje hočem s tem popraviti, da se hočem, če še nisem in če bo moč, v bratovščino sv. Rešnjega Telesa zapisati, in vsaki mesec eno uro Te pobožno moliti in častiti ter z letnim darom tudi k zališanju tistih cerkev pripomoči, v katerih se pri sv. mašah Svojemu nebeškemu Očetu daruješ, in noč in dan zavoljo nas Tebi nehvaležnih ljudi prebivaš. Iz ljubezni do Tebe hočem svoje starše spoštovati, jih voljno slušati, ljubiti in za-nje vsak dan moliti. Iz ljubezni do Tebe hočem tudi vse ljudi ljubiti, še celó sovražnike. Vzemi, o Jezus! mojo voljo v Tebi prijeten dar, in dodeli mi svojo mi-

lostljivo pomoč, da vse svoje sklepe tudi v djanji dopolnoval bodem. Amen.

Duhovni testament.

V imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Jaz I. I. izročim svojo dušo v roke svojega Stvarnika in Odrešenika; svoje truplo pa prepustim, da se zemlji izroči, iz ktere je vzeto. Rad in prav rad vzamem slovo od vsega posvetnega bogastva, od vse posvetne časti in vseh minljivih dobrot, zakaj moje edine želje so, posesti in vživati Boga, Gospoda mojega. Svoje grehe obžalujem iz vsega svojega serca, zlasti te . . . , in sicer edino zato, ker sem ž njimi Tebe, o Bog! razžalil, ki Te čez vse ljubim. Obljubim s Tvojo gnado se poboljšati in resnično pokoro

storiti. Iz dna svojega serca odpustim vsem, kateri so me kdaj razžalili, prosim pa tudi ponižno odpušenja vse, ktere sem kdaj jaz razžalil ali jim krivico storil. — Verujem vse sploh in vsako resnico posebej, ktero mi sv. katoliška Cerkev verovati zapoveduje. Upam po Tvojem neskončnem usmiljenji, o moj Bog! odpušenje vseh grehov in večno zveličanje. Ljubim iz vsega serca, iz vse duše, iz vseh moči Tebe, svojega pravega, živega Boga, edinega v bitji in trojnega v osebah. Dobro in hudo, veselje in žalost, zdravje in bolezen, življenje in smert sprejmem radovoljno iz Tvojih rok, kakor je tvoja naj svetejši, naj pravičnisi in naj modrejši volja Božja. Ves in popolnoma in v vseh rečeh in za vselej se prepustim in izročim Tvoji Božji previdnosti

in Tvojemu naj svetejšemu dopadajenju.

Svoje telo in svojo dušo izročim v Tvoje svete roke, moj trojedini Bog! priporočim se pa tudi priprošnji prečastite Device Marije, svoje ljube Matere, svetega Jožefa, njenega prečistega Ženina, svojega zvestega angelja varha in vseh svetnikov, posebno mojega kerstnega in birmskega patrona, ktere sedaj ves ponižen prosim, da bi mi pomagali v moji smertni uri. Moje zadnje besede naj bodo: „Jezus, Marija, sv. Jožef! v vaših rokah hočem živeti in umreti.“ — O moj Jezus! v Tvoje roke, v Tvoje sv. rane, ktere si iz ljubezni do mene ubozega grešnika, na svojem sv. telesu prejel, izročim svojo dušo, svoje serce in svoje telo. O Bog! bodi milostljiv meni ubogemu, velikemu grešniku.

Sedaj pa vas ponižno imenovane svetnike in svetnice Božje lepo prosim, da ta moj testament z menoj vred podpišite in poterдите, ga pred prestol presvete Trojice položite in zato skerbite, da se zvesto in natanko izpolni od besede do besede, od konca do kraja. Amen.

Za to milost vas prosim jaz vaš naj nevredniši služabnik I. I.

ČETERTI RAZDELEK.

Šestnedeljska pobožnost k svetemu Alojziju.

Opravljaj, nedolžni mladeneč in devica, z veseljem in gorečnostjo to prelepo pobožnost, da ž njeno pomočjo angeljsko čednost, sv. čistost, vedno ohraniš; opravljaj jo tudi zakonski mož in žena, da v zakonski čistosti živiš; pa tudi tebi spokorniku jo priporočam, da se v greh ne poverneš, in da sv. Alojzija posnemaš vsaj v njegovi spokornosti, ker ga nisi posnemal v nedolžnosti. Vsako teh šest nedelj, ktere si izvoliš ali pred njegovim praznikom, ali kadarkoli med letom, zadobiš popolni odpustek, ako po sv. Obhajilu (če je mogoče pred njegovo podobo), nekoliko časa kako čednost sv. Alojzija premišljuješ, se za-njo vnemaš in potem v namen sv. Očeta rimskega papeža moliš 6 očenašev, 6 češenamarij in 6 čast bodi . . . Tiste nedelje bodi tudi s posebno pobožnostjo pri službi Božji in popoldne obiskuj, če utegneš, presveto Rešnje Telo. Posluži se v ta pobožni namen naslednjih premišljevanj in molitev:

Pervo nedeljo.

Molitev, s katero se začne vsaktera teh šestnedeljskih pobožnost.

O usmiljeni Jezus! sprejmi z dopadajenjem to pobožnost, katero želim sedaj opravljati v Tvojo čast, v čast Tvoje Matere Marije brezmadežne Device, in v čast svetega Alojzija Tvojega zvestega služabnika. Darujem Ti to pobožnost v zahvalo za vse prejete milosti in dobrote, posebno pa za tiste milosti, ktere si dodelil sv. Alojziju, in po njegovi prošnji vsim njegovim častilcem. O dobrotljivi Jezus! ponižno Te prosim, ozri se milostno na velike zasluge sv. Alojzija, in dodeli mi milost, da se posebno v tisti čednosti vterjujem, katero danes po njegovem zgledu premišljevati želim, da te zamorem sedaj na svetu, po

smerti pa s sv. Alojzijem v nebesih vekomaj častiti in hvaliti. Amen.

Premišljevanje.

Premišluj sv. Alojzija veliko ljubezen do Boga in do bližnjega.

Pobožna mati sv. Alojzija je začela že v prvi mladosti v sercu svojega sina prižigati tisti ogenj goreče ljubezni do Boga in do bližnjega, kateri je pozneje tako velik postal, da ga občudujemo. Ko mati zapazi, da se njen sin nekoliko svoje pameti zavé, ga začne precej s toliko gorečnostjo učiti ljubiti Boga, našega Zveličarja Jezusa Kristusa in njegovo presveto Mater Marijo, da je postalo od tistega časa njegovo serce vse goreče ljubezni Božje. Še le pet let starega mladenčka so pogostoma zapazili v kakem kotu klečati in pobožno

moliti. Ko je nekoliko natančniši spoznal Božjo neskončno lepoto, popolnost in ljubezen, s katero nas je Bog že ljubil, preden smo mi njega ljubiti zamogli, ga je začel tako močno ljubiti, kakor ga v nebesih goreči kerubi in žareči serafi ljubijo. Ta ljubezen se mu je razodevala celó na obličji, in serce mu je ljubezni gorelo, kadar je na Boga mislil ali slišal o njem govoriti. Zavaljo pregoreče ljubezni Božje mu je telo pešalo, in toliko bolj slabelo, kolikor močnejši je gorel ogenj ljubezni v njegovem sercu. Priserčno je želel, da bi vsi ljudje Boga ljubili in častili; zato je bil silno žalosten, ko je slišal, da z neverniki in grešniki se vedno pekel polni, prosil je zavaljo tega svoje vikši milosti, da bi mu dovolili nesrečnim nevernikom pravega

Boga oznanovati. Te milosti ni prejel. Milost, da je mogel za bližnjega umreti, je pa prejel. Ker je on Boga čez vse ljubil, zato je tudi svojega bližnjega zavoljo Boga ljubil, kakor samega sebe, in zavoljo te ljubezni je imel priserčno usmiljenje z reveži in bolniki, in jim je, kolikor je zamogel, v dušnih in telesnih potrebah pomagal. Popolno ljubezen do bližnjega ima pa tisti, kateri daruje celo svoje življenje zanj. In tako ljubezen je imel sv. Alojzij, ki je pri postrežbi kužnih bolnikov se njihove bolezni nalezal in za-njo umerl.

Opominjevanje.

Po zgledu sv. Alojzija premišluj, ljubi kristjan! tudi ti pogostoma Božjo neskončno lepoto, popolnost, ljubezen in dobroto do nas grešnikov, da je Bog Oče celó svojega

edinorojenega Sina zavoljo našega odrešenja na svet poslal, in da je Bog Sin iz ljubezni do nas na svetem križu umerl, preišljuj pa tudi svojo nehvaležnost in svojo nezvestobo do Boga, ker si ga do sedaj tako malo ljubil, in ga velikokrat morebiti hudo razžalil, obžaluj svojo nehvaležnost in svoje pregrehe, obljubi poboljšanje in prosi odpušanja, rekoč:

Molitev.

O neskončno usmiljeni Bog, zavoljo ljubezni, s katero si me velikomaj ljubil, in zavoljo neskončnega zasluženja Tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa Te prosim, odpusti mi dobrotljivo, da sem Te dosedaj tako malo ljubil in tako velikokrat in tako hudo razžalil. Daj mi serce, vsaj nekoliko podobno sercu sv. Alojzija, daj mi

serce, ki hrepeni samo Boga ljubiti, ki zamore živeti samo v ognju ljubezni Božje. Sv. Alojzij, ljubezni Božje goreč seraf! sprosi mi od Boga milostno, da žarki Tvoje goreče ljubezni moje merzlo serce ogrejejo in vnamejo, da se stopí v gorkih solzah bridke žalosti nad svojo sedanjo mlačnostjo in nehvaležnostjo do Boga; sprosi mi tudi milost in moč, da začnem resnično ljubiti Boga in da v ti ljubezni stanoviten ostanem do smerti. Amen.

Drugo nedeljo.

Molitev pred premišljevanjem, kakor prvo nedeljo, glej stran 207.

Premišljevanje.

Premišljuj sv. Alojzija češenje Kristusovega terpljenja, njegovo ljubezen do presv. Rešnjega Telesa in do Marije prečiste Device.

Na podobi sv. Alojzija zapaziš Božjo martro, podobo križanega

Jezusa, zato ker je on pogostoma in pobožno premišljeval Kristusovo terpljenje. Po cele ure je klečal pred bridko martro, s solznimi očmi ogledoval globoke in kervave rane, ktere so mu vsekali njegovi sovražniki zavoljo naših grehov. Sedaj je ogledoval njegovo s ternjem prebodeno sv. glavo in premišljeval njegove strašno velike bolečine v glavi, potem je pobožno ogledal in premišljeval njegove rane in bolečine na rokah, nogah in na vsem njegovem svetem telesu; zraven je tudi premišljeval veliko zapušenost in bridkost njegove sv. duše. Pri takem pobožnem premišljevanju se je njegovo serce vnemalo v ljubezni Božji, v sovraštvu greha in v hrepenenju mnogo telesnih bolečin in dušnih zapušenost in bridkost iz ljubezni do križanega Jezusa terpeti.

Ravno tako pogosto in tako pobožno kakor pred podobo križanega Jezusa, je klečal tudi pred zakramentom sv. Rešnjega Telesa. Vsaj štirikrat ga je vsaki dan obiskal, po več ur pred njim klečal, ga molil in častil, hrepenel pa, ko bi bilo mogoče, celi dan pred njim klečati. Tudi pri sv. maši je bil poln goreče molitve, tako, da je večkrat posebno po povzdigovanju v pobožnih solzah plaval. Vsako nedeljo in vsak praznik je prejemal sv. Obhajilo, pa se vselej po tri dni k njegovemu prejetju pripravljal in tako dolgo je po prejetji v naj priserčniši zahvali ostal. — Sv. Alojzij je tudi od perve mladosti za Bogom Marijo prečisto Devico pervo častil in priserčno ljubil. Kadar je njeno podobo zagledal, se nje spomnil, o nji ali sam govoril, ali pa druge

govoriti slišal, se mu je vselej razodeval na obličji plamen goreče ljubezni do preblažene Device Marije. Od otročjih let do smerti je Marijo vsaki dan častil z mnogimi molitvami, ktere je vselej, če je le mogel, tudi na smertni postelji na svojih kolenih klečé obmolil. Tudi se je ravnal vedno po njenem zgledu; in pred njeno podobo klečé je že v devetem letu svoje starosti Bogú vedno devištvo obljubil.

Opominjevanje.

Skleni tudi ti, predragi kristjan! po zgledu sv. Alojzija pri slehernem pogledu bridke martre in pobožnem premišljevanju Jezusovih sv. ran in bolečin, ktere je na sv. križu iz ljubezni do nas preterpel, greh sovražiti, se ga skerbno varovati in vsako terpljenje svojega telesa

in vsako bridkost svoje duše iz ljubezni do križanega Jezusa v pokoro za svoje grehe voljno terpeti. Da v ljubezni Božji gorečniši in popolniši postajaš, prejemaj po njegovem lepem zgledu pogosto kruh močnih, da ga pa vredno in pobožno prejmeš, se vselej prav skerbno za-nj pripravljaj. Tudi skleni vsaki dan Marijo prečisto Devico častiti s pobožno molitevjo sv. rožnega venca, angeljevega češenja z drugimi molitvami in pobožnostmi, posebno pa z nasledovanjem njenih lepih čednost.

Molitev.

O sv. Alojzij! ti si točil pri-serčne solze milovanja pri pogledu križanega Jezusa, izprosi tudi meni solze milovanja do križane ljubezni, da me pri vsakem pogledu sv. križa pretrese ta strašna pa zveličavna

misel: „Toliko je moral Bog za-
 voljo mojih grehov terpeti, in jaz
 nehvaležnež še vedno ponavljam
 vse Jezusove muke z vsakim smertnim
 grehom.“ O sv. Alojzij! sprosi mi
 milost, da ta misel vžge v mojem
 sercu gorečo ljubezen do terpečega
 Zveličarja in me varuje v prihodnje
 vseh, posebno pa smertnih grehov.
 O kako me osramoti tvoj zgled,
 sv. Alojzij! o kako močno mi je
 žal, da sem tako malo dosedaj ljubil
 Jezusa in Marijo prečisto Devico.
 Milost in odpušanje mi sprosi tudi
 zato, ker sem mu njegovo ljubezen,
 s katero hoče nasitati mojo dušo s
 svojim sv. mesom in svojo sv. kervjo,
 dosedaj s toliko merzloto pri pre-
 jemanju sv. Obhajila povračeval.
 Glej objokujem oterpnost svojega
 serca in obljubim v prihodnje z
 naj večji pobožnostjo prejemati sv.

Obhajilo, tudi Jezusa pogosto in goreče častiti in moliti pri daritvi sv. maše in pri obiskovanji presv. Rešnjega Telesa. — Sprosi mi, o preljubeznjivi sv. Alojzij! tudi prav gorečo ljubezen do Marije, prečiste Device, da sem s pobožnim češenjem, posebno pa s posnemanjem njenih svetih čednost vselej njen iskreno vdan in pokoren služabnik, in s tem vreden postanem njenega varstva in prošenj sedaj v življenji, posebno pa smertno uro. Amen.

Tretjo nedeljo.

Molitev pred premišljevanjem kakor prvo nedoljo,
glej stran 207.

Premišljevanje.

**Premišljuj veliko skerb sv. Alojzija za
ohranjenje sv. devištva.**

Na podobi sv. Alojzija zapaziš
belo lilijo, znamenje njegove deviške

čistosti. Sveta cerkev le tistim svetnikom in svetnicam belo lilijo v roko podá, katerih deviško čistost neomadeževano spozna. V deviški čistosti je sv. Alojzij dosegel tako visoko stopinjo popolnosti, da mu je sv. cerkev dala častno ime angeljskega mladenča, in ga je vsem, posebno mladim ljudem v zgled postavila, kterega naj posnemajo. Ves je gorel za angeljsko čednost, sv. čistost; ker se je pa ni upal sam ohraniti v protečih nevarnostih, se daruje in posveti že v devetem letu svoje starosti vseh devic Devici, Kraljici angeljski. Marija ga je pa tudi z veseljem pod svoj materni plajš sprejela, in zavoljo tega se mu ni bilo treba bati zalezovanja satanovega. Po Marijnih prošnjah je z Božjo milostjo ohranil sv. čistost tako brezmadežno, da ga po be-

sedah svete cerkve, ki je njegovo življenje natanko preiskala, niso nikoli nadlegovale kake nečiste misli ali želje, katerih skušnjav drugi svetniki niso bili rešeni. Dasiravno je pa bil po posebno veliki milosti Božji vseh skušnjav rešen, je vendar tudi sam prečudno veliko skerb za ohranjenje svojega devištva imel, in zavoljo tega je vedno pazil nad vsemi svojimi počutki, posebno pa nad svojimi očmi. Nikdar ni v kako osebo ženskega spola, tudi ne žensko svoje naj bližnje rodovine oči upiral, ampak je svoj pogled vselej po-bešal, nobene ženske ni poznal, pa tudi nobeden ni vedel, kake oči ima. Skerbno je bežal vselej pred vsemi veselicami, in ko so ga drugi iskali, da bi ga v kako družino spravili, so ga našli v kakem samotnem kotiču klečati in moliti.

Opominjevanje.

Nedolžni mladeneč in devica! kateri veliko lepoto in ceno svetega devištva spoznaš in si terdno sklenil taisto do svoje poroke ali pa, če je Božja volja, do svoje smerti neomadeževano ohraniti, prosim in opominjam te, nikdar lepega zgleda sv. Alojzija spred svojih oči ne zgubi. Po njegovem zgledu se vedno ravnaj, bodi ponižen, ne zaupaj v svojo dobro voljo, ampak s pobožno molitevjo se Devici Mariji izročuj in priporočuj, ter jo zaupljivo prosi, da te pod svoj materni plajš vzame in te varuje v vseh nevarnostih. Čuj tudi po njegovem prelepem zgledu vedno nad vsemi telesnimi počutki, posebno pa nad svojimi očmi. Nevarna je za sv. čistost vsaka nespodobna beseda, ali veliko nevarniši je še prederzni

pogled osebe družega spola. Ne le tvoje oči, ampak tudi oči družih so za nedolžnost duše silno nevarne. Na očéh se razodeva dušno in telesno poželenje: če je zraven prijaznega pogleda tudi lepa beseda, priliznjen smeh in medene besede, je čistost tvojega serca v naj večji nevarnosti, in bo gotovo omadežana, ako je posebni strah Božji greha ne obvaruje. Po zgledu sv. Alojzija beži tudi pred veselicami, posebno pred kerčmami in plesiščami, kjer nedolžnost tako dolgo umira, da poslednjič umerje.

Molitev.

O sv. Alojzij! ki si z Božjo pomočjo prečudno nedolžnost življenja z ostro pokoro sklenil, sprosi mi od Jezusa in Marije pomoč, da se bojim tudi v mislih vsega, kar mi

utegne lepoto sv. čistosti otemniti. Vdahni mi tak stud, tako sovraštvo do nečistosti, kakoršno si ti do nje občutil vse svoje žive dni. Sprosi mi tisti strah Božji, s katerim si ti čistost duše in telesa neprenehoma varoval. Sprosi mi poslednjič milost, da bom z Božjo pomočjo in z varstvom Device Marije zvesto spolnoval svoj sklep, kterega sedaj storim: krotiti vse svoje počutke, posebno svoje oči ter trezno živeti in svoje serce zapirati vsemu nespodobnemu poželenju in razveseljevanju. Amen.

Četerto nedeljo.

Molitev pred premišljevanjem, kakor prvo nedeljo, glej stran 207.

Premišljevanje.

Premišljuj spokornost sv. Alojzija.

Sv. Alojzij ni nikoli žalil Boga zavedno in prostovoljno, vendar je

vse žive dni svojo deviško telo pokoril z ostro pokoro, in spokorne solze je pretakal le zavoljo dveh otročjih napak. Tako priserčno jih je obžaloval, da je zavoljo velike žalosti omedlel pri prvi spovedi, in da je zavoljo njih vse življenje preživel v ostri pokori in v vednem strahu za svoje večno zveličanje. Na njegovi podobi zapaziš, dragi kristjan! spokorni, kervavi bič; bičal se je namreč po trikrat na dan tako hudo, da je njegova kri se udirala po nedolžnem herbtu. Tudi pred smertjo je prosil pričujoče redovnike, da bi ga na gola tla položili ter bičali. Še celó med spanjem je pokoril svoje nedolžno telo. V posteljo je namreč pokladal lesene, pa tudi železne ostre koščeke tacih reči, ktere so njegovo telo med spanjem zbadale, njega budile

zato, da je zamogel po noči iz postelje vstati ter na golih tleh klečé pobožno moliti. Kadar ga je glava bolela, se je spominjal tistih bolečin, ktere je Jezus pri kronanju v glavi občutil, in bil je Bogu hvaležen za glavobolj. Ravno tako se je tudi pri drugih bolečinah spomnil hvaležno Jezusovih bolečin in je vse voljno terpel.

Opominjevanje.

Predragi brat ali sestra! ti si mnogokrat in morebiti hudo grešil, ali pa tudi obžaluješ svoje grehe po zgledu sv. Alojzija? Velika serčna žalost nad grehi ti je k odpušenju neobhodno potrebna, zakaj brez serčne žalosti Bog nikomur grehov ne odpusti. Kolikor veči so bili tvoji grehi, toliko veči naj bo tudi tvoja žalost. Čem popolniši je pa tvoja ljubezen

do Boga, tem popolniši bo tudi tvoja žalost. Da tedaj čeznatorno popolno žalost zadobiš, prizadevaj si in prosi, da Bog vžge svojo gorečo ljubezen v tvojem sercu. Milo se ti tudi stori, ko premišljuješ, kako ostro je sv. Alojzij svoje nedolžno telo pokoril, in gotovo v svojem sercu želje občutiš vsaj nekoliko tega velikega spokornika posnemati. Prosim in opominjam te, ne bodi terdovraten proti temu nagibu k pokori in brez odlašanja jo začni delati in stanoviten ostani. Ker je pa sv. Alojzij učil, da naj tisti, kateri hoče kako posebno čednost doseči, tistega svetnika ali svetnico priprošnje prosi, ki je tisto čednost v posebno visoki stopinji posedel, kliči in prosi sv. Alojzija duha prave resnične spokornosti.

Molitev.

O sv. Alojzij, čist angelj in oster spokornik! k tebi zdihujem, ker imam tako terdo serce, da morebiti prave čeznatorne žalosti nad grehi še nikoli ni občutilo. O sprosi mi od Boga nekoliko tistih serčnih bolečin, ki si jih ti občutil nad razžaljenjem Božjim. Spoznam se té milosti popolno nevrednega, pa tudi naj potrebnjšega, ker brez serčnega kesanja in zadostenja za svoje grehe padem v večno pogubljenje. Sprosi mi duha spokornosti, in pristudi mi vse posvetno veselje, da bom križal in terl svoje grešno meso in da po potu ostre pokore svoje večno zveličanje dosežem, ker sem pot nedolžnosti zgrešil. To milost mi sprosi po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Peto nedeljo.

(Molitev pred premišljevanjem, kakor prvo nedeljo, glej stran 207.)

Premišljevanje.

Premišluj zatajevanje sv. Alojzija.

Sv. Alojzij daje tebi, dragi prijatelj! prelep zgled zatajevanja, katerega posnemaj. Na ponudbo so mu bile: velika čast, ker je bil prvoroden sin deželnega grofa; ali on se je odpovedal vsi posvetni časti, prepustil je grofijo svojemu mlajšemu bratu Rudolfu, sebi je pa izvolil ponižno meniško življenje. V samostanu je bil pa tako ponižen, da si je vselej naj nižji in zoperniši opravila od svojih višjih sprosil in natanko spolnil; vsaka prednost, katero so mu višji pred drugimi redovnimi brati dajali, ga je silno

hudo bolela, ker želel je med vsemi brati poslednji biti. Ko je med svetom živel, mu je bilo na ponudbo bogastvo, lepe, drage oblačila in vse posvetno veselje. Ali vsem tem časnim dobrotam je slovo dal, in živel kot naj ostrejši pušavnik. Postil se je vsako sredo, petek in soboto; postil se je tudi pri kraljevi mizi s tem, da si je vselej zbiral gerlu naj zoperniši jedila; kadar je pa smel sam kositi, mu je zadostil košček v vodi namočenega kruha. Molil je vselej klečé do polnoči na merzlih tleh tudi o naj hujši zimi, in malo oblečen. Kaj mu je pa pomagalo, da je v nežni mladosti tako dobro spoznal nečimernost vseh časnih dobrot? Pogled mertvaške glave; zato tudi na podobi sv. Alojzija zapaziš mertvaško glavo, ktero je pogosto ogledoval in pri

tem pogledu nečimernost vseh časnih dobrot premišljeval.

Opominjevanje.

Zatajuj se, brat ali sestra, po zgledu sv. Alojzija. Ako zapaziš, da je tvoje hudo nagnjenje jeza; glej tudi sv. Alojzij je bil od rojstva k jezi nagnjen, sčasoma je pa nagnjenje k jezi v sebi popolno zaterl in bil po Jezusovem zgledu krotak in iz serca ponižen. Pazi, na kateri način je on nagnjenje k jezi ukrotil, in nasledvaj ga v boju zoper to strast. Ako je zapazil, da se je nagnjenje k jezi v njemu vzdignilo, ni toliko časa besedice pregovoril, dokler ni jeze popolno udušil; da jo je pa udušiti zamogel, si je prav živo terpečega Jezusa in njegovo nebeško krotkost pred oči stavil in k njemu za pomoč klical, in na ta

način je vselej jezo premagal in potem pohlevno govoril. Posebno s pomočjo ponižnosti je jezo in ostrost v sebi krotil. Mislil se je izmed vseh naj nevednišega, naj nepopolnišega in zatorej je imenoval vsacega svojega prijatla in dobrotnika, kateri ga je njegovih slabost opominjal, ali ga še celó zaničeval in žalil; rekel je, da ga z očitanjem njegovih napak in slabost le popboljšati želi. Nasledvaj ga, dragi prijatelj, in zatiraj stanovitno v sebi nagnjenje k jezi, da boš sčasoma krotak in ponižen, in si s to čednostjo zaslužiš tisto plačilo, katero nam Kristus obeta, rekoč: „Blagor krotkim, ker zemljo bodo posedli.“

Molitev.

O sv. Alojzij! ti si vedno svoje nedolžno meso pokoril, in vsako

hudo nagnjenje, posebno pa nagnjenje k jezi v sebi zatiral in krotil, jaz pa vsako hudo nagnjenje, posebno pa tisto, ki me v jezo zapeljuje, v sebi tako malo zatiram, da me pogostoma premaga in v hudo jezo, morebiti še celó v preklinjevanje zapelja, da s tem grehom žalim Boga, svojega bližnjega pohujšam in v nevoljo pripravim. Ali iz serca obžalujem svojo dosedanjo razdraženost in obljubim vseh pripomočkov se posluževati, da se resnično poboljšam; sprosi mi tudi od Boga milost, da spoznam vsako hudo nagnjenje, posebno pa svoje poglavitno hudo nagnjenje; sprosi mi od Boga milost, da se po tvojem prelepem zgledu vedno zatajujem in vsako strast v sebi popolno zatiram, Bogu dopadem in po smerti nebeške krone vreden postanem.

Šesto nedeljo.

(Molitev pred premišljevanjem, kakor prvo nedeljo, glej stran 207.)

Premišljevanje.

Premišluj, ktero plačilo je za pobožnost na tem in na unem svetu kristjanu pripravljeno po zgledu sv. Alojzija.

Na podobi sv. Alojzija vidiš plačilo svetosti naslikano, namreč zlato krono, ktera se sveti v nebesih na njegovi glavi. Dokler je na tem svetu živel, bile so mu na ponudbo dve kroni, krono mu je ponujal njegov posvetni oče, kateri mu čez dve leti ni hotel privoliti se popolno Bogu darovati ter se v samostanu med jezuite vverstiti, ampak ga je silil sprejeti krono deželnega grofa; pa tudi Jezus mu je ponujal krono, toda na tem svetu ternjevo, zato da mu bo po

smerti zlato krono v nebesih dati zamogel. Čez dve leti z očetovim dovoljenjem je grofovsko krono svojemu mlajšemu bratu Rudolfu prepustil, sebi pa izbral ponižno in od sveta zaničevano meniško življenje, da bi toliko gotovši po smerti naj lepši krono v nebesih prejel. Modro je izvolil, zakaj že zdavnaj bi se bila posvetna krona, ko bi je bil od očeta sprejel, v prah spremenila, nebeška pa, katero mu je Jezus dal, ostane vekomaj. Ali je pa sv. Alojzij tudi že na tem svetu za svojo svetost kako plačilo prejel? Prejel je; kako plačilo je pa prejel? Ker je vse posvetne dobrote cenil tako malo, kakor zaničljivi prah, torej svojega lepega serca na-nje ni navezoval, ampak ga popolno Bogu daroval in njega tako močno ljubil, da ni bil v stanu le za tre-

nutek časa na kako reč razun nanj misliti, zato je prejel dar tako pobožne molitve, da je zamogel po štiri in pet ur neprenehoma z Bogom se tako priserčno pogovarjati, kakor ko bi ga vedno gledal, tako goreče je molil, kakor v nebesih angelji Boga molijo in častijo. Kako sladek in veliko vreden da je dar pobožne molitve, razumejo pa le tisti, ki so sladkost pobožne molitve sami že okusili. Videzno je bilo tudi njegovo življenje žalostno, ker se je vedno postil, svoje meso bičal in se vsacemu razveseljevanju in vživanju časnih dobrot odpovedal; ali v resnici je bil srečniši, kakor je naj mogočniši vladar tega sveta v vživanju vseh časnih blagrov. Pri vživanju tacega velicega dušnega veselja je večkrat klical, kakor pred njim sv. Frančišek Saverjan, rekoč:

„O Gospod! nikar mi tukaj na zemlji toliko nebeškega veselja ne pošiljaj, ampak prihrani mi ga za večnost.“ Kako veliko plačilo pa sv. Alojzij sedaj v večnosti vživa, je bilo razodeto sv. Magdaleni Paciški, ki ga tako-le popisuje: „V kolikem veličastvu je sv. Alojzij v nebesih! Nikoli bi ne bila verjela, ko bi mi tega ne bil moj Jezus pokazal. Ni ga bilo skorej večega veličastva v nebesih, kakor tisto, v katerem sem sv. Alojzija videla. Torej rečem, in želim, da bi po vsem svetu iti in klicati zamogla: Sv. Alojzij je velik svetnik, on je bil skriven mučenik. O kako močno je Boga na zemlji ljubil! Zato ga pa sedaj v nebesih popolnoma vživa.“

Opominjevanje.

Dragi brat ali sestra! gotovo želiš biti deležen tistega plačila, s katerim Bog svetost na tem in na unem svetu plačuje, in s katerim je poplačal posebno veliko svetost sv. Alojzija na tem in na unem svetu. Deležen ga boš, če si prizadevaš za lepe čednosti, s katerimi je on tako močno Bogu dopadel. Prizadevaj si za naj večji ljubezen Božjo in tudi za ljubezen do bližnjega; prizadevaj si za popolno čistost svoje duše in svojega telesa. Le zatiraj sedaj hudo poželenje svojega mesa in terpinči svoje uporno telo s postom in ostro pokoro. Tako malo ceni vse časne dobrote, kakor sv. Alojzij, ne navezuj na-njo svojega serca, ampak vse svoje misli le na Boga obračaj in svoje serce

popolno njemu daruj: in Bog ti bo dal okusiti včasih veliko sladkost in tolažbo v molitvi, v terpljenju in v zatajevanju; če boš pa kedaj od Boga zapušten, si misli, da on tako dela z vsemi tistimi dušami, ktere posebno ljubi, da je tudi s sv. Alojzijem tako storil.

Molitev.

O presveta Trojica! hvalim in častim te, da si podelila sv. Alojziju tako neizrečeno veliko slavo. Ti si razodela ljudem njegovo čast v nebesih, da bi bliš tega plačila, kterega si pa pripravila tudi vsem, ki te goreče ljubijo, podpiral našo slabost, povikšal naše zaupanje, in da bi ga mi pomoči prosili, ko toliko premore nam sprostiti pred tvojim prestolom. Zatorej se zatečem k tebi, o sv. Alojzij! oziraj se dobrotno z

nebes na-me in sprosi mi od Boga vseh potrebnih milost za sveto življenje, sprosi mi milost, da po tvojem zgledu Boga ljubim čez vse, bližnjega pa kot sebe, da svoje telo pokorim s postom in zatajevanjem, da vedno sv. čistost ohranim, ali če sem jo nesrečnež zgubil, da zarad te zgube jokam in se ostro pokorim. O kako močno te hočem tam v nebesih hvaliti za zveličanje, če ga s tvojo pomočjo dosežem! Amen.

PETI RAZDELEK.

Mašne in druge navadne molitve.

Jutranja vsakdanja molitev.

Češena in hvaljena bodi vekomaj, presveta Trojica, Bog Oče, Sin in sv. Duh! Pridite vse stvari! pokleknimo pred Gospoda in dajmo mu hvalo, ker on je naš Bog, mi pa smo delo njegovih rok. Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in svetemu Duhu; kakor je bila v začetku,

sedaj in vselej in vekomaj. Amen. Zahvalujem se ti, o Gospod Bog! da si me ohranil pri življenji nocojšnjo noč, me varoval vsega hudega in mi doživeti dal današnji dan, ki je lahko poslednji mojega življenja. Koliko grešnikov se je morebiti nocojšnjo noč iz tega sveta ločilo, meni si pa dobrotljivo še en dan za zveličanje dal!

V tvojem presvetem imenu, o moj križani Gospod Jezus Kristus! ki si me rešil s svojo predrago kervjo, začnem današnji dan, in te prosim, varuj me vsega hudega na duši in na telesu. Terdno sklenem s tvojo gnado skerbno se varovati vsega, tudi majhnega zadovoljnega greha in ogibati se vseh grešnih priložnost. Posebno še sklenem, da hočem to grešno (reci katero?) navado na vso moč v sebi

zatirati, ker vem, da mi ona naj več škoduje.

O moj ljubeznjivi Jezus! ta dan bodi tebi ves posvečen. Vsi zdihljeji mojega serca naj le ljubezen do tebe naznanujejo! Vse, karkoli bom danes mislil, želel, storil ali terpel, naj se zgodi tebi v čast in po tvoji sv. volji. Tebi darujem vse, kar mi danes pošlješ, vse skušnjave in težave, vso obilnost in pomanjkanje, vso čast in zaničevanje, vse veselje in žalost, svoje zdravje in svojo bolezen, svoje življenje in svojo smert. Ravnaj z menoj popolnoma po svoji sv. volji!

Pa kaj mi pomagajo vsi moji dobri sklepi, ako mi ti, o Bog! svojo pomoč odrečeš? Zato molim s sv. cerkvijo, rekoč:

Gospod, vsegamogočni Bog! ki si nam začetek tega dneva dal

učakati, varuj nas s svojo močjo, da današnji dan v noben greh ne zaidemo, temveč da se v dopolnovanje tvojih zapoved glasijo naše besede in na ravno to merijo naše misli in djanja.

Ravnaj in posvečuj, vodi in vladaj, Gospod Bog, Kralj nebes in zemlje! danes naše serca in telesa, počutke, besede in djanja po svoji postavi in v dopolnovanje svojih zapoved, da bodemo s tvojo pomočjo sedaj in vekomaj oteti in rešeni. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Presveta Devica Marija, Mati mojega ljubega Jezusa, moj zvesti angelj varh, in vsi ljubi svetniki in angelji Božji! vaši ljubezni se priporočim, prosite za-me, da danes v vsem Božjo voljo zvesto spolnujem, si za časno in večno srečo

goreče prizadevam, in da današnji dan in vse dni svojega življenja v gnadi Božji preživim.

Ker verujem, da ima cerkev oblast odpustke deliti, zato želim biti deležen vseh odpustkov, za moje današnje molitve in dobre dela podeljenih. In ker verujem, da kot ud cerkve sem deležen vseh molitev in dobrih del vseh njenih udov; zato želim danes deležen biti vseh sv. maš, ki jih bodo vsi mašniki brali, pa tudi vseh molitev in dobrih del, ktere bodo posamezni kristjani po vsem svetu opravljali. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Vera.

Večerna vsakdanja Molitev.

O preljubeznjivi Jezus! zahvalim te za vse dobrote, ktere si mi danes in v vsem mojem življenji na duši in na telesu dodelil. Zahvalim te,

da si me danes nevarnost in nesreč na duši in na telesu obvaroval. Morebiti si jih danes mnogo z naglo neprevideno smertjo iz tega sveta poklical v večnost, ter so nepripravljene stopili pred tvojo ostro sodbo!

Kako sem preživel današnji dan? Pridi, sv. Duh! in razsvetli me, da spoznam grehe, ktere sem danes storil.

Sedaj si vest izprašuj, kako si se pregrešil danes zoper Boga, bližnjega in samega sebe, kakor najdeš spraševanje vesti pred sv. spovedjo.

Odpusti mi, o dobrotljivi Jezus! da sem ti bil danes nehvaležen, in sem si dušo z grehom omadežal. Dolžnosti svojega stanú sem mlačno spolnoval, križe in težave nevoljno prenašal, in bližnjemu sem bil v pohujšanje. Kdo dá solze mojim

očém, da po zasluženji objokujem svojo nehvaležnost in hudobijo? Usmili se me, o Bog! in po obilnosti svojega usmiljenja zbriši moje pregrehe. Poglej, o Bog! veliko žalost moje duše; upam, da mojega potertega in skesanega serca ne boš zaverigel. V tej uri sklenem, precej novo, pobožno življenje začeti, in zanaprej rajši umreti, ko grešiti. Poterdi me, o Bog! v mojem dobrem sklepu.

Pridi, o Gospod! k meni in vse zalezovanje hudobnega duha daleč proč od mene odženi; tvoj angelj naj pri meni prebiva, da me vsega hudega varuje, in tvoj Božji blagoslov naj bo vedno nad mano. V tvoje roke, o Jezus! izročim svojo dušo in svoje telo, vse kar sem, in kar imam. Daj mi nocoj ljubo lahko noč, enkrat

srečno zadnjo uro, po smerti pa sveti raj.

Spomni se, o preblažena Devica Marija, da še nikoli nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti koga zapustila, ki je k tebi pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. S takim zaupanjem navdihnjen tudi jaz k tebi pribežim, o devic Devica in Mati Gospoda našega, Jezusa Kristusa! K tebi hitim, k tebi pridem, in pred teboj ubogi grešnik zdihovaje klečim. O Mati večne Besede! ne zaverzi mojih prošenj, temuč milostno sliši in usliši mene ubogega grešnika, ki k tebi, o devic Devica, vpijem v tej solzni dolini! O dobrotljiva, o usmiljena, o sladka Devica Marija!

(Molitev sv. Bernarda k Mariji je s 300 dni od pustka obdarovana.)

O sveti angelj Božji! ker me je tebi Božja milost izročila, bodi nocoj moj varh, razsvetluj in brani me, vodi in vladaj me. Tudi vi, vsi sveti angelji in svetniki Božji! obstopite mojo posteljo in branite me napadov hudega duha; odganjajte ponočne strahove in grešne sanje, da se ne omadežam ne na duši, ne na telesu; in v tem času, ko jaz počivam, častite in hvalite vi namesto mene presveto Trojico.

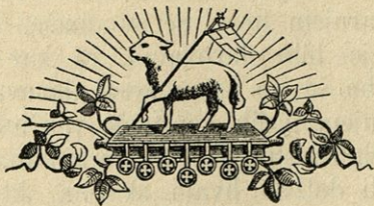
Priporočim ti, o usmiljeni Bog! moje starše in vse, ki so pod eno streho z menoj. Priporočim ti tudi vse bolne in umirajoče, dodeli jim poterpežljivost, tolažbo, vdanost v tvojo voljo in srečno zadnjo uro. Poslednjič ti priporočim tudi vse verne duše v vicah; pošlji jim sladko hladilo svoje milosti in iz ječe, teme in terpljenja prestavi jih

v kraljestvo večne luči. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Vera.

Potem vzemi blagoslovljene vode, pokropi sebe, posteljo in pohištvo, rekoč: Blagoslovi me, vsegamogočni večni Bog, Oče, Sin in sv. Duh. Amen.

Če ponoči spati ne moreš, moli rožni venec za duše v vicah, ali pa premišluj sv. križev pot, ali sicer Kristusovo terpljenje. Ali pa premišluj štiri poslednje reči človekove: smert, sodbo, pekel in nebesa.

Mašne molitve.

Perva sveta maša.

(Daljši molitve.)

Priprava k sv. maši.

(Za naslednjo molitev zadobiš odpustka 300 dni za vsakokrat, za ves mesec popoln odpustek.)

Nebeški Oče! posvetim ti daritev, katero ti je tvoj preljubi Sin Jezus Kristus za nas daroval, in ki jo na altarjih ponavlja; darujem ti jo v imenu vseh stvari in z njo ti darujem tudi vse sv. maše, kar jih je bilo darovanih, in kar se jih bo še po vsem svetu darovalo. Darujem ti jih, da tvoje veličastvo po dolžnosti počastim in molim, in da ti dolžno hvalo skažem, katero tvoje neskončne dobrote od mene tirjajo; darujem ti jih v potolaženje

tvoje jeze, ki sem jo s svojimi grehi zaslužil, in da tvoji sveti pravici po vrednosti za-nje zadostim; zadnjič, da sprosím tvojo milost zase, za sv. cerkev, za vse ljudi in za verne duše v vicah. Amen.

Pristop.

(Ozri se z bridkostnim srcem na mnoge grehe, ki si jih storil v svojem življenji. Spomni se zlasti tistih grehov, kateri te naj bolj ponižujejo, in prosi ponižno Boga, da ti zavoljo te daritve sv. maše vse grehe odpusti. Ti pa terden sklep stori, jih nikdar več ne ponavljati in reci:)

Oče nebeški! mnogokrat in hudo sem te žalil, ker sem tvojim svetim zapovedim pogostoma nasproti ravnal! Mnogokrat sem se od tebe obernil, ker mi ni bilo mar za tvoje zapovedi; mnogokrat sem te zaničeval, ker sem svet in njegove dobrote bolj čislal, kakor tvoje do-

padajenje in tvoje gnade; mnogo-krat sem te izdajal, ker sem za kratko veselje, pregrešno obetanje, ali časen dobiček Jezusa prodal!

Oh kako gerdo, kako nehvaležno, kako hudobno sem ravnal proti svojemu naj boljšemu Očetu, proti svojemu naj večemu dobrotniku! Spoznam svojo nehvaležnost, svojo krivico in hudobijo; sramota in strah me obhaja, če se svojega dosedanjega življenja spomnim. Žal mi je, iz vsega serca mi je žal. O da bi zamogel tako žalost imeti nad svojimi grehi, kakoršno so imeli naj večji spokorniki! O da bi zamogel z Marijo Magdaleno s solzami umiti vse svoje grehe!

Gospod usmili se nas!

(Mašnik moli: „Kirije elejson!“
Obudi v sercu veliko zaupanje v Božjo

milost, ki ti daje s sv. mašo gotov pomoček milost doseči.)

Nisem več vreden tvoj sin imenovan biti, ne upam si svojih oči k tebi, o Bog! povzdigniti. Le eno upanje mi ostane, namreč, ti, o Jezus! ki se boš na altarji za nas ljudi daroval. Z Marijo Magdaleno se veržem k tvojim sv. nogam, le v tebe, in v tvoje ljubeznjivo Serce stavim vse svoje upanje. Ti si grešnikov iskal, dokler si še po svetu hodil; ti si se za grešnike dal celó na križ pribiti; ti si za nje svojo predrago Kri prelil in umerl, in ti se sedaj še daruješ na altarji za nas revne grešnike, da bi nam milost pri nebeškem Očetu sprosil. Ljubi Jezus! ti sam si moje edino upanje. K tebi pribežim, in te zdihovaje in s skesanim srcem prosim, naj ne bodo tvoje svete rane,

tvoje bridko terpljenje, tvoje neskončno zasluženje za mene ubogega grešnika zastonj! Preljubenzivi Zveličar, sladki Jezus! imej usmiljenje z mano, revnim grešnikom, in odpusti mi vse moje grehe.

Glorija ali slava.

(Obudi v sercu veliko željo, skazati Bogu najvikši čast. Ker pa tega ne premoreš, torej prosi Jezusa, naj on namesto tebe nebeškemu Očetu dolžno čast skaže.)

O Gospod Jezus Kristus, ki sediš na desnici Očetovi, usmili se me! Ponižno prosim: skaže naj se presveti Trojici s to sv. mašotista naj večji čast, ktera se spodobi, ktero sem skazovati dolžan, ki je pa zadosti vredno nikdar skazati ne morem. Prosim te: daruj namesto mene svojemu nebeškemu Očetu v njegovo naj večji čast tisto

globoko poniževanje, s katerim si se pred njim na svetu v svojem človeštvu poniževal, in se še sedaj v nebesih ponižuješ zavoljo nas in zavoljo povračevanja njegove časti. Daruj mu tisto neskončno veliko počešenje, ktero mu sedaj v nebesih skazuješ; daruj mu vso tisto čast, s katero ga častiš in povikšuješ sedaj na altarlji v daritvi sv. maše. Da se pa vsega tvojega počeševanja vdeležujem, zato se sedaj s tabo sklenem, in rečem: Z Jezusom sklenjen se pred nebeškim Očetom ponižujem v globočino svoje revšine; pred njegovim obličjem se topim v svoj nič, in ga molim in častim z vso tisto molitvijo in častjo, ktero mu ti vedno daruješ in skazuješ.

Evangelij.

(Evangelij so besede, ktere je govoril sam naš Gospod Jezus Kristus, ktere smo dolžni terdno verovati, in po kterih moramo tudi živeti. Po besedah sv. evangelija bomo kdaj tudi ostro sojeni.)

Spoznam, o Gospod Bog! da sem dolžan po naukih sv. evangelija živeti. Toda velikokrat sem živel tako, kakor bi nič ne veroval, brez ljubezni, brez dobrih del! Kako mlačen sem bil pri molitvi, pri sv. maši, in v spolnovanji dolžnost svojega stanú! Oh, kolikokrat sem te s svojimi grehi žalil! Dodeli mi gnado, o Gospod! da se v prihodnje vseh tvojih zapoved vselej natanko deržim, in tvojo sveto voljo vedno dopolnujem. Usmili se pa tudi vseh nesrečnih grešnikov, vseh krivovercev in nevernikov; daj jim milost, da bodo tebe vsi prav spoznali,

ljubili in častili, ter se bo tvoja slava slišala iz ust vseh ljudi na svetu. Amen.

Darovanje.

(Spomni se sreče, da zamoreš v tej daritvi Boga naj popolniši častiti, se mu zahvaliti, da je tvoja hvala enaka njegovim darém, da zamoreš pri sv. maši svoje grehe zbrisovati, ter za-se in za druge vsih potrebnih gnad prejemati. Dobro obračaj vse drage trenutke tega milostnega časa.)

Vzemi, nebeški Oče! ta čisti dar, ktereга ti tvoj mašnik daruje v tvojo Božjo čast: zadobiti odpušanje svojih in vseh naših grehov, v zahvalo za vse prejete dobrote in milosti, in prejeti tvojo milost in tvoj blagoslov. Z mašnikom se sklenem in darujem ta dar z ravno tistim namenom, s katerim ti ga on daruje; pa tudi z Jezusom se sedaj

pri sv. maši sklenem, da bi te ž njim in v njem vredno počastil. Darujem ti tedaj Jezusa samega, ker se nam je v presvetem Rešnjem Telesu v oblast in lastnino izročil, in se za nas daruje na altarji v zadostenje in spravo za naše grehe. Darujem ti ga zlasti za svoje neštivilne pregrehe, zamere in zanižnosti. Darujem ti zato vse terpljenje našega preljubega Odrešenika. Poglej tedaj, o presveti Oče! svojega preljubeznjivega Sina, in spomni se, kako revno je na križu visel in pretil svojo predrago Kri za moje grehe. Poglej njegovo presveto glavo, kako je bila zavoljo mojih grehov s ternjem prebodena, in zavoljo prevelikih bolečin omedlela in nagnjena! Poglej njegovo sv. obličje, kako je bilo zavoljo mojih grehov opljuvano in razbito. Poglej,

kako so mu zavoljo mojih grehov oči vderte, ustnice otekle, lica raztergane, senca zdelane, rame razpete, persi ranjene, koža mu raztegnjena, roke in noge mu z žebli prevertane, njegova stran prebodena! Ozri se na vse to in spomni se, da ta je tvoj preljubeznjivi Sin, nad katerim vse dopadajenje imaš. Tega tvojega preljubeznjivega Sina ti darujem v plačo za vse svoje storjene grehe, darujem ti ga v zadostenje za vse svoje zaslužene kazni.

Dovoli, o nebeški Oče! milostljivo, da k temu presvetemu daru pridenem in ti v tvojo čast darujem tudi samega sebe z vsemi svojimi mislimi, željami, besedami, djanjem in opušanjem. Iz serca želim, da bi vse moje misli, želje, besede in djanja tvojo čast oznanovale in po-

vikševale; pa ne le samo za-se to želim, ampak tudi, da bi vsi ljudje tebe zmiraj bolj in bolj spoznali, in v vseh svojih delih tebe častiti si prizadevali. Sprejmi ta dar, in zavoljo Jezusa bodi nam vsim milostiv in usmiljen v življenji in v smerti. Amen.

Sveto.

Obernem se sedaj do vas, vé stvari Božje! in kličem, rekoč: Vé stvarjene reči, hvalite in častite z menoj Gospoda, mojega in svojega Boga! Obernem se do vas, nebeški duhovi! in rečem: Vi angelji in arhangelji! vi Kerubini in Serafini! vi vsi svetniki in svetnice Božje! častite in hvalite z menoj vred Gospoda, mojega in svojega Boga! Obernem se do tebe, o Marija, nebeška Kraljica! in te prav ponižno

prosim : pridi ti, da gremo Jezusu, ki se že altarju bliža, z veselimi petjem naproti, rekoč: Svet, svet, svet si ti, Bog, Gospod; nebo in zemlja je polna tvoje časti. Češen bodi! Slava ti v nebesih in na zemlji!

Pred povzdigovanjem.

Ponižno te prosim, predobrotljivi Oče! po Jezusu Kristusu za vso katoliško cerkev, za našega papeža, za našega škofa, za našega cesarja, za vse verne kristjane, in za vse pričujoče. Spomni se, o Bog! tudi vseh tistih, za ktere sem še posebno dolžan moliti, zlasti pa mojih staršev, bratov, sester, prijatlov, dobrotnikov in vseh, ktere sem kdaj pohujšal. Spomni se vseh mašnikov, vseh zapušenih, bolnikov in umirajočih in vseh, kateri

so moji prošnji priporočeni. Sedaj se sklenem z vsemi svetniki Božjimi, posebno z visoko častitljivo Devico Marijo. In da se na-me in na mojo prošnjo milostljivo ozreti zamoreš, še vnovič vse svoje grehe priserčno obžalujem, in obljubim se s tvojo gnado poboljšati in zanaprej skerbno varovati se vseh smertnih in odpustljivih grehov, posebno teh . . . O dobrotljivi Oče! prosim te odpušenja in milosti, in kar ne morem sam sprostiti, naj sprosi sveta cerkev za-me. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, kateri se tudi za-me na altarji daruje. Amen.

Med povzdigovanjem.

(Med povzdigovanjem sv. Rešnjega Telesa.)

O Jezus, verujem v te! O Jezus, upam v te! O Jezus, ljubim

te čez vse! Ti si tukaj pričujoč, ki si se na križu dal povzdigniti. Molim te, moj Bog in moj Gospod! Bodi milostljiv meni ubogemu grešniku!

(Med povzdigovanjem sv. Rešnje Kervi.)

O Jezus, verujem v te! O Jezus, upam v te! O Jezus, ljubim te čez vse! Tvoja sv. rešnja Kri je tukaj, katero si nekdam na sv. križu prelil. Molim te in te prosim, naj ne teče zastonj za-me, moj Bog, in moj Gospod! Bodi milostljiv meni ubogemu grešniku!

Po povzdigovanji.

Nebeški Oče! prosim, ne glej sedaj na-me, ubogega grešnika, ampak ozri se na svojega Sina, kateri daritev svojega terpljenja in svoje smerti tebi zdaj daruje v

spravo mojih grehov in v zveličanje moje uboge duše! Zavoljo križanega Jezusa se ozri milostljivo na-me, in usmili se me! oh usmili se me! O kako velika je vendar tvoja dobrota in milost, ki si nam svojega lastnega Sina dal, da po njem in v njem zamoremo, kar sami od sebe ne premoremo. Z njegovim zasluženjem svoje dolgé plačujemo, z njegovo pomočjo podpiramo svojo slabost, s popolnostjo njegovih dobrih del nadomestujemo pomanjkljivost svojih dobrih del! Kaj si nam mogel več dati, kakor njega samega?

Zavoljo te daritve, katero sedaj Jezus za-me na altarju opravlja, se me usmili, o večni Oče! in daj, da bom deležen v polni meri njenega sadú. Verujem, da je Jezus Kristus v podobi kruha in vina na

altarju pričujoč. Upam pri tebi, nebeški Oče! odpušenje grehov, milost in usmiljenje doseči, ker presveta rešnja Kri Jezusova za milost in usmiljenje za-me kliče pred tvojim Božjim tronom. Ljubim te čez vse; zakaj kako strašno nehvaležen bi bil, ako bi tebe, o moj Bog! ne ljubil, ko vidim in spoznam, koliko si storil za-me, koliko in kako močno me ljubiš. O kako bi mogel še kdaj žaliti tako ljubeznjivega Gospoda; kako povračevati mu toliko ljubezen s tako ostudno nehvaležnostjo! O moj Bog! ne pripusti nikdar tega, ter podpiraj moj terdni sklep s svojo vsegamo-gočno gnado.

Usmili se, o Bog! tudi ubogih duš v vicah; reši jih terpljenja. Usmili se zlasti duš mojih staršev, bratov, sester, sorodovincev, do-

brotnikov in vseh onih, za ktere sem posebno dolžan moliti. Slišim jih v duhu, kako me prosijo, da naj jim na pomoč pridem, zlasti sedaj s to daritvijo sv. maše. Zapovej, o večni Oče! naj ta presveta rešnja Kristusova Kri, ki je v kelihu na altarju, ohladi pekoči ogenj vic, da po njej očišene se radostno preselijo v kraj večnega počitka. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vse te prošnje pa povzamem v ono sveto molitev, ktero je nas Jezus sam moliti učil, ter molil: Oče naš, kateri si v nebesih (zmoli vsega.) Reši me, o Gospod! vseh preteklih, pričujočih in prihodnjih zlegov in po prošnji presvete Device Marije, sv. aposteljnov Petra in Pavla in vseh svetnikov mi milostljivo dodeli mir v mojih dneh,

da bom po tvojem neskončnem usmiljenji podpiran, vsega greha prost in vsacega nepokoja obvarovan.

Zavživanje.

O moj ljubi Jezus! terdno verujem, da si resnično tukaj pričujoč. Ponižno te molim in častim. Nisem vreden približati se tvoji sveti mizi; pa vendar upam, da me ne boš zaverigel. Želim, sklenem in terdno obljubim poboljšati svoje življenje, da bom zamogel bolj pogostoma vredno pristopiti k sv. Obhajilu. Danes pa pridi, ljubi Jezus! ponižno prosim, s svojim duhom, s svojo ljubeznijo, s svojo gnado v moje serce, ter ga z lepimi čednostmi obilno obogati. V duhu se sklenem s teboj, kakor da bi te v resnici prejel; ne daj, se mi kdaj ločiti od tebe. Nobena še tako

huda skušnjava k grehu me ne bo premagala, če mi ti, o Gospod in Bog! vselej na pomoč prideš.

Od zavživanja do konca sv. maše.

Ne upal bi si, o Gospod Bog! tebe novih, meni tako potrebnih gnad prositi, ko bi mi tvoj ljubeznjivi Sin Jezus, naš Odrešenik, serčnosti ne dajal. Ali ker je Jezus moj besednik pri tebi, zato se terdno zanesem, da mi zavoljo njega ne boš odrekel potrebnih milost, ker si bil pripravljen celó njega samega za nas darovati.

Zavoljo Jezusovega zasluženja tedaj, zavoljo njegovih kervavih ran, zavoljo njegove daritve na altarju, o nebeški Oče! te s povzdignjenimi rokami prosim, usmili se me, in nikdar me ne zapusti v moji veliki slabosti, temveč podpiraj me vedno

s svojo gnado, da me svet ne preslepi, hudobni duh ne zmoti in v svoje mreže ne dobi, in da me moje hudo poželenje ne premaga, da v greh ne zabredem in se ne pogubim. Posebno te prosim, obvaruj me danes teh-le grehov . . . in teh hudih priložnost . . ., ktere so mi naj bolj nevarne.

Pa ne prosim samo za-se, ampak tudi za svoje starše, brate, sestre in sorodovince; za vse tiste, za ktere sem posebno dolžan moliti, kateri so se mojim prošnjam priporočili, ali kateri mojih prošenj naj bolj potrebujejo, kateri so v nevarnostih, skušnjavah, težavah, križih ali na smertni postelji, kateri so v nevarnosti v smertnem grehu se s sveta ločiti, kateri so danes ta svet zapustili, ali se bodo še danes z njega ločili. Usmili se nas, obvaruj

nas, reši nas, zveličaj nas po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Češen in hvaljen bodi, o Gospod! za daritev sv. maše! Stori, prosim, da ne bo pri meni brez sadu. Odpusti mi, kar sem se po človeški slabosti pri nji pregrešil, in dodeli mi po nji gnado stovitnosti v vseh mojih sklepih. Daj, da, akoravno se sedaj ločim od tega sv. kraja, vendar s teboj po Jezusu sklenjen ostanem sedaj in na večne čase. Amen.

Druga sveta maša v čast Kristusovega terpljenja.

(Daljši molitve.)

Molitev pred sveto mašo.

Tebi, Oče nebeški! darujem nekervavo daritev svete maše v tvojo

naj veči čast, v čast tvojih svetnikov, moji duši v zveličanje in za vse verne kristjane, žive in mertve. Ponižno te prosim, Oče nebeški, zavoljo terpljenja svojega Sina, se usmili nas! O Jezus Kristus, Sin Božji! zavoljo svoje neskončne ljubezni, se usmili nas! O sveti Duh! zavoljo ran in bolečin Telesa Kristusovega, se usmili nas! O presveta Trojica! ki si milostno sklenila po Jezusu Kristusu svet odrešiti, zasliši glas svete rešnje Kervi Jezusove, ki za nas k tebi kliče, in usmili se nas! O preblazena Devica in Mati Božja, Marija, ki si poleg križa stala, ko je Jezus na njem terpel in umerl, prosi za nas vse Boga! Pomagaj mi pa tudi sedaj, da bom z naj veči pobožnostjo pričujoč pri tej sveti daritvi, kjer se tvoj Božji Sin vnovič,

čeravno nekervavo daruje svojemu nebeškemu Očetu.

Od začetka svete maše do evangelija.

(Med sv. mašo premišluj Kristusovo terpljenje po peterih skrivnostih žalostnega dela sv. rožnega venca.)

1. „Jezus! ki si za nas kervav pot potil.“

Mašnik moli globoko priklonjen pred altarjem, Kristus na oljski gori na obrazu sklonjen pred nebeškim Očetom kervav pot poti. Premišluj Jezusovo žalost zavoljo tvojih grehov, in bridko obžaluj vse svoje grehe, ter moli:

O vi angelji nebeški! zavzemite se in stermite, ter se čudite, da vaš in naš Bog iz ljubezni do nas ljudi in zavoljo naših grehov na oljski gori terpi toliko žalost, da mu ne pot, ampak kri iz telesa stopa in po tléh rosí! In ti, o moja duša, premišluj s hvaležnim srcem vzroke Jezusove žalosti. P e r v i

vzrok njegove žalosti je bila sramotna smert in grozovita muka, ki jo je imel terpeti. Poslušaj, o moja duša, kaj ti Jezus govori, rekoč: Glej me, kaj za-te terpim! Glej, v kako smertno bridkost me je spravil tvoj greh. Premišljuj, da si bila ti vsega tega kriva! ti si me pripravila v tako terpljenje; ti si bila moja morivka! Tvoji grehi so mi življenje vzeli; zato namreč, ker si ti tolikokrat mojega nebeškega Očeta razžalila, sem moral jaz brez milosti umreti. Miluj me vsaj sedaj v moji žalosti s čeznatornim kesanjem zavoljo svojih storjenih grehov.

Drugi vzrok Kristusove žalosti je bilo veliko število smertnih grehov, ki so bili storjeni od začetka sveta in bodo storjeni do sodnjega dneva.

O žalostni Jezus! kdo zamore izreči tvojo žalost, ko je tvoja sveta duša gledala veliko število in studnost vseh smertnih grehov? Kako je bilo pač mogoče s toliko žalostjo tebi še živemu ostati? kako da ti ni serce od prevelike žalosti počilo? Premisli, o moja duša, kako te Jezus ogovarja! On pravi: Že sama misel na en sam smertni greh bi me bila tisočkrat umorila, ako bi me ne bila moja božja natora živega ohranila. Kaj pa da sem terpel pri pogledu na vse tvoje grehe, tega ne more noben človek zapopasti. In ti, o grešna duša! še sedaj ne obžaluješ svojih grehov in se hodiš spovedovat brez kesanja in pri-serčne žalosti!

Tretji vzrok Jezusove žalosti je bila nehvaležnost ljudi za njegovo terpljenje.

Oh! ko je ubogi Jezus videl toliko tisoč smertnih grehov, s katerimi ga bodo nehvaležni kristjani vedno vnovič križali, in s katerimi se bodo duše, z njegovo Rešnjo Kervjo oprane, zopet umazale, njegovo sveto Kri oskrunovale, in se vekomaj pogubile: takrat je njegovo presveto serce postalo žalostno do smerti. Pomisli, o grešna duša! kaj ti Jezus govori. On pravi: Oh, pomisli vendar, koliko žalosti si mi že storila, glej, kako si me do smerti mučila. Ali sem to zaslužil od tebe? O, ne terpinči me še dalje! Ne rani me več, dovolj ran si mi že vsekala.

Reci s hvaležnim srcem: O Jezus! usmili se me; nikoli več nočem grešiti; nikoli več nočem tebi biti nehvaležen, nikoli več tebe s smertnim grehom razžaliti. Nikoli

več nočem tvojega serca mučiti, ali s smertnim grehom žaliti in raniti. Oh! daj mi potrebno moč in ohrani me v svoji sveti milosti in stori me stanovitnega v mojem dobrem sklepu. Tega te prosim po tvoji veliki žalosti in bridkosti na oljski gori. Amen.

K evangeliju

reci:

Vse terdno verujem, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali in kar nam sv. mati katoliška cerkev verovati zapoveduje. Daj mi, o Bog! v tej sv. veri živeti in umreti. Amen.

K darovanju

reci:

Tebi, Oče nebeški! darujem po mašnikovem namenu kruh in vino,

ki se bota spremenila v Telo in Kri Jezusa, tvojega ljubega Sina; pa tudi svojo dušo in telo in vse, kar imam, tebi darujem.

Od darovanja do povzdigovanja.

2. „Jezus! ki si bičan bil;“

3. „Jezus! ki si s ternjem kronan bil;“

4. „Jezus! ki si težek križ nesel.“

(Mašnik odkrije kelih, Kristus je oblačil oropan in bičan. Mašnik kelih pokrije, Kristus je s ternjem kronan. Mašnik moli tiho, Kristus nese tiho težki križ.)

1. Premisli, da je bil Kristus vpervič žalostno slečen in k stebru privezan, in kako voljan in potrpeljav je bil potem za nas bičan. O kristjan! ali zamoreš Jezusovo bičanje premišljevati brez groze? Je li mogoče, da se ti ne smili terpeči Jezus, kateri se je dal za-te

nečloveško tepsti? Oh poglej, kako je tvoj Odrešenik na stebru ves razmesarjen! Glej, kako bled je njegov obraz, kako ves kervav, ves ranjen! Udje se tresejo, kolena omahujejo, ves život je bolj mertev kot živ. Naj se ti tedaj v serce smili, in reci: O Gospod! nikdar, nikdar več te nočem z grehi bičati! Nebeškemu Očetu pa reci:

O nebeški Oče! darujem ti neštivilne udarce, ktere je Jezus pri svojem strašnem bičanju prejel. Darujem ti tudi vse kaplje kervi, ktero je pri bičanju preлил. Vse to ti darujem v odpušanje svojih grehov, v zbrisanje vseh zasluženih kazni in v zadostovanje za vse svoje zamude. Tudi tebe, o najdobrotljivši Jezus! prosim: daruj ti nebeškemu Očetu svojo drago

za nas uboge grešnike prelito kri; vlij jo nad mene in nad vse grešnike, nad žive in mertve, da postanemo vsi čisti, sveti, pravični, Bogu dopadljivi, in da se zveličamo.

2. Potem, ko je bil Jezus bičan, so mu ternjevo krono na njegovo sv. glavo djali in jo tako globoko potisnili, da so ternji ne le samo kožo, ampak tudi obkostje, čelo in senci prebadali. Od dva in sedemdeset velikih ternjev prebodena Kristusova glava je bila polna lukenj, polna sv. kervi in neizrečenih bolečin. Kako je bilo vendar mogoče, da Kristus ni umerl nagle smerti? On je hotel še dalje živeti, da bi še dalje za nas terpel. Ternje ga je v glavi tako hudo žgalo, kakor da bi mu vsa glava bila v ognji, bodlo ga je in rezalo, kakor ravno

toliko nožev. Čem dalje so bili ternji v njegovi sv. glavi, tem večji je prihajala bolečina. O kristjan! vtisni si ternje Kristusove glave prav globoko v serce, obudi pri-serčno usmiljenje do Jezusa in reci:

O Jezus! hvalim in častim te za tvoje strašno kronanje in za vse ternje, ki so tvojo sv. glavo ranili. Ponižno te prosim po tvojem sramotnem kronanji, odpusti mi vse moje nečimerne in prevzetne želje in pregrešne misli. Daruj pa tudi nebeškemu Očetu svojo drago, pri kronanji za nas grešnike prelito kri; vlij jo tudi nad mene in nad vse grešnike, nad žive in mertve, da postanemo vsi čisti, sveti, pravični, Bogu dopadljivi in se zveličamo.

3. Premisli sedaj s pobožnim in usmiljenim srcem, kako ne-

dolžni Jezus ves slab in skerčen s ternjevo krono na glavi težki križ nese na goro Kalvarijo. Zlasti si k sercu vzemi bridko žalost, katero sta na tej žalostni poti preterpela Jezus in Marija takrat, ko sta se srečala. Jezus je milo pogledal svojo Mater, in Marija milo pogleda svojega Sina. Oh, boleč pogled za oba dva! Ta žalostni pogled je Sinovo in Materno serce prebodel z globoko, smertno rano, da bi bila gotovo oba umerla, ako bi ju ne bil vsegamogočni Bog podpiral. Če tudi Jezus in Marija pri tem pogledu umerla nista, sta vendar prestala bolečino, ktera se izreči ne dá. Prežalostni Sin in prežalostna Mati sta bila bolj mertva ko živa. Vendar, ko je Jezus Mariji blizo bil, ga je ona objela, rekoč: Oh, preljubi moj Sin! In Jezus

zdihe: O Marija, preljuba Mati!
Zdihni tudi ti, o kristjan! k Jezusu,
in reci mu:

O prežalostni Jezus! prosim te:
daruj nebeškemu Očetu tisti meč
bolečin, kateri je tvoje ljubezni polno
serce presunil, kadar si s križem
na rami svojo žalostno Mater sre-
čal; daruj ga za nas vse uboge
grešnike, za vse žive in mertve,
da postanemo vsi čisti, sveti, pra-
vični, Bogu dopadljivi in da se
zveličamo.

Povzdigovanje.

Pri povzdigovanji sv. Rešnjega Te-
lesa reci:

O Jezus! verujem, da si tukaj
pričujoč, ki si se dal na križu po-
vzdigniti. O Jezus! v tebe zaupam.
O Jezus! tebe ljubim čez vse.

Pri povzdigovanji sv. Rešnje Kervi reci:

O Jezus! verujem, da je tvoja sv. Kri tukaj, ktero si na sv. križu prelil. O Jezus! v tebe upam. O Jezus! tebe ljubim čez vse.

Od povzdigovanja do sv. obhajila.

Premišljuj sedaj Kristusovo terpljenje po naslednji skrivnosti:

5. „Jezus! ki si križan bil!“

(Mašnik spremeni kruh in vino v Jezusovo telo in kri, -- Kristusa na križ pribijejo. Mašnik povzdigne sv. Rešnje Telo, — Kristus je na križ povzdignjen. Mašnik povzdigne sv. Rešnjo Kri, — Kristus preliwa na križu svojo sv. Kri.)

1. Ko je krotko Jagnje Božje na križu ležalo, je vzel v roke rabelj dolg in debel žebelj. Ta dolgi, debeli žebelj je nastavil Jezusu na dlan njegove desne roke. Potem tolče z vso močjo na žebelj. Pa

kolikorkrat je rabelj na žebelj udaril, tolikokrat mu je vsaki udarec kakor z mečem serce prebodel. O bolečina nad vse bolečine! Bolečina, ki presega vse človeške moči. Enako so mu levo roko na križ neusmiljeno pribijali, in mu jo nečloveško na križ pribili!

Ko so rabeljni Kristusu roke na križ pribili, je vzel eden veliko večji, daljši in debelejši žebelj, kakor sta bila žeblija za roke, nastavi ga na sredo desne noge, in na vso moč s kladvom tako dolgo tolče, da ga skozi nogo spravi. Ko je bila pribita desna noga, je tudi po žebli v levo nogo nastavljenem tako dolgo tolkel, da jo je k križu pribil. Sedaj je tekla predraga Jezusova kri iz vseh štirih ran, kakor iz štirih studencev na tla, in on je terpel bolečine, katerih noben jezik

dopovedati, noben človeški um zapopasti ne more.

O moj križani Jezus! hvalim in častim te za neizrečene bolečine, ki si jih na gori Kalvariji preterpel pri pribijanju svojih svetih rok in nog; po tej tvoji bridki muki in po teh bolečinah te prosim: Usmili se mene, in daruj nebeškemu Očetu svoje sv. rane za vse grehe, kar sem jih kdaj s svojimi rokami in nogami storil! Amen.

O nebeški Oče! darujem ti sveto kri križanega Jezusa v hvalno in prosilno daritev, z vsemi bridkimi bolečinami, ki jih je pri svojem križanju terpel, in te prosim: vlij sveto kri njegovih prebodenih rok in nog nad-me, in nad vse grešnike, nad žive in mertve, da postanemo vsi čisti, sveti, pravični, tebi dopadljivi in da se zveličamo. Amen.

2. Potem ko je bil ubogi Jezus za roke in noge na križ pribit, so križ povzdignili, in ga s toliko močjo v izkopano jamo spustili, da se je ves Jezusov život stresel, in njegove rane na rokah in na nogah so se zavoljo teže telesa zmeraj bolj širile in neznano velika bolečina šinila mu je skozi mozeg in kosti.

Pridi sedaj, o kristjan! padi na kolena, moli svojega Zveličarja, verzi se v duhu na obraz in poljubi sveto z Jezusovo kervjo napojeno zemljo. Povzdigni svoje grešne oči k svojemu Bogu; ogleduj ga od glave do nog in vtisni si globoko v serce vse bolečine, ktere je za te preterpel, in ponižno ga prosi, rekoč: O Gospod! ne dopusti, da bi tvoje bridko terpljenje nad mano bilo zgubljeno, in ponovi sedaj za-me in za vse grešnike

svojih sedem prošenj do nebeškega Očeta, rekoč:

Oče! odpusti grehe temu, ki me prosi, in vsem živim in mertvim, da postanejo čisti, sveti, pravični, tebi dopadljivi in da se zveličajo. — Oče! sprejmi tega in vse žive in mertve v sv. raj, kakor si desnega razbojnika s križa v sv. raj sprejel. — Oče! priporoči tega in vse žive in mertve Mariji, da se po njeni mogočni priprošnji zveličajo. — Oče! zavoljo moje žalostne zapušenosti na križu te prosim, naj moja sv. kri vseh madežev grehov očisti, posveti, tebi dopadljive stori, in zveliča to dušo, ki me prosi in vse druge žive in mertve. — Oče! zavoljo velike žeje, ki sem jo na križu terpel, te prosim, vžgi v tej duši in v vseh drugih dušah veliko lakoto in žejo

po sv. Obhajilu, po pravičnosti, po vsaki čednosti in po prepevanji tvoje časti. — Oče! zavoljo toliko strašnih muk in bolečin, ktere sem na križu preterpel, te prosim, dodeli temu, in vsem poterpežljivost, da vse voljno preterpijo, karkoli jim težavnega pošlješ. — Oče! v tvoje roke izročim dušo tega, ki me prosi, in vseh živih in mertvih, da popolnoma tvoji ostanejo časno in večno. Amen.

Sveto Obhajilo.

O Jezus! kako srečen bi jaz bil, ko bi te smel sedaj z mašnikom vred prejeti! Pa nisem vreden, da greš pod mojo streho. Vendar pa želim po duhovno te prejeti. Verujem v tebe; upam v tebe, in ljubim te čez vse. Prosim te, očisti me vsega, kar ti ne dopade, in

pridi sedaj po duhovno v moje serce. Daj, da te vselej, posebno pa pred smertjo kot sv. popotnico, vredno prejmem.

Od sv. Obhajila do konca svete maše.

(Počasti na križu mertvega Jezusa, in položi ga v grob svojega serca.)

O Gospod Jezus Kristus! molim te in častim na sv. križu, na katerem si visel s ternjevo krono na glavi, si bil z jesihom in želčem napajan, si z nagnjeno glavo umerl, si bil po smerti s sulico preboden, s križa snet in v grob položen, in prosim te, dodeli mi, da svoje serce za-te očistim, da bi bilo spodoben grob, to je, da te z dolžno ljubeznijo, ponižnostjo in pobožnostjo v pre-svetem Obhajilu pogostoma prejmem in skerbno ohranim. Dodeli mi na zadnje, da se ta tvoj živi grob, to

moje serce, s tvojo milostjo napolni in da po tvojem častitljivem vstajenji na sodnji dan tudi častitljiv postane. Amen.

O žalostna Mati Božja, Marija! očisti, omeči in gani tudi ti moje serce, in sprosi mi solze prave pokore in ljubezni, zato da se moja duša grehov očisti, omeči in gane k dobremu, vname ljubezni Božje in obogati na čednostih in zaslugah, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K dokončanju sv. maše.

Blagoslovi mene in vse moje djanje in nehanje, Bog Oče, Sin in sv. Duh; in tvoj sveti blagoslov pridi čez-me in vselej pri meni ostani! — O Jezus! tebi živim; o Jezus! tebi umerjem; o Jezus! tvoj sem živ in mertev.

Amen. — Božja pomoč ostani vselej pri nas! Amen.

Tretja sveta maša.

(Krajši molitve.)

Priprava k sv. maši.

Sprejmi, o presveta Trojica! to daritev sv. maše v svojo naj višji čast in hvalo, v spomin in počenje bridkega terpljenja in grenke smerti Jezusove na sv. križu, v zahvalo za vse meni in vsem ljudem podeljene gnade in dobrote, v zadoščenje za vse moje grehe, v prošnjo za vse gnade, ki so k zveličanju moje uboge duše potrebne in koristne, v tolažbo in pomoč vsem živim in mertvim, zlasti pa za podeljenje teh . . . in teh . . . gnad.

K začetku sv. maše.

O Jezus! želim se vdeležiti presvete nekervave daritve, katero ti zopet daruješ nebeškemu Očetu. Toda kako me boš z dopadajenjem pogledal, ko me vidiš tako zakanega v grehe in slabosti! Oj ni minul dan, da bi te ne bil razžalil! Pa ponižno prosim, rekoč: O Jezus! zavoljo svoje neskončne ljubezni, usmili se me. Oče nebeški! spomni se smertnih bridkost svojega Sina na oljski gori, njegovih neizrečeno velicih bolečin, njegovega kervavega bičanja in ternjevega kronanja, njegovih presvetih rán in grozovitne smerti na svetem križu, s katero je on mene odrešil in mi nebesa zaslužil, in usmili se me. O sveti Duh! zavoljo rán in bolečin Telesa Kristusovega, usmili

se me. O presveta Trojica! ki si milostno sklenila po Jezusu Kristusu svet odrešiti, zasliši glas svete rešnje Kervi Jezusove, ki za-me k tebi kliče, in usmili se me. Ne glej na množico mojih grehov, ampak na moje skesano, poterto in zavoljo storjenih grehov žalostno serce, in usmili se me. Glej, greh se mi sedaj studi, in s pomočjo tvoje milosti ne bodem nikdar več vanj privolil.

Glorija ali slava.

Iz ljubezni do nas, grešnih ljudi, si, o Jezus! iz nebes prišel na zemljo ter si se dal zaničevati, križati in umoriti. Čast in slava ti bodi, o Jezus Kristus, Sin in Jagnje Božje, umorjeno za moje odrešenje! Čast in hvala ti bodi, Oče nebeški, ker iz ljubezni do mene svojemu

edinorojenemu Sinu nisi prizanesel, temuč si ga dal v terpljenje in smert! Čast in hvala ti bodi, o sveti Duh, vir ljubezni in milosti, ki serca vernih s svojo lučjo in tolažbo napolnuješ! O, da bi zamogel tebe, presveta Trojica! tako častiti, kakor te angelji v nebesih častijo in slavijo. Ž njimi sklenjen kličem sedaj: Čast Bogu na višavi, in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!

Evangelij.

O Jezus! iz nebes si na zemljo prišel nam sv. evangelij oznanovat. Z njim si nam pokazal pot, ki pelje v večno življenje, k večnemu Bogu, k ljubim angeljem in svetnikom v sv. nebesa. O koliko hvalo sem ti za to dolžan! S čim ti hočem svojo ljubezen poverniti?

S tem, da bom natanko živel po naukih sv. evangelija. Ogibal se bom na vso moč greha, kakor strupene kače; dobrega delal, kolikor mi bo mogoče. Mislil bom čez dan na tebe, ter vse delal le v tvojem imenu. Pred tvojim obličjem hočem hoditi, in to resnico vedno v spominu imeti, da si povsod pri meni, in vse vidiš in slišiš, karkoli delam in govorim.

Darovanje.

Z mašnikom se sedaj združim, o preljubi Bog! in rečem: Vzemi, Oče nebeški! ta čisti dar, kterega ti tvoj mašnik daruje v tvojo Božjo čast. Darujem ti ta sv. dar v zadobljenje odpušanja grehov. Darujem ti ga z mašnikom vred v zahvalo za vse na duši in na telesu prejete

dobrote in milosti. Darujem ti to prosivno daritev, in prosim, spoznaj v njej glas svojega umirajočega Sina, ki za nas prosi za milost in blagoslov. Bolečin, solz in molitve svojega umirajočega Sina ne boš zaverigel. Naj se po tej daritvi tvoja milost razlije čez vse ljudi, ki te že poznajo in ljubijo in ki te še ne poznajo in ne ljubijo. Nedolžne ohrani, grešnike spreoberni, zdravim pomagaj, da v tvojo čast delajo, bolnike podpiraj, da v tvojo čast terpijo.

Darujem ti, o nebeški Oče! tudi samega sebe, vse svoje dušne in telesne moči. Naj bodo vse moje misli, želje, besede, djanje in nehanje v tvojo čast obrnjene; naj se zgodi v vseh rečeh popolnoma tvoja sv. volja nad mano!

Pred povzdigovanjem, ali tiha maša.

Predeu pride tisti sveti trenutek, ko stopi Jezus na altar, te prosim, o nebeški Oče! ozri se na sveto katoliško cerkev in blagoslovi jo; napolni s sv. Duhom rimskega papeža, našega škofa in naše dušne pastirje, našega cesarja in vse gosposke, da delajo vse po tvojih zapovedih. Dodeli tudi mojim staršem, bratom, sestram, sorodnikom, dobrotnikom vse, kar jim je k zveličanju potrebno. Spomni se onih, ktere sem kdaj pohujšal; spomni se slednjič tudi mene nevrednega grešnika. Kličem za priprošnjo preblazeno Devico Marijo, sv. aposteljne in mučenike, svete spoznovalce in device in vse svetnike Božje. Zavoljo njih prošnje se me usmili! Serce mi očisti, dušo mi ozdravi;

hudo poželenje v meni pogasi; v skušnjavi me brani; v terpljenji me podpiraj, k zmagi mi pomagaj; in ako sem zavoľjo svojih grehov večno pogubljenje zaslužil, mi po Jezusovem zasluženji dodeli pravo pokoro in večno življenje. Amen.

Med povzdigovanjem.

O presveta Hostija, v kateri je Jezus Kristus pričujoč! Bodi sto in stokrat počešeno, o presveto Rešnje Telo!

O presveta Rešnja Kri Jezusova! ktera si bila za-me na križi prelita, bodi sto in stokrat počešena!

Po povzdigovanji.

Oče nebeški! ne glej sedaj name grešnega otroka, ampak ozri se na svojega Sina, kateri ti sedaj

kaže na kervavo daritev svojega terpljenja in svoje smerti, ki jo tebi daruje v spravo mojih grehov in v zveličanje moje uboge duše. Zavoljo te daritve se usmili mene in daj, da bom deležen v popolni meri njenega sadú. Verujem, da je Jezus Kristus v podobi kruha in vina na altarji pričujoč. Upam pri tebi, nebeški Oče! odpušenje grehov, milost in usmiljenje doseči, ker presveta Rešnja Kri Jezusova kliče za milost in usmiljenje za-me pred tvojim Božjim tronom. Ljubim te, o moj Bog! čez vse; in kako strašno nehvaležen bi bil, ako bi te ne ljubil! Nikdar te nočem več z grehom žaliti; zakaj kako bi zamogel še kdaj tebe žaliti, in ti tvojo toliko ljubezen z gerdo nehvaležnostjo povračevati! O moj Bog! ne pripusti nikdar tega, ter pod-

piraj moj terdni sklep s svojo vsegamogočno gnado.

Usmili se, o Bog! tudi ubogih duš v vicah; reši jih terpljenja. Usmili se zlasti duš mojih staršev, bratov, sester, sorodovincev, dobrotnikov in vseh onih, za ktere sem posebno dolžan moliti. Slišim jih v duhu, kako me usmiljenja prosijo, da naj jim na pomoč pritečem zlasti z daritevjo sv. maše. Zapovej, večni Oče! naj ta presveta Rešnja Kri Kristusova, ki je v kelihu na altarji, ohladi pekoči ogenj vic, da po njej očišene se radostno preselijo na mesto večnega počitka. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ! usmili se nas! Reši nas vseh preteklih, pričujočih in prihodnjih zlegov in po prošnji presvete Device Marije, sv. aposteljnov

Petra in Pavla in vseh svetnikov, dodeli nam milostljivo mir v naših dnevih, da bomo po tvojem neskončnem usmiljenji podpirani, vsega greha prosti in vsacega nepokoja obvarovani.

Zavživanje.

O moj ljubi Jezus! terdno verujem, da si resnično tukaj pričujoč. Ponižno te molim in častim. Nisem vreden približati se tvoji sv. mizi; pa vendar upam, da me ne boš zaverigel. Želim, sklenem in terdno obljubim poboljšati svoje življenje, da bom zamogel v prihodnje pogostoma vredno pristopiti k sv. Obhajilu. Danes pa pridi, ljubi Jezus! s svojim duhom, s svojo ljubeznijo, s svojo gnado v moje serce, ter ga z lepimi čednostmi obilno obogati. V duhu se sklenem

s teboj, kakor da bi te v resnici prejel; ne daj, da bi se kdaj od tebe ločil. Stori, da postanem pohleven in ponižen po tvojem zgledu; daj, da voljno terpim in umerjem, kakor ti; pomagaj mi s svojo vsegamogočno gnado, da vedno po tvojih sv. naukah in zgledih živim.

Konec sv. maše.

Nebeški Oče! sprejmi milostljivo to daritev sv. maše, katero sem z Jezusom vred tebi daroval. Odpusti mi vse mlačnosti in raztresene misli mojega serca; in kar je manjkalo moji pobožnosti, dostavi milostno ti iz neskončnega zaklada Jezusovega zasluženja. Sedaj me blagoslovi, o presveta Trojica! vnemi me k vsemu dobremu; stori, da bom z veseljem spolnoval tvojo sv. voljo in vse dolžnosti svojega stanú;

ti vodi vse moje misli, besede in djanja danes in vse dni do konca mojega življenja, da veselo in pošteno živim, ljubezen in dobrotljivost skazujem vsem ljudém in enkrat sveto sklenem svoje življenje. Blagoslovi me, vsegamočni Bog, Oče, Sin in sv. Duh!

Blagoslovi, o Marija! tudi ti sedaj mene; bodi danes in vselej in posebno mojo zadnjo uro moja mati in pomočnica, da vselej zvest ostanem tvojemu Sinu. Ne jenjaj prositi za-me, da se ne pogubim, temveč da pridem srečno k tebi v svete nebesa in s teboj vred častim in ljubim tvojega Sina in svojega Boga vekomaj! Amen.

Sveta maša.

Kirije.

Pred Bogom pokleknimo.
 Povzdignimo serce,
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbríše grehe naše,
 Naj var'je nas nadlog!

Glorija.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudém;
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsim stvarém.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ti sam, o Bog, si svet!

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot;
 Temoto razsvitljuje,
 Nas var'je grešnih zmot.

Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči:
 Po njem se vsi ravnajmo,
 Da vsak sveto živi.

Darovanje.

Sprejmi Bog, Oče večni,
 Od nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni,
 Damò na tvoj altar
 Za svoje hudobije
 In celega sveta.
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost dá.

Sanktus.

Svet, svet, svet, Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse,
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje,
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen, povikševan,
 Odrešit vse narode,
 Od Boga nam poslan!

Po povzdigovanji.

O angeljci hitite,
 In pridite z nebes,
 Z nam' sveti Kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsim telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 Da b' skoraj šli v nebesa,
 Ga gledat in častit.

Zavživanje.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca hrepenim!
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim.
 Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš!
 Pokaži milost svojo,
 Da v duhu v mene greš!

Konec.

Svet' dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogú;
 Očetu darovali
 Njegovega Sinú.

Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to.
 Naj bode vsim zastava,
 Da pridemo v nebo.

Molitve,

**ktore naj se z mašnikom vred opravijo
 po vsaki tihi sv. maši.**

(Klečé.)

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

Od. Da bodemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

O Bog, naše pribežališe in moč, poslušaj pobožne prošnje svoje Cerkve in dodeli, da na priprošnjo častitljive in brezmadežne Marije Device, Božje porodnice, svetega Jožefa, tvojih svetih aposteljnov Petra in Pavla in vseh svetnikov, kar v sedanjih stiskah ponižno prosimo, v resnici dosežemo, po ravno tistem Kristusu Gospodu našem.

Od. Amen.

(300 dni odpustka po vsaki sv. maši. Leon XIII.
6. prosinca 1884.)

Sveta pokora.

Molitev pred spraševanjem vesti.

Sveti Duh! prosim te z vso ponižnostjo, pridi in razsvetli moj spomin, in daj mi gnado svoje grehe tako spoznati, kakor jih bom spoznal ob smertni uri, in ko bom stal pred sodnjim stolom Božjim. Daj mi tudi gnado, da njih hudobijo in gnjusobo prav spoznam, in omehčaj mojo voljo, da jih iz ljubezni do tebe obžalujem in za vselej zapustim.

O moj usmiljeni Zveličar! kateri si vsaki čas pripravljen grešnike sprejeti in jim grehe odpustiti, če se skesani k tebi povernejo; poglej tudi mene ubozega grešnika, kateri se z mnogimi nezvestobami in pregrehami obtežan zopet k tebi

nazaj povernem, da v zakramentu sv. pokore odpušanje zadobim.

Sveta Marija, Mati milosti Božje in pribežališe vseh ubogih grešnikov! ki si toliko ljubeznjiva vsem, kateri resnično obžalujejo svoje grehe, stoj mi sedaj na strani s svojo mogočno pomočjo, da si vest natančno izprašam, sveto spoved dobro opravim, v nji odpušanje in gnado resničnega spreobrnjenja zadobim.

Sedaj vest izprašuj čez grehe:

I. Zoper Boga.

Si se li v službi Božji leno in nemarno obnašal, jutranjo in večerno molitev opušal, ali jo brez pobožnosti opravljal? Si se v cerkvi pogovarjal, bil radovoljno razmišljen, si se po ljudeh oziral, ali z nečimerno obleko druge pohujšal?

Si li ob nedeljah in praznikih iz lenobe sv. mašo zamudil in koliko maše, ali pridigo in keršanski nauk opušal?

Si nemara nedelje in praznike skrunil z grešno igro, plesom, pijančevanjem, po grešnih potih hodil, se zoper sveto čistost kaj pregrešil?

Si morebiti iz navade pri praznih rečéh ime Jezus ali Marija izrekoval, Boga na pričo klical, ali sv. zakramente v jezi imenoval?

Si v križih in nesrečah zoper Boga godernjal, do njega nezaupnost kazal, ali se Božjemu navdajanju ustavljal?

Ali si vsako jutro Bogu sebe in vse svoje djanje daroval, čez dan se ga spominjal, in se mu za prejete dobrote zahvaloval?

Si li telesne ali dušne darove sebi in ne Bogu pripisoval, in se zaradi njih čez bližnjega povikševal? Si dobro storil ali lepo živel le zato, da bi ljudem dopadel?

Si li sv. spoved ali sv. obhajilo po nevrednem prejemal? Na primer: Če si pri spovedi velik greh zmanjšal, zamolčal, ali se ga brez pravega kesanja in terdnega sklepa poboljšanja obtožil? Morebiti spovedanih velicih grehov po spovedi nisi

zapustil, ampak jih kmalo ponavljal, in v hudobni navadi dalje živel?

2. Zoper bližnjega posebej.

Otrok sprašuj se: Si li bil svojim staršem vselej pokoren, si jih spoštoval, ljubil? Jim nisi gerdih imen dajal, jih nisi z gerdim obnašanjem žalil in jezil, jih celó klel, jim kaj žalega storil, jih udaril? Nisi kaj hudega od njih govoril, jih nisi v revšini ali boleznih brez pomoči pušal? Si li njih zadnjo voljo natanko spolnil, in za-nje molil?

Oče ali mati, sprašuj se: Si li za življenje, čistost, podučenje in pobožnost svojih otrok skerbel; si jih k molitvi, k obiskovanju cerkve, k večkratni vredni prejemi sv. zakramentov priganjal; ali pa jim pregledoval, jih le samó v jezi, s kletvijo in preojstro strahoval; si li enega zmed otrok preveč ljubil in s tem druge otroke žalil; nisi svojih otrok od slabih tovaršij, vasovanja in nevarnega znanja odvráčeval; ali si jih celó sam pohujšal?

Keršanski posel, sprašuj se: Si li svoje vikši spoštoval, jih vbogal; si mo-

rebiti od njih hudo govoril; jim bil nezvest, jim škodo delal; ali si se jim v grešne reči vdal?

Keršanski vikši, sprašuj se: Si li bil do podložnih terd, brez keršanske ljubezni? Ali si za njih dušno srečo in telesne potrebe skerbela, na njih zadržanje pazil, jih k Božji službi in k spovedi priganjal? Jih li nisi z delom preobkladal, v boleznih zapustil; ali jih celó kdaj pohujšal?

Zoper bližnjega sploh.

V mislih. Si li druge slabo sodil, natoleceval, njih djanje slabo razlagal? Si li bližnjemu hudo želel, se njegove nesreče veselil, zaradi sreče pa žaloval; ga sovražil, mu škodovati želel!

V besedah. Si li bližnjega zmirjal; zaničljivo ž njim govoril; mu slabosti, pregreške očital? Si za herbtom njegove čednosti zmanjševal, pregreške pa povikševal; njegovo djanje slabo razlagal; ali iz napuha, jeze ali jezičnosti o njem slabo govoril? Si li kaki osebi razodel, kaj je kdo čez njo govoril in s takim

podpihovanjem prepir in sovraštvo med ljudmi delal? Si li popravil škodo, bližnjemu storjeno z jezikom, ravno tako kakor s tatvino storjeno?

V djanji in nehanji. Si nemara bližnjega poškodoval na telesu, ali na blagu, s tatvino, goljufijo; na duši s pohujšanjem, tedaj postavim, z gerdim obnašanjem, razuzdanim pogledom, nespodobno nošo, z nesramnim pogovarjanjem, petjem, poljubovanjem ali preprijaznim pečanjem, ali nečistim djanjem? Si bil neusmiljen proti revnim, si zamudil dobro delo, ali nisi bil zvest v spolnovanji svojih stanovskih dolžnost?

3. Zoper samega sebe.

Si ne mara telesu preveč stregel, s preobilnim spanjem, pohajkovanjem, vasovanjem, plesanjem, pijančevanjem in praznim, nepotrebnim čenčanjem?

Si nisi prizadeval za keršansko krotkost in poterpežljivost, ampak si se za vsako reč jezil, jezo priderževal; preveč žaloval, ali nezmerno se smejal; resnice ne govoril?

Si se v nečistih mislih in željah radovoljno mudil, taistih sam kriv bil: s pogledom, poslušanjem, plesom, obiskovanjem slabih tovaršij, shajanjem in prijaznim razgovarjanjem z osebami drugega spola?

Si se morebiti zoper sveto čistost v djanji pregrešil, sam seboj, z drugim, ali s svojim spolom?

Sprašuj si vest tudi: čez 5 cerkvenih zapoved, čez 7 poglavitnih, 6 grehov zoper sv. Duha, 4 v nebo vpijoče, 9 ptujih grehov in čez telesne in dušne dela usmiljenja.

Molitev po izpraševanji vesti.

Naj milostljivši Jezus! pred teboj klečim in spoznam svoje grehe in njih hudobijo. Sramujem se še k tebi klicati. Pa kam hočem iti, kakor k tebi, o križani Jezus! O moj Zveličar! žal mi je, iz serca mi je žal, ne zavoljo kazni, ki sem jo zaslužil, temveč zavoljo tvoje

ljubezni, ki sem jo zaničeval, ko sem grešil. Le strahuj me, kolikor koli, samo svoje ljubezni mi ne odtegni. Tvoje presvete rane so moje upanje in tvoje razpete roke moja tolažba. Ves skesan, pa tudi poln zaupanja klečim pred teboj, kakor uni grešnik v tempeljni, in terkam ves žalosten na grešno serce in kličem: O Gospod! bodi mi grešniku milostljiv! Usmili se svoje revne, uboge stvari, in daj mi pravo priserčno žalost čez vse moje grehe! Daj mojim očem bridke solze, da objokujem svojo nezvestobo. Glej! iz serca mi je žal, da sem zopet žalil tebe, onečastil tvojo sveto za-me prelito Rešnjo Kri, svojo dušo omadežal in sv. Duha pregnal si iz serca.

O Gospod! ozri se na-me in blagoslovi moj terdni sklep, ki ga

sedaj v tvoji presveti pričujočnosti storim, da nočem nikdar tvoje božje ljubezni z nobenim grehom več razžaliti, temuč resnično sklenem, vsega se skerbno varovati in ogibati, karkoli bi bilo tvojim prečistim očem nedopadljivo. O moj nebeški Oče! nikdar ne dopusti, da bi se kdaj še z grehom od tebe ločil! Raji me tepi, pošlji mi nadloge ali pa me pokliči iz tega grešnega življenja, ako previdiš v svoji vsegavednosti, da bi imel zopet zapraviti tvojo gnado in prijaznost, in žaliti tebe, svojega Očeta, svojega Stvarnika in Gospoda!

Preden pa pokleknem, večni Oče! pred tvojega postavljenega namestnika in se svojih grehov obtožim, darujem v zadostenje za vse svoje storjene grehe, v nadomestenje svojega tako nepopolnega

obžalovanja, tvojemu Božjemu veličastvu vse zdihljeje, vse solze in kri tvojega Božjega Sina, mojega Gospoda Jezusa Kristusa, katero je prelil za moje grehe v svojem bridkem terpljenji in ob svoji grenki smerti na križu. O Bog! zavoljo Jezusa se me usmili, in bodi milostljiv meni, ubogemu nehvaležnemu grešniku! O Jezus! tudi ti se me usmili, in daj mi svojo pomoč, da se sedaj vseh svojih grehov čisto in s skesanim srcem spovem! Amen.

(Če ti je kak greh v navado prišel, stori terden sklep, grešne priložnosti se varovati, in se vseh potrebnih pripomočkov poslužiti, da se v greh zopet ne poverneš.)

Molitev po spovedi.

O Gospod! naj ti bo dopadljiva ta moja spoved. In po tvojem

usmiljenji naj bodo zbrisani vsi moji grehi tudi v nebesih na prošnje tvoje preblazene, vselej deviške Matere Marije in vseh tvojih svetnikov. O nedolžno Jagnje Božje! očisti me bolj in bolj s svojo sveto Kervjo, odpusti mi vse razžaljenja, ki sem ti jih prizadel, in vnemi me potem s svojo sveto ljubeznijo. Ljubim te čez vse, ljubim te iz vsega serca. Živa stvar ni vredna vse moje ljubezni, ampak le samo ti, o Bog! In če vidiš, da te moje serce premalo ljubi, spreoberni ga; le eno besedo reci, in moja duša bo ozdravljena. Ozri se na-me in usmili se me, kakor si se ozerl na Petra in Marijo Magdaleno; in kakor skesani Peter bom jokal, in kakor spokorna Magdalena bom tebi pri nogah sedel, jih poljuboval in s solzami umival.

Tebi, o moj Bog! darujem svoje serce, tebi ga izročim. Vse, kar ti ne ljubiš in sovražiš, tudi jaz sovražim; kar pa ti hočeš in ljubiš, hočem tudi jaz in ljubim.

Če se na svojo slabost ozrem, se bojim; ali če svoje misli na te obernem, ker si vsegamogočen in neskončno dobrotljiv, imam serčnost in zaupanje, da mi boš pomagal, ter zamorem tebi zvest ostati.

O Mati Božja, moja besednica Marija! ti si za Bogom prvo pribežališe in upanje grešnikov! Glej, k tebi se zatečem jaz ubogi grešnik, bodi moja srednica in priprošnjica, prosi za-me in stori, da po tvoji priprošnji svoje življenje resnično poboljšam, Boga nikdar s kakim grehom ne razžalim, temuč ga resnično in za vselej ljubim. Amen.

Sveto Obhajilo.

Molitve pred sv. Obhajilom.

Vera.

Verujem, o moj Jezus! da si v sv. Rešnjem Telesu resnično pričujoč z dušo in s telesom, s kervjo in z mesom, pravi Bog in človek skupaj, ravno tisti Jezus, ki si na svet prišel in po svetu hodil, učil in zadnjič terpel in umerl, in sedaj sediš na desnici Boga Očeta, v sv. Rešnjem Telesu pa živiš na zemlji, da nas poživljaš. Verujem, da se po vredno prejetem sv. Obhajilu s teboj živo sklenem, tako da potem ne živim več sam, ampak ti v meni živiš. Po nevredno prejetem sv. Obhajilu, česar me ti, o večni Bog! obvaruj, pa bi te v svojem sercu

vnovič križal, in si sodbo jedel v večno pogubljenje. Vse to verujem, ker si ti to razodel; pomnoži, o Jezus! v meni sv. vero.

Upanje.

Ti si tako milostljiv, moj preljubi Odrešenik! da se daš vsem in vsacemu zavžiti, ker želiš vse zveličati. Zavoljo čistih duš, ktere tako močno ljubiš, terpiš, da te tudi nečisti prejeti zamorejo, in poterpežljivo njih spreobrnjenja čakaš, dasiravno ti delajo toliko nečast! Ker si tako usmiljen in ljubeznjiv, o moj Gospod! in si resno prizadevam vredno te prejeti; zato terdno upam, da mi to sv. Obhajilo po tvoji milosti ne bo v pogubljenje, ampak v večno življenje; da mi boš sedaj odpušanje grehov, po smerti pa večno zveličanje do-

delil. Vse to upam zato, ker si mi ti obljubil, o Jezus! ki si vsega-mogočen, neskončno dobrotljiv in usmiljen ter zvest v svojih obljubah. Poterdi, o Jezus! moje upanje.

Ljubezen.

Ljubim te, o Jezus! ker si vse ljubezni vreden. Iz ljubezni do mene si ta presveti zakrament postavil, zato da se z mano revno in grešno stvarjo zedinjaš. O ljubezen, o skrivnost ljubezni! Kaj naj ti dam, o Jezus! s čem naj ti tvojo ljubezen povračam, s katero mene ljubiš! To je nemogoče; zakaj jaz te ne morem tako ljubiti, kakor ti mene ljubiš. Vendar želim in upam te tako močno ljubiti, kakor je človeku mogoče Boga ljubiti. O Jezus! vnemi z ognjem svoje velike ljubezni v meni vsaj iskrico prave,

goreče ljubezni do tebe, takrat še zlasti, kadar te bom prejel. Usliši sedaj mojo ponižno prošnjo, in pomnoži v meni sveto ljubezen!

Čudenje.

Ljudje si štejejo v posebno gnado, če jih kak pozemeljski kralj, ali le samo kdo njegovih služabnikov obiše: ti pa, o Sin Božji! hočeš sam k meni priti, me obiskati, me s svojim presvetim Telesom živiti in se z mano popolnoma skleniti! O koliko ljubezen, koliko dobroto ti, moj Jezus! meni ubogemu grešniku skazuješ? O koliko ljubezen in hvaležnost sem ti dolžan za to neizrečeno veliko milost! Vse, kar je v meni, naj se čudi, in od veselja poskakuje takrat, kadar bo moja duša popolnoma v tebi, mojem Bogu, in ti, moj Bog, v meni!

Ponižanje.

Oh, ne vém, kaj bi storil! Želim te v svoje serce prejeti, o Jezus! ali moja vest, moji storjeni grehi me od tebe odvrtačujejo, ko vendar moje serce po tebi hrepeni. Ti, o moj ljubi Zveličar! me kličeš in vabiš k tebi priti, da mi moje grehe in slabosti odvzameš, in me močnega in v dobrem stanovitnega storiš. Ali če grem k tebi, te v presvetem Zakramentu prejet, se bojim sodbe; če se pa od tebe ločim, ki si moje življenje, se smerti bojim; in zbegajo me te misli. Pa bolje je, da k svojemu nebeškemu Zdravniku grem, kakor da bi še dalje bolan bil, in v svoji dušni bolezni umerl. O Gospod, pomagaj mi!

Prošnja.

Pridi skoraj, o nebeški Zdravnik! in ozdravi mojo bolno dušo; zakaj nič drugega ni treba, kakor da le z besedo rečeš, in ozdravljena bo moja bolna duša. Pridi skoraj, o preljubi Ženin čistih duš! Pridi, o Jezus! pa preden prideš, daj mi svatovsko oblačilo, namreč svojo ljubezen in sveto gorečnost toliko duš, ktere po tebi zdihujejo, ktere te z veliko notranjo sladkostjo prejemajo, in brez tebe živeti ne morejo. Njih svete želje so tvoji darovi, njih goreča ljubezen je delo tvojega v ljubezni gorečega Serca. Ti zamoreš ravno tako z ognjem svoje goreče ljubezni tudi moje merzlo serce ogreti in z ljubeznijo vneti. Nikakor nisem vreden tolike milosti; pa spomni se, o usmiljeni

Jezus! svoje milosti, ozri se na ljubezen svojega premilostnega Serca, ktero vedno goreče žarke svoje ljubezni na vse kraje svetá razliva: glej! tukaj je grešnik, kateri jih silno potrebuje; po njih si zamoreš pridobiti moje serce, in sebi storiti veselje, ki duše neizrečeno ljubiš.

(Če utegneš, moli naslednjo prelepo molitev; če ne, začni precej: „Hrepenenje ravno pred sv. Obhajilom“, str. 331.)

Molitev pred sv. Obhajilom.

O moj Jezus! želim, naj bi zamogel neprenehoma bridko jokati, da bi s temi solzami očistil svojo dušo vseh madežev, ker si jo hočeš izvoliti za svoje prebivališe. O da bi zamogel svoje serce vseh madežev očišeno tebi, o Jezus! vse čisto darovati v prebivališe, da bi bilo tebe, ne smem reči vredno,

pa vsaj manj nevredno. Ali, ako bi mi bilo dano tudi tisoč let živeti, bi se vendar ne mogel za sprejemo tako imenitne skrivnosti vredno pripraviti. Zatoraj se veržem, o moj preljubeznjivi Jezus! tebi k nogam v ponižnosti svojega serca, in te priserčno prosim, pripravi me do-
 brotljivo ti sam za to nebeško večerjo, da bom vreden se je vdeležiti v tvojo čast, v zveličanje svoje duše in v zveličanje vsega svetá. Darujem ti, o moj presladki Jezus! svoje serce, dam ti popolnoma vsega in te prosim, omij ga z vodo svoje svete strani, olepšaj ga z naj večí svetlobo, s tem da ga s predrago kervjo svojega presladkega Serca porosiš; vzemi ga popolnoma v svojo oblast in skleni se z njim, peljaje ga skozi ogenj in skozi dišave svoje večne ljubezni.

O Jezus! glej, bliža se ura, tista naj srečniši ura, ko bom tebe, svojega Boga, v svoje serce sprejel! O preljubeznjivi Zveličar! naproti ti grem in te prosim, raztegni svoje svete roke, kakor si jih raztegnil takrat, ko si jih na križ pribiti dal, da mene objameš in na svoje Serce pritisneš. Jaz pa ne odprem le svojih rok, ampak tudi svojo dušo in svoje serce, da te peljem v naj skrivniši dno svojega revnega serca. Želim imeti vse čednosti, naj večji hrepenenje in spoštovanje do tebe. Želim imeti čistost angeljev, ljubezen aposteljnov, svetost spoznavalcev, nedolžnost čistih devic. Želim te sprejeti s tisto priserčno pobožnostjo, s katero te je sprejela Marija prečista Devica, ko si se včlovečil, in potem pri sv. Obhajilu.

Da tebi, o presladki Jezus! spodobno prebivališče pripravim, ti darujem vse pripravljane, vso pobožnost, vse čutila in vso ljubezen, s katero so te prejemale tvoji svetniki, posebno tvoja preljubeznjiva mati Marija. Darujem ti tvoje lastno Serce, ki ima neskončno vrednost, vse čednosti in nebeške milosti, s kterimi ga je presveta Trojica tako obilno napolnila. In v tako ozaljšano serce pridi, o Jezus! Moja duša po tebi hrepeni, moje serce po tebi zdihuje. Povabim te v svoje serce z naj večji pobožnostjo, z naj večji ljubeznijo. Pridi torej, moj naj ljubeznjivši Zenin! pridi skoraj v revno hišico mojega serca! Pridi, moj nebeški Zdravnik in ozdravi mojo bolno dušo! Pridi, moj ljubi Jezus! in kadar uslišiš mojo prošnjo in v moje serce prideš, postoj do-

brotljivo nekoliko časa pri meni, ne zaverzi revnega stanovanja, temuč prebivaj v meni. Amen.

Hrepenenje ravno pred sv. Obhajilom.

Pridi k meni, o Jezus! ti naj lepši izmed vseh, in rani mojo dušo z žarkom svoje svete ljubezni. Pridi, ti luč svetlobe Božje, in razsvetli me! Pridi, ti vedno tekoči studenec nebeške sladkosti, in napoji me! Pridi, ti veselje angeljev in vseh pobožnih duš, in razveseli mojo ubogo dušo s svojim svetim obiskanjem. Pridi, o moj Jezus! in ljubi me, in daj, da tudi jaz tebe ljubim; da te vselej spoznam z živo vero, in na te vse svoje zaupanje stavim.

Pridi, o moj Jezus! in posveti me s svojim svetim mesom; zedini se z menoj, da bom s tabo enega

duha, da ne živim več jaz, temveč da ti v meni živiš.

Kako mil in ljubeznjiv si ti, o moj Zveličar! da se tako globoko ponižaš k meni priti. Dodeli meni, ubogemu grešniku, po svoji milosti popolno kesanje, sv. odvezo in odpušanje vseh mojih grehov. Amen.

Molitve po sv. Ohhajilu.

Zahvala.

Ti, o Jezus! moj Gospod in Bog, si sedaj k meni prišel, in v meni prebivaš po božji in človeški natori; ti, Sin Božji in Bog ljubezni, imaš sedaj svoj sedež v mojem sercu! O predobrotljivi Jezus! kdo sem jaz, da si se ponižal k meni

priti! Kako se ti zamorem vredno zahvaliti za tvojo neskončno veliko ljubezen do mene, nevrednega grešnika! Ker jaz tega storiti nisem v stanu, torej ponižno prosim: naj te hvali zato večna ljubezen tvojega Božjega Serca. Naj ti nebo in zemlja in vse stvari z mano vred neprenehoma čast in hvalo dajejo za toliko milost, ki si mi jo, o ljubi Jezus! ravno sedaj skazal.

Ljubezen.

O Jezus! daj, da te resnično ljubim iz vsega serca, iz vse duše, in sicer tako, kakor si vreden ljubljen biti. O daj, da te ljubim s tako gorečo ljubeznijo, s kakoršno te ljubi Marija, tvoja preblažena Mati, s kakoršno te ljubijo vsi sveti angelji in izvoljeni Božji. Ker pa vem, da te tako ljubiti nikdar za-

mogel ne bom, zato te prosim, o Jezus! vžgi moje serce z ognjem svoje Božje ljubezni, da te bom vsaj tako močno ljubil, kolikor te ljubiti zamorem; da te ljubim čez vse, da te ljubim le zavoljo tebe samega, in zanaprej nič družega ne ljubim, kakor le tebe samega. Poterdi me s svojo gnado v tem sklepu, in ohrani moje serce vedno v svoji ljubezni.

Darovanje.

O moj Jezus! v zakramentu svoje presvete ljubezni si se meni vsega daroval; vsega brez izjeme se tudi jaz darujem tvojim presvetim rokam. Stori z menoj, karkoli hočeš. Vse moči svojega telesa in svoje duše, svoje serce in svojo voljo, vse ti dam. O naj ti dopade ta moj dar; posveti ga in zedini

ga s tistim velikim darom, kterega si ti svojemu nebeškemu Očetu na križu daroval, da bo popoln dar, vreden njegovega Božjega veličastva! Nikdar ne pripusti, da bi še kdaj v greh privolil, ker si me sedaj nasitil s svojim mesom in napojil s svojo kervjo, in si v last vzal moje serce.

(Če utegneš, moli še naslednjo prelepo molitev; če ne, začni precej: Prošnje po sv. Obhajilu, str. 340.)

Molitve po sv. Obhajilu.

O moj naj dobrotljivši Jezus! prišel si sedaj k meni, v moje tako nečisto in s toliko grehi omažežano serce. Veržem se k tvojim svetim nogam z vso ponižnostjo in te prosim: odpusti mi prederznost, da sem tebe svojega Gospoda tako zanikerno in slabo, s tako majhno

pobožnostjo sprejel. Češen in hvaljen bodi, presladki Jezus! da si mi dal zavžiti sv. Telo in svojo sv. Kri. Hvali Gospoda za to neskončno milost, moje serce, moja duša, in moje telo! Hvalite ga moji počutki, moje dušne in telesne moči in vse stvari Božje, hvalite ga z menoj in pojte zato zahvalo mojemu presladkemu Jezusu! Darujem ti ta presveti Zakrament, ktere ga si mi sedaj po svoji veliki dobroti zavžiti dal, v zahvalo za vse gnade in dobrote, kar si mi jih kdaj pri sv. obhajilu dodelil, in kar jih boš dodelil vekomaj dušam, ki te v tem sv. Zakramentu prejemajo. Darujem ti ga za odpušanje grehov, kar sem jih storil, kolikorkrat si nisem skerbno prizadeval za potrebno pripravo in pobožnost ga vredno prejemati. Darujem ti ga

poslednjič v zahvalo za neskončno veliko ljubezen, da si dobrotljivo povabil k tej sv. Večerji mene naj revnišega grešnika. In ker se ti ne morem spodobno zahvaliti, ti darujem v zahvalo tvoje presladko Serce, tisto presveto Serce, ki je polno hvaležnosti, in ki neskončno daleč preseže v hvaležnosti in vseh čednostih vse druge serca.

O sveti nebeški Oče! glej, prejel sem tvojega preljubega Sina in ga še imam v sercu, ki se mi je samega dal in se z menoj združil. Vzamem ga v duhu v svoje roke in ti ga darujem s tisto ljubeznijo, s katero se ti je samega sebe daroval. Ozri se milostljivo na to daritev, katero tebi svojemu živemu Bogu darujem v tvojo večno čast in v tvoje neskončno dopajenje. Darujem ti jo za-se in za

vse tiste, za ktere sem dolžan moliti; darujem ti jo v zahvalo za vse dobrote, kar si jih nam dodelil, in v zadostenje za vse, kar je bilo pri naših čednostih in dobrih delih pomanjkljivega. Darujem ti jo, da nam milostno dodeli gnado in usmiljenje, da nas v naših dušnih in telesnih potrebah podpiraj in nas po srečni smerti pripelji v nebeško veselje. Darujem ti Jezusa, tvojega Sina za odpušanje svojih grehov in brezštevlnih kazni, ktere sem ž njimi zaslužil. O dobrotljivi Oče! ozri se na njegove bridkosti, na njegove solze in na njegovo zadostenje, s katerim je sam zbrisal na križu grehe vsega svetá. Poslednjič ti ga darujem za duše, ki so že šle v veri pred nami iz sveta in v miru počivajo, posebno za duše mojih staršev, bratov, sester,

sorodovincev in dobrotnikov. Ponižno te prosim, odpusti jim za voljo tega darú vse njih grehe in očisti jih tudi vseh kazni, ktere so ž njimi zaslužile.

Tudi tebi, o presrečna Devica Marija! darujem tvojega Sina, kterega sem po njegovi neizrekljivi dobroti v svoje serce prejel, in te ponižno prosim, ljubi ga s svojim srcem; moli ga namesto mene, in daruj ga Bogu Očetu za vse potrebe moje in za potrebe vseh ljudi vesoljnega svetá. Pa tudi vam ga darujem, vi svetniki in svetnice Božje! in vas ponižno prosim, molite in častite ga vi namesto mene in darujte ga Bogu Očetu za moje potrebe in za potrebe svete cerkve; zahvalite ga za vse dobrote, kar mi jih je dodelil, in prosite ga za vse, kar jaz sam s svo-

jimi prošnjami sprostiti ne morem.
Amen.

Prošnje po sv. Obhajilu.

O Jezus! ki si iz gole ljubezni do mene prišel v moje serce, ponižno te prosim, pa nič drugzega, kakor tvoje ljubezni. Če tebe ljubim, sem bogat zadosti. Če pa tebe ne ljubim, čemu so mi vsi drugi natorni in čeznatorni darovi? Če tebe ne ljubim, bom od tebe, moje edino zveličanje, vekomaj ločen! O varuj me te edine prave nesreče, varuj me sedaj ločenemu biti od tvoje ljubezni, in kdaj ločenemu biti od gledanja tvojega presvetega obličja. Dosedaj sem ti bil mnogokrat nehvaležen, sem te žalil. Pa v prihodnje mora drugače biti, kakor je bilo dosedaj. Čas je, moj predobrotljivi Jezus! čas je, da se me

usmili, in mi pokaži pot, ktero naj izvolim in nastopim, da tebe ljubim. Odsihmal naj ne mine ne dan, ne ura brez skazovanja ljubezni do tebe.

Sedaj te pa še prosim, o ljubi Jezus! odpri svojo dobrotljivo roko in ozaljšaj mojo dušo s čednostmi, ktere so tebi naj dopaljši in meni naj potrebniši. Daj mi sveto čistost duše in telesa, ker si oboje s svojim prečistim Telesom in svojo prečisto Dušo posvetil, da tudi jaz s tvojo sv. pomočjo vedno oboje čisto in brez madeža ohranim. Daj mi svojo sveto krotkost, da tudi naj manjši nagnjenje k jezi precej v začetku zadušim, in nikdar tebe in svojega bližnjega s kako ostro besedo ne razžalim. Daj ti meni svojo globoko ponižnost, da vsako prevzetno

misel precej v sercu zatrèm, in nikdar s kako ošabno besedo ali obleko tebe in svojega bližnjega ne razžalim, ne pohujšam. Daj mi ljubezen do znotranjega in zunanjega zatajevanja, ker vem, da brez zatajevanja ne morem popoln biti, se greha varovati in si svetih čednost pridobiti.

Obljubim pa tudi po vsi moči si za zveličanje skerbeti in delati. Ali ti, o moj Zveličar! zamoreš še veliko več v meni storiti. Zato te prosim: Odpravi iz mojega serca vse, kar ne dopade tebi, ki si sama svetost. Očisti moje telo, posveti mojo dušo, in vdeleži me zasluženja tvojega bridkega terpljenja in tvoje grenke smerti. Zedini se z menoj, o Ljubezen moje duše! in živi v meni, da tudi jaz v tebi ostanem in tebi samemu živim. Daj meni,

pa tudi vsem tistim, za ktere sem dolžan moliti, vse tiste in take gnade, ktere so nam naj potrebniši. Dodeli mi, da vse hudobne skušnjave in želje stanovitno premagam, zlasti pa tiste, ki me večkrat nadlegvajo. Pomagaj mi, premili moj Jezus! da vedno v dobrem rastem, in se nikdar ne ločim od tvoje svete ljubezni. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas

Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za

nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga

prosite!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sv. nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,
 Sv. Lavrencij,
 Sv. Vincencij,

za nas Boga prosi!

Sveta Fabijan in Sebastjan, za nas Boga prosita!

Sveta Janez in Pavel, za nas Boga prosita!
 Sveta Kozma in Damijan, za nas Boga
 prosita!

Sveta Gervazi in Protazi, za nas Boga
 prosita!

Vsi sveti mučeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,

Sv. Gregorij,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Jeronim,

Sv. Martin,

Sv. Nikolaj,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovalci, za nas

Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,

Sv. Benedikt,

Sv. Bernard,

Sv. Dominik,

Sv. Frančišek,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga

prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Boga

prosite!

Sv. Marija Magdalena, za nas Boga prosi!

Sv. Agata,
 Sv. Lucija,
 Sv. Neža,
 Sv. Cecilija,
 Sv. Katarina,
 Sv. Anastazija,

} za nas Boga prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duhá nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote, in vojske,

Večne smerti,

S skrivnostjo svojega svetega včlo-

večenja,

} reši nas, o Gospod!

S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom,
 S svojim kerstom in svetim postom,
 S svojim križem in terpljenjem,
 S svojo smertjo in svojim pokopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom Tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,

Mi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori pripelji,
 Da svojo sveto cerkev vladaj in
 ohrani,
 Da pastirja apostolskega in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohrani,
 Da sovražnike svete cerkve ponižaj,
 Da našega cesarja obvaruj,
 Da keršanskim kraljem in oblastni-
 kom mir in pravo enovoljnost daruj,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir
 in edinost dodeli,
 Da nas vse v svoji sveti službi po-
 terdi in ohrani,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigni,
 Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeli,
 Da duše naše in naših bratov, bliž-
 njih in dobrotnikov večnega po-
 gubljenja reši,
 Da sad zemlji daj in ohrani,
 Da vsem vernim dušam večni pokoj
 dodeli,
 Da nas usliši,
 Sin Božji,
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

prosimo te, sliši nas!

Oče naš (itd. tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjavao.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah

*pri popoldanji službi Božji ob nedeljah
in praznikih, kateri niso Matere Božje.*

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim do-
delil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v pre-
čudnem Zakramentu spomin svo-
jega terpljenja zapustil, daj nam,
te prosimo, svete skrivnosti tvojega
Telesa in tvoje Kervi tako častiti,
da sad tvojega odrešenja vedno v
sebi čutimo. (Kteri živiš in kralju-
ješ z Bogom Očetom v edinosti
svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa pretil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s svetá ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor

tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češena Marija itd. (petkrat).

Lavretanske litanije.

(O praznikih Matere Božje in ob sobotah.)

(Odpustka 300 dni za vsakokrat; popolni odpustek pa o vseh zapovedanih praznikih Matere Božje, ako jih moliš vsak dan.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

} usmili se
nas!

} za nas Boga prosi!

Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvaljena,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda častitljiva,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,

za nas
 Boga prosi!

Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virnega greha spočeta,
 Kraljica sv. rožnega venca,

za nas
 Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češena Marija itd.

Molitve.

I. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim delil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

2. K sveti Devici, Materi Mariji.

(Ako v papežev namen zjutraj moliš: „Češena bodi Kraljica“ ... in zvečer: „Pod tvojo pomoč“, zadobiš za vsak dan odpustka 100 dni; za nedeljo 7 let in 7 kvadragen; popolni odpustek o vseh praznikih Matere Božje, o prazniku vseh svetnikov in o smertni uri; popolni odpustek tudi dve nedelji v mesecu, kateri si izvoliš.)

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devici, Materi Mariji.

(Od 1. adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njegovem terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

M o l i m o,

Bog, kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

(Od svečnice do velicega četrtega.)

Bodi češena, nebes kraljica, češena angeljev gospa; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Hvalimo te, Devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o .

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

(Od velike sobote do 1. nedelje po binkoštih.)

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l i m o .

O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, pro-

simo, da po njegovi Materi Devici Mariji veselje večnega življenja dosežemo.

(Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.)

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Naj nam, prosimo, Gospod! za služenje ženina tvoje presvete Ma-

tere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijateljem in neprijateljem in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri

v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gospoško, in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog, in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstnosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češena Marija itd.
(petkrat.)

Sveti križev pot

svetega očeta

Leonarda Porto-Mavriškega.

Darovanje svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsega serca, da sem kdaj tebe, o naj večji dobrota! razžalil. Darujem ta sveti križev pot tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si hodil zavoljo mene uboze ga grešnika. Vseh odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni; toraj tudi želim tako vse opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus!

dodeli mi gnado in moč, da s svetim križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim.

Zdaj daruj Bogu odpustke za-se in za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, da jim bodo v prid, rekoč:

Pervi popolni odpustek darujem za duše svojih staršev, bratov, sester, sorodovincev, dobrotnikov, prijateljev, za vse tiste duše, za ktere sem dolžan moliti, ktere moje molitve naj bolj potrebujejo; za tiste duše v vicah, ktere so naj bolj pozabljene, in za tiste, ktere so naj bližej odrešenja.

I. Postaja.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsega

izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li tedaj za nevredno stvar ječo, vezi, okove in tepenje terpel in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Obžalujem jih tedaj, in kličem k Tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

II. Postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem
in radovoljnim srcem dobrotljivi
Jezus sveti križ objame, in kako
poterpežljivo tepenje in sovanje ma-
lopridnega ljudstva prenaša! Ti pa
poln nevolje in nepoterpežljivosti
bežiš pred križem, kar je mogoče!
Kaj ne veš, da se ne more brez
križa nebeško veselje zadobiti? Oh!
objokuj svojo slepoto, obrni se k svo-
jemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni
se spodobi križ. O težki križ! kte-

rega so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in moč, vse križe objeti, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite kervi

ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami teptán in sovan! Vendar ni slišati žalovanja ali nevolje iz njegovih ust. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz naj bolj zaverženi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel! Kolikrat sem se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoč, o Jezus! pomoči pri Tebi išem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli v smertni greh ne padem, in da si tako v svoji zadnji uri zveličanje upati zamorem.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

IV. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečine je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, kadar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudega ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo kterih midva tako žalost in muko terpiva. O grešnik! kaj praviš k

temu? Reci tedaj in zdihni s celim srcem :

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves raztert in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajalec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajino serce ranil. Oh! iz serca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešil, temuč ba bom vajino grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljeval in svoj greh objokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti svetá in sladnostim svojih počutkov ves podveržen, ki svoje križe ne iz serca, temuč le, ker se jih obraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh! zbudi že svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo pošiljal tvoj ljubeznjivi Oče. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim Te za toliko priložnost, ktere mi

daješ, da bi za-te terpeti in za-se kaj zaslužiti premogel. O, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težavnega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenašati, in s tem večnega veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s Teboj jokal in terpel, potlej pa s Teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Postaja.

Veronika podá Jezusu potni pert.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo si

njegov obraz v serce vtisni. O kako srečen boš, ako boš živel z Jezusovim obrazom v svojem sercu, in ž njim v večnost pojdeš! Da tedaj to gnado zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te, vtisni meni v serce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja si hočem dušo nasitovati in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. Postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako je Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet padel na zemljo, ves oslabljen od velike bolečine, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ter je prenesti ne more. Oh, zapusti ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da si na zemlji pod težo križa sklonjen; vendar Te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim Te,

poteri moj napuh, vzemi meni iz serca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, da bom s tem milost zadobil, tudi s Teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in prevdari si v sercu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe

toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš v premišljevanji njegove grozovitne muke terdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! Povzdigni se k njemu z zaupanjem, in zdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solzé, o Jezus! prosim, solzé prave pokore in serčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem postanem deležen tiste gnade, katero si tem revnim ženam skazal. Oh Jezus! ne odvrčaj od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažila na zadnjo uro Tebe mogel videti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

IX. Postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je
Jezus že tretjič pod križem padel!
Premisli, kako je Jezus, On krotka
in nedolžna ovčica, od judov in
ajdov, kakor od steklih volkov tepen,
sovan, sem ter tje po terdih kamnih
vlačen. O nesrečni greh, ki samega
Sinú Božjega tako grozovitno mu-
čiš! O grešnik, ni morebiti tvoj
ves poterti in zdelani včlovečeni
Bog vreden tvojih solz? Oh! reci
tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! kateri nebó in zemljo deržiš z enim perstom, kdo Te je tako neusmiljeno vergel? Oh! noben drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti tisoč in tisočkrat obljubim: nikdar več nočem grešiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več ne!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. Postaja.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus, zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen, tudi znotraj z grenkim želčem mučen. Poglej, kako On tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega obleke oropanega Jezusa, in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Tabo in mano! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja,

ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me Ti na pravo cesto. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega svetá grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in da tako vreden postanem s Teboj večno veselje vživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Postaja.

Jezus je na križ prubit.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so mu mesó, kite in žile z žebliji prevertali. Oh! kako je to,

da se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno zdelujejo tvojega Zveličarja! Saj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe, in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom, v življenji in v smerti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. Postaja.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Odpri tukaj oči, in premišljuj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede Božje obličje. Poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo Mater Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umerl? Res, umerl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem Tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar Te slišim tudi za tiste prositi, kateri so Te križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko za-me storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v raji*“.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. Postaja.

Jezus je s križa snet, in Mariji v naročje položen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel, kadar je ona svojega mertvega Sina v naročje vzela. Videla je njega vsega ranjenega in kervavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel, in Marijino serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere in zdihni k nji tako:

O Kraljica vseh mučenikov!
kdaj bom vreden prav zapopasti

tvojo žalost in muko? Kdaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem sercu nositi, in s teboj terpeti? O velika Gospa! sprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost storili, da bom, ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni za-te umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. Postaja.

Jezus je v grob položen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdiho-
vanje in jokanje Magdalene, Janeza

in družih pobožnih duš, kadar jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, kadar je bila zgubila iz naročja svojega ljubeznivega Sina. V premišljevanji le-té njene žalosti in njenega terpljenja se moraš res sramovati, da si pri obiskovanji tega Križevega pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zdrami si serce saj zdaj pri ti zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega Te častim in molim. Oh! želim in vošim Tebe v svojem sercu zaper-tega imeti, da bi s teboj sklenjen

po tem svetem Križevem potu k novemu življenju vstal in se v tvoji milosti iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojega terpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in da svoje zadnje zdihtovanje s tistim zdihtovanjem sklenem, s katerim si Ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti, in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

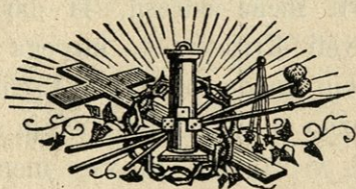
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! potisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je On po svoji bridki martri in grenki smerti mene odrešil, Ti darujem ta sveti Križev pot, kterega sem s tvojo gnado obiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpušanje grehov celega svetá, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sem v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi in

bodi milostljiv meni ubogemu grešniku! Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus in njegova žalostna Mati Marija!

ŠESTI RAZDELEK.

Molitve za vse dni v tednu.

(Naslednje molitve utegneš opravljati morebiti po jutranji in večerni molitvi, ali pred ali po sveti maši, ali pa sicer v dnevu, kadar imaš nekoliko prostega časa.)

Molitve za nedeljo in zapovedane praznike.

V čast presvete Trojice.

I. Dobro sem prepričan, o trojedini Bog! kako neštivilno veliko in velicih milost si mi že dodelil od prvega trenutka mojega življenja do te sedanje ure, in zato te hvalim sedaj iz vseh svojih moči.

Čast in hvala ti bodi, o nebeški Oče! da si me po svoji podobi vstvaril, ter me še ohraniš, da bi spoznal in ljubil tebe in tvojega Sina in svetega Duha, da bi te enkrat večno vžival in te hvalil s tvojimi angelji vred. Čast in hvala ti bodi, o večni Sin Božji! da si iz ljubezni do mene človek postal, svojo kri za-me prelil, in bridko smert preterpel, da si me rešil večnega pogubljenja, in me spravil s svojim razžaljenim nebeškim Očetom. Čast in hvala ti bodi, o sveti Duh! da po svetem kerstu v moji duši prebivaš, da si me posvetil in me storil deleža nebeškega kraljestva.

Kako se ti hočem vredno zahvaliti za vse to, o presveta Trojica? Ko bi tudi imel toliko jezikov, kolikor žilic, mi je vendar to nemo-

goče. Pri tem premišljevanji ves pogreznjen v brezno svojega nič rečem: Bodi češena in hvaljena, presveta Trojica! s toliko hvalnicami, kolikor je zvezd na nebu, iskric v ognji, peska na zemlji, kapljic v morji; kolikor je rožic spomladi, sémen po leti, listja jeseni, sneženja po zimi: kolikor je vseh stvari po vseh svetovih. Zakaj ti, o trojedini Bog! ki si Stvarnik vseh svetov in vseh stvari, si vreden češenja vseh stvari.

Bodi češena in hvaljena, presveta Trojica! s toliko hvalnicami, kolikor jih vsi ljudje kdaj zamorejo v djanji razodeti, z jezikom izgovoriti in v sercu izmisliti; zakaj ti, o trojedini Bog! ki si Stvarnik, Odrešenik in Posvečevalec vseh ljudi, si vreden, da te vsi ljudje spoznajo in brez prenehanja častijo in hvalijo.

Bodi češena in hvaljena, presveta Trojica! s toliko hvalnicami, kolikor jih vsi angelji in svetniki v nebesih, kolikor ti, preblažena Devica Marija, še več, kolikor jih ti, presveta Trojica, sama v svoji vsegamogočnosti zamoreš izgovoriti, po svoji modrosti obseči in po svoji dobrotljivosti želeti. Zakaj ti, o Bog! si vreden, da ne kar na zemlji, ampak tudi v nebeških višavah tvoja hvala brez konca doni. V nebesih vi angelji brez prenehanja trojedinemu Bogu čast in hvalo prepevajte, tukaj na zemlji hočem pa jaz, grešni človek, z vami v duhu sklenjen sedaj in vsaki čas, če ne z besedo pa vsaj v duhu prav ponižno govoriti: Svet, svet, svet si ti Gospod, Bog vojskinih trum! Zemlja je polna tvoje slave! Čast bodi Očetu, čast bodi Sinu, čast bodi svetemu Duhu!

II. Tudi sem dolžan, tebi, o presveta Trojica! zahvalno in častilno darilo darovati. Pa jaz, revni grešnik, bi si skoraj ne upal, in tudi nimam ničesar darovati, kar bi bilo tvojega Božjega veličastva vredno. Ali Jezus Kristus meni serčnost daje, in mi tudi prijetno darilo izročuje. Torej v njegovem presvetem imenu pridem k tebi, pa ne prazen, ampak ti prinesem v prijetno darilo vse zasluženje bridkega terpljenja in grenke smerti Jezusa Kristusa, tebi popolnoma enacega Božjega Bitja. Ozri se torej, o presveta Trojica! z dopadajenjem na to daritev, in zavoljo nje mi odpusti vse moje grehe.

Tri darovalne molitve k presveti Trojici za milost srečne smerti.

(Za nje prejmeš za vsakokrat 100 dni odpustka, za ves mesec popolni odpustek.)

1. Naj svetejši Trojici darujemo zasluge Jezusa Kristusa, v zahvalo za predrago Kri, katero je Jezus za nas prelil na vertu Getzemani, in po njegovih zaslugah prosimo Božje Veličastvo, da nam odpusti naše grehe.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

2. Presveti Trojici darujemo zasluge Jezusa Kristusa, v zahvalo za predrago smert, ki jo je za nas preterpel na križu, in po njegovih zaslugah prosimo Božje Veličastvo za odpušanje vseh kazni, katere smo zaslužili za svoje grehe.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

3. Presveti Trojici darujemo zasluge Jezusa Kristusa, v zahvalo za neizrekljivo ljubezen, s katero je prišel iz nebes na zemljo, da je našo človeško natoro na-se vzel ter za nas terpel in umrl na križu; in po teh njegovih zaslugah prosimo Božje Veličastvo, da po smerti vzame naše duše v nebeško veličastvo.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Tri- ali devetdnevno pobožnost na čast presvete Trojice lahko opravljaš 3 ali 9 dni pred praznikom presvete Trojice, ali tudi kadarkoli hočeš med letom z družimi, ali pa sam za-se. Ker ni nič gotovega zapovedanega, lahko moliš navedene molitvice, ali rožni venec, litanije, ali karkoli hočeš, in zadobiš za vsaki tisti dan 7 let in 280 dni odpustka, k sklepu pobožnosti pa popolni odpustek.

Molitve za ponedeljek.

Za verne duše v vicah.

(Vsak ponedeljek je posebno odločen v molitev za verne duše v vicah.)

Keršanski človek! ako hočeš v življenji, v smertni uri in po smerti naj boljši prijatelje imeti, moli rad vsaki dan za duše v vicah.

Molitev k nebeškemu Očetu za duše v vicah.

Nebeški Oče! v tvojo milost kličem, ter te ponižno prosim za uboge duše v vicah. One si same ne morejo pomagati, zakaj za nje je pretekel dan in nastopila je noč, v kateri ne morejo nič več delati. Zato povzdignem svoje ponižne prošnje ter kličem v obilnost tvojega usmiljenja. O nebeški Oče, bodi jim milostljiv! V zadostenje, kar so še dolžne tvoji pravici, kar so

še dolžne tebi zadostovati, ti darujem terpljenje in smert tvojega ljubeznjivega Sina, in vse, karkoli je on storil za naše odrešenje. Zavaljo tega neskončnega zasluženja, o predobrotljivi Oče! jim bodi milostljiv in usmili se jih! Stori konec njih terpljenju, razveži vezi, s katerimi so vklenjene, odpri vrata njih ječe in pelji jih v družbo svojih izvoljenih, da te vso večnost slavijo in hvalijo. Amen.

Molitev k Bogu Sinu za duše v vicah.

O Gospod Jezus! v tvoje neskončno zasluženje kličem, ter te prav ponižno prosim za uboge duše v vicah. Verovale so v tebe, o Gospod! tukaj na zemlji; živele so po tvojih zapovedih, in umerle so

v tvoji milosti. Če so se tudi za vsakdanje slabosti pokorile, ali če tudi so vstale iz svojega padca, vendar tvoji pravici za svoje pregrehe še niso zadostile. In zato sedaj terpijo neizrečene muke. Preljubeznjivi Zveličar! usmili se jih. Saj si jih ti odrešil, jim že v tem življenju toliko milost, toliko gnad dodelil. Ti si jih milostno iskal, kadar so zašle, ti si jim dobrotljivo grehe odpušal v zakramentu sv. pokore; o odpusti jim tudi sedaj vse kazni, ktere so zanje zaslužile, in za ktere morajo sedaj tvoji ostri pravici zadostovati! Glej, o Gospod! kako močno sedaj sovražijo in zaničujejo svoj greh; glej, kako hrepenijo po tebi, kako zdihujejo po tebi, kako vzdigujejo svoje roke, da bi objele tebe, svojega Zveličarja, svojega Boga! Oh, nikdar

še dalje ne odlašaj jih k sebi vzeti v sveti raj!

Moli psalm 129. „Iz globočine“ na 54. strani teh bukvic, ali pa vsaj vsak večer: Očenaš in Češenam. s pristavkom: O Gospod! daj jim večni mir in pokoj. In večna luč naj jim sveti! Naj počivajo v miru! Amen. In za vsak dan dobiš odpustka 100 dni, za celo leto pa popolni odpustek. Daruj tudi križe in težave vsacega dneva za duše v vicah s pristavkom: „Moj Jezus! usmiljenje“.

Splošne molitve za vse duše v vicah.

Pridite na pomoč, Božji svetniki, pritecite, angelji Gospodovi, sprejmite duše v vicah in nesite jih pred obličje Boga, Najvišega. Naj jih sprejme Kristus, kateri jih je s svojo Kervjo odrešil, in naj se vseh grehov očišene in časnih

kazen rešene v družbi izvoljenih veselijo vekomaj.

Da vsem vernim dušam večni mir in pokoj dodeli.

Te prosimo, usliši nas!

Molimo. O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušanje vseh grehov, da milostljivo odpušanje, ki so ga vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Molimo. Priporočim vas, uboge duše v vicah, usmiljenju presvete Trojice. Poživi vas Bog Oče, odreši vas Bog Sin, potolaži vas Bog sv. Duh. Prosi za vas Mati usmiljenja! pomagajo naj vam vsi angelji in svetniki. Pomagaj vam molitev vseh pravičnih na zemlji; pomagajo naj vam vse daritve sv.

maše, sv. obhajila in sv. odpustki. Pomagajo naj vam zdihljeji ubogih, vse bridkosti jetnikov, vse solze bolnikov in umirajočih. Pomagajo naj vam vsi darovi usmiljenja in dobre dela vseh kristjanov. Pomaga naj vam čistost, pokoršina in uboštvo mnihov in vseh pobožnih kristjanov. Pomagaj vam moje serčno želenje, da ste skoraj vsega terpljenja rešene. To vam dodeli usmiljeni Bog in vas vzemi v nebesa presveta Trojica. Vé pa, ljube duše! hvalite Gospoda v mojem imenu, in mi pomagajte v smertni uri, da enkrat združeni slavo skupaj prepevamo trojedinemu Bogu na veke vekov. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Molitve za torek.

V čast 1) angelju varhu, 2) svo-
jemu patronu, in 3) sv. Jožefu.

1. O ti moj najzvestejši pri-
jatelj in tovariš, od Boga mi za
varha dán, sv. angelj varh! ki
vedno nad menoj čuješ in me nikdar
ne zapustiš, zahvalujem se ti za
vso ljubezen in skerb, katero za
mojo dušo in telo imaš; zahva-
lujem se ti za tvojo zvestobo in
za vse neštevilne dobrote, ktere mi
nehvaležnemu deliš, in za tvojo po-
terpežljivost, katero imaš z menoj,
ostudnim grešnikom. Ti me va-
ruješ spijočega, tolažiš me žalost-
nega, svariš v greh nagibajočega.
Ti mi kažeš nastavljene zanke za-
peljivcev, in v vojski s skušnja-
vami me podpiraš. Ti me odvrčaš

od hudega, in me nagibaš k dobremu; in če v greh padem, ti mojo vest zbadaš, me k pokori kličeš in z Bogom spravljaš. Davnaj bi morebiti že v peklu gorel, ako bi tvoja priprošnja jeze Božje ne bila potolažila. O moj ljubi angelj varh! sprejmi danes mojo zahvalo za vse dodeljene dobrote, pa tudi mojo ponižno prošnjo, da me še zanaprej nikar ne zapusti. V nesreči me tolaži, da ne obupam, v sreči me berzdaj, da se ne prevzamem, v skušnjavi me podpiraj, da jo premagam, v nevarnosti me brani, da ne poginem. Sprosi mi milost, da vedno živim v strahu Božjem in v pričujočnosti Božji; stori me sramožljivega, da nikdar ne z besedo ne z djanjem ne pohujšam kterega nedolžnih in malih, ker njih angelji gledajo vedno obličje

Božje. Nosi moje molitve in dobre dela pred obličje večnega Boga. Stoj mi na strani posebno v moji zadnji, smertni vojski in sprosi mi milost, da v gnadi Božji umerjem; pelji mojo dušo čisto in neomadežano k Bogu, mojemu večnemu Sodniku. Amen.

Krajši molitev k sv. angelju varhu.

(Odpustkov 100 dni za vsakokrat, popolni odpustek za ves mesec, za god angelja varha in smertno uro.)

Angelj Božji, ki si moj varh, mene tebi izročnega z viši ljubeznijo razsvetluj, varuj in vodi! Amen.

2. O ljubljeni Božji svetnik I.! ki si mi bil pri sv. kerstu za patrona dan, da skerbiš za zveličanje moje, terdno verujem, da si to

službo, akoravno tega nisem vreden, radovoljno prevzel. Priserčno bodi od mene zahvaljen za vse milosti, ktere si mi od kerstne do sedanje ure pri Bogu sprosil. Bridko obžalujem, da sem tolikokrat kerstno obljubo prelomil, in se pred tvojimi svetimi očmi gerdo in nespodobno obnašal. Ali terdno sklenem, zanaprej svoje življenje poboljšati, in svojo kerstno obljubo natanko spolnovati. Pomagaj mi, o ljubeznjivi varh moje duše! da milost sv. kersta, katero sem s svojimi grehi zapravit, s tvojo mogočno priprošnjo pri Bogu zopet zadobim. Sprosi mi tudi milost, da se v prihodnje vedno oziram na tvoje lepe zglede, po tvojih stopinjah zvesto hodim, in po tvojem zgledu rajši vse zgubim in vse, tudi smert preterpim, kakor da bi še kedaj Božje

zapovedi prelomil. Varuj me ves čas tega nevarnega življenja, posebno mojo smertno uro me brani v skušnjavah, tolaži me v žalosti, in po smerti zagovarjaj me pred Božjim Sodnikom s svojo priprošnjo. In vpričo presvete Trojice in vse nebeške družine ti hočem za tvoje neprecenjeno varstvo hvalo dajati na vse večne čase. Amen.

Molitev k sv. Jožefu.

z odpustkom 300 dni obdarovana.

O častitljivi sv. Jožef! Oče in zavetnik devic, zvesti varh, kteremu je Bog nedolžnost samo, Jezusa Kristusa, in Marijo, devic Devico izročil, o priserčno te prosim po Jezusu in Mariji, teh tebi tako dragih zastavah, zadobi mi milost, da se obvarujem nečistosti, in s

čistim, deviškim srcem služim Jezusu in Mariji, in da v njihovi službi stanoviten ostanem v popolni čistosti. Naj se zgodi tako. Amen.

Molitev za sredo.

V čast svetega Duha.

O Bog! ki si serca vernih po razsvetljenji sv. Duha učil: dodeli nam, v ravno tem Duhu vselej, kar je prav, spoznati in misliti, in se vselej njegove tolažbe veseliti. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za sedem darov svetega Duha.

1. O sv. Duh, duh modrosti! daj, da svojega večnega cilja in

konca nikdar spred oči ne zgubim, in pred vsem in čez vse za Božjo čast in za zveličanje svoje duše skerbim; da večne obljube neskončno višej cenim, kakor vse časne dobrote. Naj me zemeljsko blago ali minljivo veselje nikdar tako močno ne premoti, da bi zaradi njega kdaj na svojega Boga in na zveličanje svoje duše pozabil. Vodi me vsak čas po tisti stezi, ktera me naj hitreje in naj varnejši pelje k mojemu večnemu zveličanju. Amen. Oče naš . . .

2. O sv. Duh, duh umnosti! daj, da ohranim prav lahko in prav zvesto v svojem spominu tiste nauke, ktere v pridigah slišim, ali v pobožnih bukvah berem; da vse skrivnosti svete vere ponižno in terdno verujem, in s tem zaslužim po smerti v nebesih gledati, kar

tukaj na zemlji ponižno verujem.
Amen. Oče naš . . .

3. O sv. Duh, duh dobrega sveta! daj mi pravi, dober svet v vseh tistih zamotanih okolišinah mojega revnega življenja, v katerih si sam svetovati ne vem, in mi tudi moji dobri prijatelji prav gotovega dobrega sveta dati ne morejo. Svetvaj mi takrat, kadar si nov stan volim, ali kako novo službo izbiram, ali kadar ne vem, kako bi dolžnosti svojega stanú prav spolnoval, ali kadar v skušnjavah zavolj svoje slabosti med čednostjo in grehom omahujem. Daj mi takrat Božjo voljo prav dobro spoznati; nagibaj takrat moje serce k dobremu, in odvrčaj ga z močjo od hudega. Pokaži mi z lučjo tvojega razsvetljenja edino pravo pot, da vedno po lepi stezi Božjih za-

poved hodim, in nikdar na pot pogubljenja ne zaidem in se vekomaj ne pogubim. Amen. Oče naš . . .

4. O sv. Duh, duh moči! podpiraj mojo veliko dušno slabost, saj veš, da brez tebe celó nič dobrega storiti ne zamorem. Daj mi moč, da svoje hudo poželenje ukrotim, vse napade hudega duha serčno odbijam, ves zapeljivi svet srečno premagam, vse hude bolečine svoje bolezní, vse križe in težave svojega stanú voljno prenašam in v dobrem do konca stanoviten ostanem. Amen. Oče naš . . .

5. O sv. Duh, duh vednosti! varuj me vsake nečimurne in grešne radovednosti, in zbudi v meni gorečo željo po pravi vednosti, da se z veseljem učim vsega, kar me zamore na tem in na unem svetu

resnično srečnega storiti. Daj mi posebno natančno spoznanje vseh dolžnosti svojega stanú, da jih vedno zvestejši dopolnujem. Amen. Oče naš . . .

6. O sv. Duh, duh pobožnosti! ogrej moje merzlo serce s sladkim in močnim ognjem Božje ljubezni, in vlij v mojo revno dušo duha veselja do molitve in do premišljevanja svetih resnic. Uči me hoditi vedno v Božji pričujočnosti, da bom svoje roke pri delu, svoje serce pa pri Bogu imel. Stori, da bo Bog in ljubezen Božja moje edino veselje in moja edina tolažba sedaj in moja smertno uro. Amen. Oče naš . . .

7. O sv. Duh, duh strahu Božjega! presuni moje terdo in grešno serce s svetim strahom pred

Božjo pričujočnostjo, da se nikdar ne prederznem kaj misliti, govoriti ali storiti, kar bi Božje sveto oko razžalilo; da se vedno spominjam, da me povsod gleda in vidi. Zlasti me pa ob uri skušnjave vselej opomni smerti in sodbe, pekla, če grešim, in nebeške krone, če srečno premagam. Amen. Oče naš . . .

Molitve za četrtek.

V čast sv. Rešnjega Telesa.

V prvem razdelku najdeš štiri načine sv. Rešnje Telo moliti in častiti. Moli zaporedoma vsak četrtek en način, ali vsaj polovico enega načina, drugo polovico pa v nedeljo; ali če v četrtek ne utegneš, moli v nedeljo ali praznik obedve polovici tistega načina.

Molitve za petek.

V čast Kristusovega terpljenja.

I. Darovanje sv. rešnje Kervi Jezusove sedemkrat za nas prelite.

(Odpustka 300 dni za vsakokrat.)

(Prelita je bila sv. Kri 1. pri obrezovanji, 2. na oljski gori, 3. pri bičanji, 4. pri kronanji, 5. na križevem potu, 6. pri križanji, 7. pri prebodenji desne strani.)

1. O večni Oče! darujem ti za sluzenje drage Kervi tvojega preljubljenega Sina, mojega Božjega Zveličarja, za razširjanje in poveličanje sv. cerkve, moje matere, za ohranjenje in blagostanje njenega vidnega poglavarja, sv. Očeta, za kardinale, škofe, dušne pastirje in za vse služabnike tvojega sveetiša. Čast bodi . . .

O Jezus! ki si nas odkupil s svojo Kervjo.

Bodi ti čast in hvala vekomaj.

2. O večni Oče! darujem ti zasluženje drage Kervi tvojega preljubljenega Sina, mojega Božjega Zveličarja, za mir in edinost med katoliškimi vladarji, za poniževanje sovražnikov sv. vere in za blagor in srečo keršanskega ljudstva. Čast bodi . . .

O Jezus! ki si nas odkupil s svojo Kervjo,

Bodi ti čast in hvala vekomaj.

3. O večni Oče! darujem ti zasluženje drage Kervi tvojega preljubljenega Sina, mojega Božjega Zveličarja, da se neverniki spreobernejo, vse krivovere zatrejo in grešniki k Bogu vernejo. Čast bodi . . .

O Jezus! ki si nas odkupil s svojo Kervjo,

Bodi ti čast in hvala vekomaj.

4. O večni Oče! darujem ti zasluženje drage Kervi tvojega preljubljenega Sina, mojega Božjega Zveličarja, za svoje starše, za svoje prijatelje in sovražnike, za uboge, za bolnike in terpeče, kakor tudi za vse tiste, ki veš, da sem dolžen za-nje moliti, ali za ktere hočeš, da naj posebno molim. Čast bodi . . .

O Jezus! ki si nas odkupil s svojo Kervjo,

Bodi ti čast in hvala vekomaj.

5. O večni Oče! darujem ti zasluženje drage Kervi tvojega preljubljenega Sina, mojega Božjega Zveličarja, za vse, ki se bodo danes iz tega sveta ločili, da jih reši peklenjskih muk, in jim skoraj priti daj v tvoje kraljestvo. Čast bodi . . .

O Jezus! ki si nas odkupil s svojo Kervjo,

Bodi ti čast in hvala vekomaj.

6. O večni Oče! darujem ti zasluženje drage Kervi tvojega preljubljenega Sina, mojega Božjega Zveličarja, za vse, kateri pobožnost do sv. Kervi Jezusove visoko cenijo, za vse, ki so z menoj v češnji te presvete Kervi združeni, in slednjič za vse, kateri si prizadevajo to pobožnost razširjati. Čast bodi . . .

O Jezus! ki si nas odkupil s svojo Kervjo,

Bodi ti čast in hvala vekomaj.

7. O večni Oče! darujem ti zasluženje drage Kervi tvojega preljubljenega Sina, mojega Božjega Zveličarja, za vse svoje dušne in telesne potrebe, v tolažbo vernih duš v vicah, zlasti tistih, ki so imele naj večji pobožnost do cene našega odrešenja in do bolečin preblazene Device Marije, naše svete Matere. Čast bodi . . .

O Jezus! ki si nas odkupil s svojo Kervjo,

Bodi ti čast in hvala vekomaj.

Češena bodi sveta Kri Jezusova sedaj in vselej in vekomaj. Amen.

Zdihljej v čast presvete Kervi Jezusove.

(Odpustka 100 dni za vsakokrat.)

Večni Oče! darujem ti predrago Kri Jezusa Kristusa v zadostenje za vse svoje grehe in za potrebe svete cerkve.

Molitve za soboto.

V čast Marije, Matere Božje.

1. Molitev, s katero se Marija za posebno varhinjo izvoli.

O presveta Devica in Mati Božja, Marija! jaz, akoravno ves nevreden, med tvoje služabnike prištet biti, pa vendar gorečo željo v sebi čutim tebi služiti, in ker vem, kako rada

grešnike sprejemaš: toraj te izvolim danes vpričo tvojega prečistega Ženina, sv. Jožefa, mojega angelja varha in vseh angeljev in svetnikov Božjih za svojo gospo, za svojo varhinjo in mater, in terdno sklenem zanaprej tebi služiti, po tvojih stopinjah hoditi, tvoje zglede posnemati in si prizadevati, da te drugi tudi ljubijo in ti služijo. Zato te prosim, o dobrotljiva Mati! po presveti kervi, ktero je Jezus, tvoj Sin, za-me prelil, da me v število svojih otrok sprejmi, in mi pri Bogu milost sprosi, da se v vseh svojih mislih, besedah in v djanji tako zaderžim, da ne bodo nikoli ne tvoje, ne Jezusove oči kaj nespodobnega ali krivičnega nad menoj vidile, in da vreden postanem, enkrat v nebesih prav blizo tvojega serca sedež imeti. Amen.

Češena si Marija . . .

2. Molitev za priprošnjo Marije Device.

O presveta Mati Marija! spoznam, koliko milost si mi že od svojega Sina Jezusa sprosila; spoznam pa tudi, kako nehvaležen sem ti dosihmal bil. Akoravno zavoljo svoje nehvaležnosti novih milosti ne zaslužim, vendar ne neham, na tvoje usmiljenje zaupati, ktero je veči, kakor moja nehvaležnost. Usmili se me, o moja mogočna besednica! Ti deliš vse milosti, ktere je Bog nam sirotam odločil; in Bog te je storil zato tako mogočno, tako bogato in usmiljeno, da nam v naši revšini pomagati zamoreš. Ti si besednica za naj bolj revne in zapušene, ki k tebi pribežijo; tedaj zagovarjaj tudi mene, ki se ti sedaj priporočam. Če tudi je težko mojo dušo zveličati, vendar naj veči zadržki so urno

premagani, ako ti pristopiš. V tvoje roke položim svoje zveličanje, tebi izročim svojo dušo; nevarnost pogubljenja ji žuga, le tvoja priprošnja jo zamore oteti. Dovolj mi, da se smem tvojim posebnim služabnikom prištevati, in nikar me ne verzi od sebe. Tvoje veselje je, revnim pomagati; tedaj tudi mene, revnega grešnika, ne zapusti, ki se k tebi zatečem. Le eno besedo govori za-me, saj tvoj Sin ti ničesar ne odreče, za kar ga prosiš. Vzemi me toraj v svoje varstvo, in to mi je zadosti; zakaj, če mi ti na pomoč pristopiš, se ničesar ne bojim. Ne bojim se teže svojih grehov, ker ti imaš zdravilo zoper njih hude nasledke; ne bojim se hudobnega duha, ker ti si močnejši, kakor ves pekel; ne bojim se sodnika Jezusa, ker tvoja molitev ga potolaži. Česar se

bojim, je edino to, da bi v svoji nemarnosti pozabil, tebe na pomoč klicati, in bi se tako pogubil. O moja Mati! sprosi mi odpušanje grehov, ljubezen do Jezusa, sveto stanovitnost, srečno smert in slednjič svete nebesa, pred vsem pa milost, tebe brez nehanja na pomoč klicati. Res je, vse to so tako velike milosti, da jih nisem vreden; ali za tebe, ki si od Boga toliko ljubljena, da ti vse dá, česar ga prosiš, niso prevelike milosti. Zadosti je, da mu le besedo rečeš; zakaj On ti ničesar ne odreče. Prosi tedaj za mene Jezusa; reci mu, da si me v svoje varstvo sprejela, in gotovo se me bo usmilil. O moja Mati! v tebe zaupam, in v tem zaupanju hočem živeti in umreti. Amen.

Češena si Marija . . .

(Moli Lavretanske litanije, ktere najdeš na str. 355.)

PRISTAVEK

k šestemu razdelku.

Sklepi ali obljube pobožnega življenja za vse dni v tednu.

(Naslednje sklepe utegneš brati in storiti po jutranji ali večerni molitvi, ali pred ali po sv. maši, ali pa sicer čez dan, kadar imaš kaj prostega časa.)

Za nedeljo.

1. Danes se hočem pogostoma tako-le vprašati: »Veš, moja duša! zakaj te je Bog vstvaril?« Za nič druzega te ni vstvaril, kakor le edino zato, da bi ti njega spoznala, ljubila, njemu zvesto služila in po smerti v nebesa prišla. Živiš li edino zato?

2. Danes si hočem skerbno prizadevati za sveto čistost in sramožljivost. Sramožljiv hočem biti v sercu, pa tudi v pogledih, besedah, poslušnji, obleki in obnašanji. Sramožljiv hočem biti, kadar se napravljam k počitku in kadar vstajam. Nikdar nočem govoriti, prepevati, storiti, dopustiti sebi ali drugim, česar bi me bilo sram vpričo pametnih ljudi. Vem, da sramožljivost je najboljši varhinja nedolžnosti.

Za ponedeljek.

1. Danes obljubim, da se hočem vedno spominjati Božje vsegapričujočnosti in tako-le govoriti: »Ti, o Gospod! si meni vedno pričujoč in nobena tema, nobeno brezno me ne more skriti pred teboj. Ti vidiš v globočino mojega serca in poznaš moje tudi naj skrivnejši misli in želje.

2. Danes sklenem si posebno skerbno prizadevati, da le na Boga in ne na posvetne reči takrat mislim, kadar molim, sem pri sv. maši, grem k sv. Ob-

hajilu, ali pa Božjo besedo poslušam, zato ker vem, da naj bolj za svoje zveličanje in za Božjo čast skerbim s tem, da pogostoma pobožno molim, zvesto Božjo besedo poslušam, sem pogostoma spodobno in v Bogu zbran pri daritvi sv. maše in se večkrat na leto prav pobožno pri sv. Obhajilu z Jezusom sklenem.

Za torek.

1. Danes obljubim s hvaležnim srcem pogostoma premišljevati imenitno resnico: Bog je neskončno dobrotljiv; vse kar sem in kar imam, mi je podelila milost njegova. Ali sem mu pa zato hvaležen? ga ljubim čez vse?

2. Svojo ljubezen hočem Bogu s tem razodevati, da se bom varoval kaj storiti, kar mu je zoperno, in da si bom vedno prizadeval njegove zapovedi vselej natančno spolnovati. Ker je greh največi gnjusoba pred njim, zato se bom vselej vsacega greha varoval. Posebno pa obljubim, da se hočem varovati greha nečistosti, bati se ga hočem, kakor stru-

pene kače. Prizadecval si bom za sv. čistost. Vedno se bom spominjal, da je moje telo tempelj sv. Duha, da so moji udje tisti udje, v katerih Jezus Kristus prebiva.

Za sredo.

1. Danes sklenem vedno spominjati se Jezusovih besed: »Duh je voljan, ali meso je slabo. Čujte toraj in molite, da v skušnjavo ne pridete«. Poleg tega opominjevanja hočem čuti, to je pred vsako skušnjavo in nevarnostjo k grehu bežati; če pa brez svojega zadolženja, po Božji previdnosti, v skušnjavo in nevarnost pridem, hočem presvete imena: Jezus, Marija in sv. Jožef na pomoč klicati, da jo premagam.

2. Da mi bodo Jezus, Marija in sv. Jožef vselej pomagali, jih hočem priserčno ljubiti. Ljubiti hočem Jezusa, svojega Zveličarja, iz vsega svojega serca, in s tem mu hočem svojo ljubezen pokazati, da se ga bom pogostoma spominjal, ga na pomoč klical, mu svoje

terpljenje daroval, in se srečnega imel, ako zamorem iz ljubezni do njega mnogo hudega terpeti. S priserčno ljubeznijo hočem ljubiti tudi Marijo in sv. Jožefa. Ker vem, da sta ona dva za Bogom moja naj boljši in naj mogočniji pomočnika, zato ju hočem z velikim zupanjem na pomoč klicati sedaj v življenji v vsaki dušni in telesni potrebi, posebno pa o svoji zadnji uri, in s tem njima svojo ljubezen in češenje pokazati.

Za četrtek.

1. Danes hočem pogosto preišljevati resnico : »Bog je neskončno pravičen, plačuje vse dobro, pa tudi kaznuje vsaki greh.« On mi bo poplašal vse, karkoli dobrega mislim, govorim storim, ali hudega voljno preterpim. On me bo pa tudi kaznoval zavoljo vsacega greha, in me utegne zavoljo enega samega smertnega greha vekomaj zavreči.

2. Ker je neskončno pravični Bog tudi moj prihodnji ostri sodnik, zato se ga bom vedno bal, varoval se bom

vsake krivice in prizadeval si bom za pravičnost v oziru do Boga pa tudi v oziru do svojega bližnjega. Varoval se bom, da ne storim bližnjemu krivice, ne na časti, ne na blagu. S svojim jezikom bom vselej in povsod govoril le resnico, nikdar pa laži; ker je laž satanovo delo; tudi ne bom bližnjega obrekoval ali opravljal, ker vem, da je tako govorjenje pregrešno. Nikdar tudi nočem bližnjemu škode delati na njivi, travniku, gozdu, vertu. Nikoli ne bom lazil škodo delati čez tuj plot, sicer bil bi tat, in iz majhnega bi postal lahko velik hudodelnik.

Za petek.

1. Danes obljubim, da se hočem vedno spominjati resnice: Moja smert je gotova; ura smerti je pa meni neznan: zato moram čuti in moliti, da me smert nepripravljenega ne prehit. Po smerti bom precej sojen. Kdo me bo sodil? Neskončno sveti in neskončno pravični Bog. Kako bom izhajal pred

njim? Po sodbi se začne precej ali večno terpljenje v peklu, ali pa večno veselje v nebesih, — ali bom večno zaveržen, ali večno zveličan. Na izbiro imam sedaj. Kaj si hočem izvoliti?

2. Ker ponižni in skesani človek pri Bogu milost doseže, si bom za keršansko ponižnost posebno veliko prizadeval. Vedno hočem ponižen biti, in nikdar ne dopustiti, da bi se napuh zavoljo kakega darú, s katerim se izmed družih odlikujem, v mojem sercu vgnjezdil, in sicer: ne zavoljo pobožnosti, ker vem, da Bog svoje milosti le ponižnim deli; tudi ne zavoljo bogastva, zalega lica ali telesne lepote, ker vem, da smo pred Bogom vsi berači, in da telesna lepota je za zveličanje duše silno nevarna, ako se skerbno ne prikriva, da je razuzdanci ne ogledujejo.

Za soboto.

1. Obljubim, da se hočem vedno s hvaležnim sercem spominjati pričujočnosti svojega zvestega angelja varha, zlasti se mu hočem vsako jutro in vsak

večer v njegovo varstvo izročevati, ker verujem, da za Bogom boljšega prijatelja in varha na svetu nimam, kakor je on. On me spremlja po dnevu na vseh mojih potih, in stoji po noči pri moji postelji, ter vse hudo na duši in na telesu od mene odvrtačuje.

2. Za to veliko milost, da mi je Bog svojega angelja za varha odločil, kateri me zvesto varuje od mojega rojstva do smerti, in za vse druge milosti, ktere vse skozi iz Božjih rok prejeman, se moram vedno zahvaljevati. Naj bolj pa Bogu svojo hvaležnost pokažem, ako sem njemu pokoren, in si prizadevam po njegovi sveti volji živeti. Tudi svojemu zvestemu angelju varhu moram hvaležen biti, in mu svojo hvaležnost s tem skazovati, da se vsako jutro in večer njemu v varstvo priporočam, se v vsaki skušnjavi in nevarnosti njegove pričujočnosti prav živo spominjam, ga na pomoč kličem, in njegov svarilni glas zvesto poslušam, ko me vedno od greha odvrtačuje in k dobremu spodbada.

KAZALO.

Vvod	Stran. 3
----------------	----------

Pervi razdelek.

Štirje načini moliti in častiti sv. Rešnjega Telo.

Pervi način.

I. Molitev pred počesevanjem sv. Rešnjega Telesa. Pervo pripravljanje	7
Drugo pripravljanje	13
II. Šestero djanje moliti in častiti sv. Rešnjega Telo	20
III. Molitve po obiskovanji sv. Rešnjega Telesa	46

Drugi način.

I. Molitve pred počesevanjem sv. Rešnjega Telesa	65
II. Djanje moliti in častiti sv. Rešnjega Telo	65
III. Molitve po obiskovanji sv. Rešnjega Telesa	89

Tretji način.

I. Molitev pred počeševanjem sv. Rešnjega Telesa	90
II. Djanje molitve in češenja sv. Rešnjega Telesa	90
III. Molitve po obiskovanji Zakramenta sv. Rešnjega Telesa	117

Četerti način.

I. Molitev pred počeševanjem sv. Rešnjega Telesa	118
II. Molitev in počeševanje sv. Rešnjega Telesa	118
III. Molitve po obiskovanji sv. Rešnjega Telesa	127
Pristavek k prvemu razdelku	127

Drugi razdelek.

Prvi odstavek.

Počeševanje sv. Rešnjega Telesa pri Božjem grobu veliki teden, pustne dni, ali kadar je k češenju postavljeno . .	134
---	-----

Drugi odstavek.

Počeševanje za praznik sv. Rešnjega Telesa	157
--	-----

Tretji razdelek.

Pervo slovesno sv. Obhajilo otrok 172

Četerti razdelek.

Šestnedeljska pobožnost k svetemu Alojziju 206

Peti razdelek.

Mašne in druge navadne molitve.

Jutranja vsakdanja molitev	240
Večerna vsakdanja molitev	244
Mašne molitve.	
Perva sveta maša. (Daljši molitve.) . .	250
Druga sveta maša v čast Kristusovega terpljenja. (Daljši molitve.)	270
Tretja sveta maša. (Krajši molitve.) . .	291
Sveta maša. (Petje.)	304
Molitve po sv. maši	307
Sveta pokora	309
Sveto Obhajilo	321
Litanije vseh svetnikov	344
Molitve po litanijah pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso Matere Božje	350
Lavretanske litanije	355

Molitve.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu	358
2. K sveti Devici, Materi Mariji	359
3. K sveti Devici, Materi Mariji	360
4. K svetemu Jožefu	365
5. Za vse potrebe	366
Sveti križev pot svetega očeta Leonarda Porto-Mavriškega	368

Šesti razdelek.

Molitve za vse dni v tednu.

Molitve za nedeljo in zapovedane praznike	395
Molitve za ponedeljek	402
Molitve za torek	408
Molitve za sredo	413
Molitve za četrtek	418
Molitve za petek	419
Molitve za soboto	423

Pristavek k petemu razdelku.

Sklepi ali obljube pobožnega življenja za vse dni v tednu	428
--	-----

